

การจัดการศึกษา

เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียน:

จากการวิจัยสู่การปฏิบัติ

Educational Management for
Unity and Peace in ASEAN Community:
From Research into Practice

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi

ศูนย์อาเซียนศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การจัดการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียน: จากการวิจัยสู่การปฏิบัติ

Educational Management for Unity and Peace in ASEAN Community: From Research into Practice

ISBN (e-book) : 978-616-300-610-3

- ผู้เขียน : พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.
ผู้เขียนร่วม : ดร.ลำพอง กลมกุล
จำนวนหน้า : ๒๒๓ หน้า
พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม
จัดทำโดย : ส่วนวิจัย สารสนเทศและบริการวิชาการ ศูนย์อาเซียนศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำนวยการ : รศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเพียร
ฝ่ายผลิต : นายชยวัศ พึ่งเพียร นายอุกฤษ อรัณยะนาค
นางประภา ศรีสุทธิพันธุ์พร
พิสูจน์อักษร : นางสาวมุกกรวี ฉิมพะเนา
แบบปก/รูปเล่ม : นายณัฐพงษ์ ทองมาก นายธวัชชัย ศรีสุทธิพันธุ์พร
นางสาวชไมพร จันทิศ

จัดพิมพ์โดย

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร

อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทร. 035-248-000 ต่อ 8555-56 โทรสาร. 035-248-000 ต่อ 8545

E-Mail : mcupress8558@gmail.com

เนื่องในโอกาสทำบุญ
อายุวัฒนมงคล

พระเทพปวรเมธี (ป.อ. พุทฺธมรํสี), รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประสานงานแผนยุทธศาสตร์

การปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา (คปพ.)

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสและประธานองค์การศึกษา

วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

Preface

Educational management for unity and peace in ASEAN community was presented in this book. It is the development of research into practice. The purposes were to develop framework of educational management for the unity in ASEAN, and to propose trends and strategy of educational management for peace in ASEAN. Six strategic aspects of educational management for unity and peace in ASEAN were synthesized which consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management.

The scenario of ASEAN education roadmap is to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

This book has presented for the initiative knowledge on education in ASEAN community which received research funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University and was taken care by Buddhist Research Institute. Researcher would like to express a very great appreciation to all educators from ten ASEAN countries who provided valuable information related to education in ASEAN countries. Researcher also would like to extend special thanks to experts who were kindly help to share their ideas and opinions during the process of doing data collection for Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) as the technique of future research.

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi
1st November 2019

คำนำ

การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียนที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้ คือการพัฒนาองค์ความรู้จากการวิจัยไปสู่การปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารอบการจัดการศึกษาความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน และเพื่อนำเสนอทิศทางและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในอาเซียน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในภูมิภาคอาเซียนที่ได้จากการสังเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา

ภาพอนาคตของแผนงานการศึกษาของอาเซียนคือการกำหนดทิศทางอนาคตของการศึกษาที่จะทำให้เกิดความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ.2561 มุ่งสู่ความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปีพ.ศ.2563 มุ่งสู่การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้ประชาคมอาเซียนได้ก้าวสู่ความเป็นประชาคม ที่มีความเป็นเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2567

หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอความคิดริเริ่มของความรู้เกี่ยวกับการศึกษาในประชาคมอาเซียน โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและได้รับการดูแลสนับสนุนจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ รวมทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือนักวิชาการและนักการศึกษาจาก 10 ประเทศอาเซียน ที่ได้ให้ข้อมูลสนับสนุนที่มีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทย ผู้เขียนในฐานะผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ความกรุณาในการแบ่งปันประสบการณ์ด้านการศึกษา ความคิดเห็นและความท้าทายต่างๆ ในระหว่างการทำงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของขั้นตอนการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR ซึ่งเป็นเทคนิคของการวิจัยในอนาคตที่ได้นำมาออกแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

พระเทพพรเมธี, รศ.ดร.

1 พฤศจิกายน 2562

Table of Contents

Preface	vi
Table of Contents	viii
Summary of Contents	x
Chapter 1 Introduction.....	1
Chapter 2 ASEAN Education and Concerned Research Work.....	11
Chapter 3 Educational Planning of Countries in ASEAN Community.....	73
Chapter 4 The State of Educational Management in ASEAN Community.....	127
Chapter 5 Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community.....	143
Chapter 6 Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community.....	175
Chapter 7 The Reflection of Research Results.....	189
References	210
Appendix	213
Biography of Author	222

สารบัญ

คำนำ.....	vii
สารบัญ.....	ix
บทสรุปเนื้อหา.....	xi
บทที่ 1 บทนำ.....	1
บทที่ 2 การศึกษาของอาเซียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
บทที่ 3 แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน.....	73
บทที่ 4 สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน.....	127
บทที่ 5 กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคม อาเซียน.....	143
บทที่ 6 ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน.....	175
บทที่ 7 การสะท้อนคิดผลการวิจัย.....	189
รายการอ้างอิง.....	210
ภาคผนวก.....	213
ประวัติผู้วิจัย.....	223

Summary of Contents

This summary of contents was written from the research called “Trends of Educational Management for Unity and Peace of Countries in ASEAN Community”. The purposes of this research were 1) to synthesize the state of educational management in past and present of countries in ASEAN community, 2) to develop framework of trends in educational management for the unity of countries in ASEAN community, and 3) to propose trends and set strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Research results were showed as follows:

Research Conclusion

The research results were presented following both general research results and research objectives as below aspects.

Results from field study and documentary study

1. The experience of doing data collection in ten ASEAN countries included Myanmar, Laos, Vietnam, Cambodia, Malaysia, Indonesia, Singapore, the Philippines, Brunei Darussalam, and Thailand had gained the knowledge of the neighboring countries and to illustrate the locations, cultural sensitivities, unplanned situations, networking strategies, and outcome from field study in order to have deeply understanding to each other in the contemporary pluralistic society in ASEAN community.

บทสรุปเนื้อหา

บทสรุปเนื้อหานี้เขียนขึ้นจากผลงานวิจัยเรื่อง “ทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน” วัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อสังเคราะห์สถานะของการจัดการศึกษาในอดีตและปัจจุบันของประเทศในประชาคมอาเซียน 2) เพื่อพัฒนารอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน และ 3) เพื่อนำเสนอทิศทางและกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR กลุ่มเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรทางการศึกษาจาก 10 ประเทศอาเซียน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม EDFR ด้วยการหาค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่า interquartile ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้นำเสนอประกอบด้วยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและสรุปผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจากการศึกษาภาคสนามและการศึกษาเอกสาร

1. ประสบการณ์ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 10 ประเทศอาเซียน ประกอบด้วย เมียนมาร์ พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม และไทย ได้รับความรู้เกี่ยวกับบริบทของประเทศที่ต้องมีความรู้เท่าทันในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ การเผชิญสถานการณ์ที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า เครือข่ายการทำงาน และผลจากการศึกษาภาคสนามทำให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบทของสังคมพหุนิยมร่วมสมัยในประชาคมอาเซียน

2. Education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some countries cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning.

Results related to research objectives

1. Educational management in past and present of countries in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focused on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

2. Framework of trends in educational management for the unity of countries in ASEAN community consisted of 5 aspects which were 1) the curriculum of ASEAN educational system should be the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people and education should be changed from them as the community engagement, 3) active teaching and instruction is the way of enhancing students' progress and should be able to integrate between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principle, and 5) the integration of all religions for peaceful coexistence which consisted of good for humankind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind.

2. ระบบการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียนได้แสดงให้เห็นว่าเป็นระบบเดียวกันซึ่งเป็นระบบการศึกษาของโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่จะครอบคลุมโรงเรียนระดับประถมศึกษาและบางประเทศครอบคลุมถึงโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทุกประเทศให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาซึ่งได้กำหนดให้เป็นวัตถุประสงค์หลักของประเทศในประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุศักยภาพสูงสุดของการเรียนรู้

ผลการศึกษาดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การจัดการศึกษาในอดีตและปัจจุบันของประเทศในประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่มีนโยบายการศึกษาของประเทศขึ้นอยู่กับรัฐบาล หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปเกี่ยวกับทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาทางการศึกษาและการวิจัย

2. กรอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่ควรได้รับการสนับสนุน การประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นมาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรจะเปลี่ยนโดยส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบเชิงรุกคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาควรดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) มีการบูรณาการความรู้ของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นคนดีเพื่อมนุษยชาติ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์

3. Trends of educational management for ASEAN people showed 12 aspects which are 1) ASEAN should move towards skills development and critical thinking, 2) should be more research on ASEAN studies, 3) building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, 4) need to set up the standard for ASEAN education, 5) set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, 6) design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning, 7) ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, 8) increase collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, 9) provide the English intensive program and intercultural relations, 10) should to have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, 11) teacher effectiveness and teacher psychology, and 12) ASEAN should be set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

For the strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items.

3. ทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียน มีทั้งหมด 12 ด้าน คือ 1) อาเซียนควรมุ่งสู่การพัฒนาทักษะและการคิดเชิงวิพากษ์ 2) ควรทำวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาของอาเซียน 3) การสร้างสถาบันการศึกษาของอาเซียนเพื่อรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับอาเซียนศึกษา 4) ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาสำหรับการศึกษอาเซียน 5) กำหนดนโยบายการศึกษาของอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียนที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ 6) การออกแบบนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ 7) อาเซียนควรมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและนำวิธีการในการจัดการเรียนรู้ของครูในรูปแบบของครูอาเซียน 8) เพิ่มความร่วมมือกันภายในอาเซียนที่จะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้ 9) จัดให้มีโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม 10) ควรที่จะมีการเคลื่อนย้ายไปในประเทศอาเซียนและมีโอกาสได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนของประเทศอื่น ๆ รวมทั้งการกำหนดคุณสมบัติมาตรฐานของครู 11) ประสิทธิภาพของครูและจิตวิทยาความเป็นครู 12) อาเซียนควรมีการจัดทำโครงการจิตวิญญาณหนึ่งเดียวของความเป็นอาเซียนควบคู่กับทางตะวันตกและร่วมแรงร่วมใจกันก้าวสู่จุดสูงสุดในปี ค.ศ. 2030

สำหรับยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขของประเทศในประชาคมอาเซียน มีทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์ และจากผลการสังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา และการศึกษาผลการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค EDFR ของการวิจัยอนาคต โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 27 ท่าน พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านและ 26 เป้าประสงค์ ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ

Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals was between 4.00 to 5.00, the absolute of median and mode difference equal to 0 in all items, interquartile range were between 0.00 – 1.00 which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan at agree level to strongly agree level. The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Suggestions

Suggestion for Applying Research Results

1) From the result showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government. Therefore, results of this results should be written in pocket book and submit to government organizations in ten ASEAN countries in order to propose about trends and strategy of educational management for unity and peace in ASEAN community.

2) From the result showed that some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research. Therefore, as a part of ASEAN community, educators should try to provide the opportunity to each other and setting collaborative research project to fill educational gap and sharing to each other in term of knowledge, skills, area study for field research including budget. Then, research results can be applied into ten ASEAN countries as research utilization.

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และความแตกต่างฐานนิยม และช่วง interquartile ของแต่ละรายการ พบว่า ค่ามัธยฐานของยุทธศาสตร์ และเป้าหมายอยู่ระหว่าง 4.00-5.00 ค่าสัมบูรณ์ของค่ามัธยฐานและความแตกต่างฐานนิยม เท่ากับ 0 ในทุกรายการ interquartile ช่วงระหว่าง 0.00-1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของอาเซียนที่ยอมรับตั้งแต่ระดับเห็นด้วยถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งภาพอนาคตของแผนงานการศึกษาของอาเซียนคือ การกำหนดทิศทางอนาคตของการศึกษาที่จะทำให้เกิดความร่วมมือทางการศึกษา ในปี พ.ศ.2561 มุ่งสู่ความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2563 มุ่งสู่การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้ประชาคมอาเซียนได้ก้าวสู่ความเป็นประชาคมที่มีความเป็นเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2567

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) จากผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นโยบายการศึกษาในประเทศในกลุ่มอาเซียนจะขึ้นอยู่กับรัฐบาล ดังนั้น ผลการศึกษานี้ควรนำไปจัดทำเล่มองค์ความรู้ เพื่อเผยแพร่โดยส่งไปยังหน่วยงานภาครัฐใน 10 ประเทศอาเซียนเพื่อเสนอเกี่ยวกับทิศทางและยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียน

2) จากผลการศึกษา พบว่า บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปเกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาและการวิจัย ดังนั้น จึงเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนศึกษา ควรพยายามที่จะให้ออกาสในการร่วมมือกันในการวิจัย และการทำงานร่วมกันเพื่อเติมเต็มช่องว่างการศึกษาและการแบ่งปันความรู้และทักษะในการศึกษาเชิงพื้นที่สำหรับการวิจัยภาคสนามรวมถึงการจัดสรรงบประมาณร่วมกันในการทำงาน จากนั้น ผลงานวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้ง 10 ประเทศอาเซียน ในลักษณะของการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

3) From the result in the 5th strategy showed that to facilitate educational opportunity especially provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background. Therefore, as an ASEAN community, we should support each other on educational development. Then, ASEAN students will be given equal opportunity to learn and access education especially for the basic education and compulsory education.

Suggestion for Further Research

1) This research has been developed based on grounded theory technique and confirmed data using Delphi technique. Results can be applied and constructed a causal relationship model by connecting between qualitative results from this research. Then, researcher can design by using quantitative research method to conduct and study how is the causal relationship model whether or not to relate with the empirical data or in the real life.

2) This research studied with general about educational management in ASEAN countries which received only data in term of policy and general practice of educators. Therefore, researcher should design to study deeply and focus on each aspect of education such as conduct research on vocational education. Results can guide direct to the career opportunity for students in ASEAN country and can guide the career market for them as well.

3) This research has done only Thai researcher term; it should be combined together of conducting research for all educators or researchers from ASEAN countries in the same research problem. Data can be collected in the area from each country by local researchers. Then, they can join together of doing research analysis, writing research report and public results to implement in their countries.

3) จากยุทธศาสตร์ที่ 5 แสดงให้เห็นถึงการให้โอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้โอกาสในการเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน ที่ควรต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย ดังนั้น ในฐานะที่เป็นประชาคมอาเซียนเราควรจะสนับสนุนซึ่งกันและกันในการพัฒนาการศึกษา จากนั้นนักเรียนอาเซียนก็จะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้ การศึกษาและการเข้าถึงสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยนี้ได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของเทคนิคทฤษฎีฐานรากจากข้อมูลพื้นฐานและมีการยืนยันข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลที่ได้สามารถนำไปใช้และสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยการเชื่อมต่อระหว่างผลเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนักวิจัยสามารถออกแบบโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการดำเนินการและการศึกษาวิธีการที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุหรือการตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์กับสภาพที่เป็นจริง

2) การวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนที่ได้รับข้อมูลเฉพาะนโยบายและการปฏิบัติทั่วไปของนักการศึกษา ดังนั้น นักวิจัยควรออกแบบเพื่อการศึกษาอย่างลึกซึ้งและมุ่งเน้นในด้านการศึกษาในแต่ละระดับ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะเพื่อการสร้างโอกาสในการทำงานสำหรับนักเรียนในประเทศอาเซียนและสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับตลาดอาชีพได้ด้วย

3) การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากคณะผู้วิจัยไทยเท่านั้น ฉะนั้น ควรมีการร่วมมือกันในการทำวิจัยของนักการศึกษาจากประเทศอาเซียนโดยการศึกษาหรือทำวิจัยในปัญหาการวิจัยเดียวกัน ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากพื้นที่ต่างๆ ของแต่ละประเทศจากนักวิจัยท้องถิ่นในประเทศนั้นๆ จากนั้นสามารถร่วมมือกันในการวิเคราะห์ผลวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในประเทศของตน

Chapter I
Introduction

บทที่ 1

บทนำ

Chapter I

Introduction

The preparation for the readiness into ASEAN community at the end of year 2015 was a very important role for every organization that they needed to prepare for the change in order to be a part of ASEAN community. Educational organization is also needed to prepare for the readiness as well. Modern education and information technology are needed for helping to enhance level of education into international standard especially 7 occupations that have freely movement between countries within ASEAN community. These seven occupations are doctor, dentist, nurse, engineer, architect, explorers, and accountant. Therefore, the preparation of basic education to students is very important to train their learning skills for the quality of their future occupations. The learning activity that will meet the target of students' achievement should be designed in variety and diversity and should cover 5 learning aspects which are 1) cognitive domain 2) affective domain 3) psycho-motor domain 4) process skills, and 5) integration. These aspects or skills of learning activities are usually used in general and worldwide (Khaemane, T., 2007; Editorial department of Wittayajarn Journal, 2011).

The main purpose of educational management in ASEAN community has related to the fifth main objective of ASEAN which is to encourage each other to train and conduct research, support South East Asia education, and create awareness and understanding between people by using knowledge sharing in education.

บทที่ 1

บทนำ

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2558 นั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานต้องมีการเตรียมตัวในระดับองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถมีความพร้อมในความร่วมมือกันในประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมิ หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องตื่นตัวในการปรับนโยบายด้านการจัดการศึกษาให้มีความทันสมัยด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการศึกษาให้ก้าวเข้าสู่เวทีระดับโลก โดยเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา 7 สาขาอาชีพ ที่ต่อไปจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประเทศสมาชิกอาเซียน ประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม นักสำรวจ และนักบัญชี ดังนั้น การเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษานี้ขึ้นพื้นฐานเพื่อให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีสัมฤทธิ์ผลตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งจำเป็นต้องมีการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและครอบคลุม 5 หมวด ประกอบด้วย 1) การพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) 2) การพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) 3) การพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psycho-motor domain) 4) การพัฒนาทักษะกระบวนการ (process skills) และ 5) การพัฒนาที่เน้นการบูรณาการ (integration) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสากล (ทิตนา แชมมณี, 2550; กองบรรณาธิการ, 2554)

เป้าหมายหลักด้านการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนสอดคล้องกับจุดประสงค์หลักข้อที่ 5 ของอาเซียน คือ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย การส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจที่ดีระหว่างประชาชนประเทศต่าง ๆ โดยการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา

Educational management is also related to the third pillar of ASEAN community which called the ASEAN Socio-Cultural Community. Therefore, the purpose of setting ASEAN community is to create the unity and co-operation in the region which will provide the opportunity for all countries to increase sharing of usefulness and encouragement to each other instead of having a competition (Piboonsongkram, P., 2011; Department of strategy and evaluation Bangkok, 2013).

Many organizations in each country have already prepared for being a member of ASEAN community since 2015 especially the organization that related to educational management. Some countries have issued planning approach and educational development was set for the strategy in order to develop education for produce qualify labors for team working of countries in ASEAN community. Brunei is one of the countries that having encouragement of students in vocational education to have an efficiency and matches with seven occupations. Philippines is also awakened to study and research in action by using good role of model to be the pattern of doing learning activities as well as Indonesia. Moreover, planning of educational management for the readiness of entering ASEAN community is also happening in Singapore, Cambodia, Malaysia, and Thai (Department of Technical Education, 2008; Ministry of Education, 2012; The World Bank, 2014; Florido, A.M., 2014; Ministry of Education, 2014).

From the state of educational management of countries in ASEAN community that occurs in the present still appear some different aspects. In the aspect of teacher development,

รวมทั้งสอดคล้องกับเสาหลักที่ 3 เกี่ยวกับประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน คือ การสร้างความเป็นเอกภาพในภูมิภาคและความร่วมมือ อันจะทำให้ทุกประเทศได้ประโยชน์ร่วมกันมากขึ้น จากการแบ่งปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะแข่งขันกัน (ประดาป พิบูลสงคราม, 2554; สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลกรุงเทพมหานคร, 2556)

ปัจจุบันหลายหน่วยงานของแต่ละประเทศมีความพร้อมสำหรับการเป็นประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานั้นหลายประเทศได้มีการเตรียมความพร้อมโดยการกำหนดเป็นแผนในการพัฒนาเชิงรุกที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษาเพื่อรองรับการผลิตแรงงานที่มีศักยภาพในการทำงานได้ร่วมกันภายในประเทศในประชาคมอาเซียน ได้แก่ ประเทศบรูไน ที่มีการส่งเสริมการผลิตนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับกับการผลิตแรงงานให้สอดคล้องกับ 7 สาขาอาชีพ ในประเทศฟิลิปปินส์มีการตื่นตัวและมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติโดยมีตัวอย่างที่ดีมาเป็นต้นแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับประเทศอินโดนีเซียก็มีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมที่เป็นประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ประเทศสิงคโปร์ กัมพูชา มาเลเซีย และไทยได้มีการวางแผนการจัดการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นการความร่วมมือสำหรับทุกประเทศเพื่อการร่วมมือกันเป็นประชาคมอาเซียน (Department of Technical Education, 2008; Ministry of Education, 2012; The World Bank, 2014; Florido, A.M., 2014; Ministry of Education, 2014)

จากสภาพการจัดการศึกษาของประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้น ยังปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ในด้านการพัฒนาครูซึ่งเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษานั้น

Singapore has shown good practice and being good role of model in teacher development for many countries in ASEAN region and world level. Many countries in ASEAN start to use the innovation and system of teacher development from Singapore; however, the effectiveness of development is still far away from Singapore. Even though in Thailand, the innovation and teacher development still keeps on going for the readiness and equality of teacher development in ASEAN community (Pornsrirama, D., 2013). Student's development is also needed for enhancing the equality of producing qualify labors in ASEAN countries.

Organizations are alert for the adjustment and plan in educational management for the readiness of entering ASEAN community in 2015. Previous educations caused to current education and continue to future education. Therefore, setting of trends and possible standard is the way for social development in holistic of ASEAN community which will be the network interaction for increase sharing and connection. It is important to set the trend of educational management systematically and be the unity which will toward to the holistic of ASEAN society. However, the composition of educational management needs to have working system in many levels. It starts from policy level or plans in the country level. Level of curriculum development and level of learning and instruction are planned in all countries in order to prepare for entering ASEAN community. Each country will plan and issue their own policy, but it does not have any plan to collaborate for the unity in ASEAN community.

Therefore, this article interested in studying and developing trends and possibility of educational management for the unity of countries in ASEAN community including to live peaceful coexistence in society.

ประเทศที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากที่สุดคือประเทศสิงคโปร์โดยที่สิงคโปร์ถือเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในการพัฒนาวิชาชีพครู จนเป็นแบบอย่างให้หลายๆ ประเทศในภูมิภาคอาเซียนและของโลก หลายประเทศในภูมิภาคอาเซียนเริ่มนำระบบหรือนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของสิงคโปร์ไปใช้ แต่ยังไม่สามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเท่ากับสิงคโปร์ ซึ่งสิงคโปร์คงไม่หยุดนวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของตนเองไว้เพียงเท่าที่เรเห็นอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยของเราก็ต้องพัฒนานวัตกรรมการผลิตและพัฒนาครูของเราให้สูงขึ้นไปเรื่อยๆ เช่นกัน (ดิเรก พรสีมา, 2556) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเทียบเท่ากันในประชาคมอาเซียนและมีคุณภาพใกล้เคียงกันเข้าสู่ตลาดแรงงานภายในประเทศในประชาคมอาเซียน

หน่วยงานหรือองค์กรมีความตื่นตัวในด้านการปรับเปลี่ยนและการวางแผนทางด้านการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการเปิดตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการศึกษาในอดีตที่ส่งต่อมาจนกระทั่งปัจจุบัน และแนวโน้มอันจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น การกำหนดทิศทาง แนวทาง และมาตรฐานอันจะพึงเป็นไปได้ จึงเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้เป็นพัฒนาการทางสังคมในองค์กรรวมของประชาชาติอาเซียนที่ต่อไปจะต้องมีปฏิสัมพันธ์เป็นเครือข่าย เป็นการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงกันมากขึ้น องค์กรประกอบของการจัดการศึกษานั้นต้องมีระบบการทำงานหลายระดับเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายหรือการวางแผนของในระดับประเทศ ระดับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งขณะนี้ในแต่ละประเทศได้มีแผนงานและมีการจัดทำแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมกับความร่วมมือกันในประชาคมอาเซียน โดยที่ในแต่ละประเทศต่างมีการวางแผนและกำหนดเป็นนโยบายของตนเอง ซึ่งยังไม่ได้มีการวางแผนหรือจัดทำให้มีความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน

ดังนั้น หนังสือเล่มนี้จึงสนใจในการนำเสนอเกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนาทิศทางที่เป็นไปได้ในการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียนรวมทั้งการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

The purposes were to propose the state of educational management in ASEAN community, to develop framework of educational management for the unity in ASEAN community, and to propose trends and set strategy of educational management for peace of countries in ASEAN. Future Research using Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) was designed and the target group was educational personnel from ten ASEAN countries. Research tools were interview schedule and questionnaires. Qualitative data were analyzed by using content analysis and analytic induction, and quantitative data from EDFR questionnaires were analyzed using median, mode and interquartile range as descriptive statistics. Results of educational management for unity and peace in ASEAN community were presented in this book as the following items. Seven parts of this article are shown which consisted of 1) Introduction, 2) ASEAN Education and Concerned Research Work, 3) Educational Planning of Countries in ASEAN Community, 4) The State of Educational Management in ASEAN Community, 5) Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community, 6) Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community, and 7) The Reflection of Research Results. These are shown in the next chapters.

มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอคือ เพื่อนำเสนอสถานะของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนารอบการทำงานของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน และเพื่อนำเสนอทิศทางและการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพของประเทศในอาเซียน ศึกษาโดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ออกแบบการวิจัยโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือบุคลากรทางการศึกษาจาก 10 ประเทศในประชาคมอาเซียน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม EDFR วิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบบรรยาย คือ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และช่วง interquartile ผลการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพในประชาคมอาเซียนได้นำเสนอในหนังสือเล่มนี้แบ่งเป็น 7 บท ประกอบด้วย 1) บทนำ 2) การศึกษาของอาเซียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน 4) สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน 5) กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน 6) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน และ 7) การสะท้อนคิดผลการวิจัยอาเซียน รายละเอียดของเนื้อหาจะปรากฏในบทต่อไป

Chapter II
ASEAN Education and Concerned Research Work
บทที่ 2
การศึกษาของอาเซียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chapter II

ASEAN Education and Concerned Research Work

Thai Educational Management

From the study of Thai educational management, related literature was focused on Thai curriculum development, teaching and learning activities, learning media and innovation, measurement and evaluation, and classroom action research. The results of this study shown on the paper of Phra Thepsopon (Prayoon Dhammajitto) (2004) has presented concept of education development from the book called “Trend of Thai Education”. The contents of this book was to present education view for development in variety and match to current situation especially showing more detail about analysis trend of policy issue for long life learning in order to encourage knowledge – based society. People who full of knowledge and have long life learning usually be the center of development and be ready for the development of society, economy, politics, religion and cultures. The same writer also presented concept of education reform in the book called “Scope of Knowledge and Education works”. It reflected education concept of the author and being the record of practice to express body of knowledge in Buddhism to apply in Buddhist learning activities. The author also presented trend of education reform, development of Sangha’s education, Buddhist way school, and Buddhist research in Sangha University. The contents were Buddhist learning process, Buddhism and Education Act, trend of Thai education,

บทที่ 2

การศึกษาของอาเซียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาไทย

จากการศึกษาการจัดการศึกษาของไทยจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้ มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และนวัตกรรม การวัดและการประเมินผลและการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ผล การศึกษานี้ปรากฏในงานเขียนของ พระเทพโสภณ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) (2547) โดยได้นำเสนอแนวคิดของการพัฒนาด้านการศึกษาจากหนังสือที่เรียกว่า “ทิศทางการศึกษาไทย” เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาในแนวทางที่หลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการ วิเคราะห์แนวโน้มของประเด็นนโยบายสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อ ส่งเสริมความรู้โดยใช้สังคมเป็นฐาน ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และมีการเรียนรู้ ตลอดชีวิตมักจะเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและมีความพร้อมสำหรับการ พัฒนาของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ศาสนาแล้ววัฒนธรรม นอกจากนี้ยังได้ นำเสนอแนวคิดของการปฏิรูปการศึกษาในหนังสือที่เรียกว่า “ขอบเขตของ ความรู้และงานการศึกษา” ที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดการศึกษาของผู้เขียน และเป็นบันทึกจากการปฏิบัติงานในการแสดงองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาที่ จะนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนา ผู้เขียนยังนำเสนอแนวโน้ม ของการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาการศึกษาสงฆ์ โรงเรียนวิถียุทธและการ วิจัยทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งเนื้อหาที่นำเสนอจะเป็น กระบวนการเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนา พระราชบัญญัติการศึกษาและ พระพุทธศาสนา รวมทั้งแนวโน้มของการศึกษาไทย

conceptual framework of Buddhist learning in basic education, Buddhist way school for society, and Buddhism and research. (Phra Dhammakosajarn (Prayoon Dhammajitto), 2005)

Ministry of Education (2008) has presented in “The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)” that is the curriculum that issue for local school and education to use it for making school curriculum and learning activity. The purpose of this curriculum is to develop students learning to enhance knowledge and skills that needs for daily life and being the key of self-development continually. The contents in the curriculum consisted of vision, principle, objectives, learner competency, moral aspect, learning standard and indicators in 8 subjects including measurement and evaluation whereas Chuerattanapong, J. (2001) has presented the content about the process of local curriculum development and the community participation. Thai curriculum that issued from Ministry of Education is provided for all area in Thailand having the same curriculum because learners can be developed and will have an equal standard. Therefore, the content in the curriculum was not specific in one local area and it did not related to the local problem. Academic department of Ministry of Education has given the opportunity to schools or educational institute can design their own local curriculum which appropriated to each area. Local curriculum can reduce or add from the main curriculum in order to enhance student’s learning with their high potential and be able to apply in daily life.

กรอบแนวคิดของการเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนาในการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวิถิพุทธเพื่อสังคม รวมทั้งการศึกษาพระพุทธศาสนาและการวิจัย (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2548)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้นำเสนอใน “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008)” โดยที่หลักสูตรได้มุ่งประเด็นสำหรับโรงเรียนและการศึกษาในท้องถิ่นที่จะใช้สำหรับการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคือเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันและความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เนื้อหาในหลักสูตร ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ หลักการ วัตถุประสงค์ ความสามารถของผู้เรียน ด้านคุณธรรม มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดและประเมินผล ในขณะที่ Chuerattanapong, J. (2001) ได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชน หลักสูตรภาษาไทยที่กำหนดจากกระทรวงศึกษาธิการที่จัดให้มีสำหรับทุกพื้นที่ในประเทศไทยโดยเป็นหลักสูตรเดียวกันเพราะผู้เรียนสามารถที่จะพัฒนาและจะมีมาตรฐานที่เท่าเทียมกัน ดังนั้น เนื้อหาในหลักสูตรจะไม่เฉพาะเจาะจงในพื้นที่หนึ่งและไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น กรมวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาสามารถออกแบบหลักสูตรท้องถิ่นของตนเองที่เหมาะสมกับในแต่ละพื้นที่ โดยที่หลักสูตรท้องถิ่นสามารถลดหรือเพิ่มจากหลักสูตรแกนกลาง ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

Suwannavela, J. (2002) has given the speech at faculty of education, Chulalongkorn University about research-based education. Universities in Thailand are now having the main purpose to be Research University and extend education to graduate school. Integration research in education is needed for increase the quality of education. Therefore, research-based education is the issue that should consider for people development. Research is the role of education tools. Research-based education is the integration of research and education which will provide the opportunity of education development, and Boonprasert, U. (2003) has presented the principle of school based management which consisted of the principle of extending educational management, participatory management, and concept of sharing educational management to people, and the principle of self-management in education. The model of educational management can be presented into 5 models which are 1) model of educational management with community, 2) model of educational management by leader or school principle, 3) model of school with the government support, 4) model of local authority management, and 5) model of private school management.

In addition, Wongwanit, S. (2013) has presented “Formative Research: research for working improvement continually” which can be used in classroom as action research because it can use for the development of theory in teaching and instruction. It is qualitative research that can apply in many contexts. There are many aspects of formative research which are 1) the research that helps to develop on working continually,

Suwannavela, J. (2002) ได้กล่าวไว้ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยตามมหาวิทยาลัยในประเทศไทยตอนนี้มีวัตถุประสงค์หลักที่จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและขยายการศึกษาไปสู่ในระดับบัณฑิตศึกษา การวิจัยบูรณาการในการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเพิ่มคุณภาพของการศึกษา ดังนั้น การศึกษาโดยใช้วิจัยเป็นฐานจึงเป็นประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อใช้ในการพัฒนาคน การวิจัยจึงเป็นเครื่องมือทางการศึกษาอีกบทบาทหนึ่ง การศึกษาโดยใช้วิจัยเป็นฐานคือการบูรณาการการวิจัยและการศึกษาเข้าด้วยกันซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสเพื่อการพัฒนาทางการศึกษา และ Boonprasert, U. (2003) ได้นำเสนอหลักการของการจัดการตามโรงเรียนซึ่งประกอบไปด้วยหลักการของการขยายการจัดการศึกษา การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และแนวคิดของการแบ่งปันการจัดการศึกษาให้กับผู้คน และหลักการของการจัดการตนเองในการศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษาสามารถนำเสนอในรูปแบบ 5 คือ 1) รูปแบบการจัดการศึกษากับชุมชน 2) รูปแบบของการจัดการศึกษาโดยผู้นำหรือโรงเรียนหลักการ 3) รูปแบบของโรงเรียนที่มีการสนับสนุนของรัฐบาลที่ 4) รูปแบบของการมีอำนาจในท้องถิ่นในการจัดการ และ 5) รูปแบบของการบริหารโรงเรียนเอกชน

นอกจากนี้ Wongwanit, S. (2013) ได้นำเสนอ “การวิจัยแบบ Formative: การวิจัยเพื่อการพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง” ซึ่งสามารถนำมาใช้ในห้องเรียนเป็นงานวิจัยการกระทำเพราะมันสามารถใช้สำหรับการพัฒนาของทฤษฎีในการเรียนการสอนและการเรียนการสอน มันเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ในหลายบริบท มีหลายแง่มุมของการสำรวจข้อมูลที่มีอยู่ ได้แก่ 1) การวิจัยที่ช่วยในการพัฒนาในการทำงานอย่างต่อเนื่อง

2) using similar process as action research, 3) having cycle and research question occur all the time of research process that will provide the opportunity to improve working, and 4) research results and new body of knowledge can use for problem solving and adjust previous theory that is still being used in the present. There are many research methodologies that use for education innovation such as experimental research, research and development, and action research. These research methods usually have combined specific aspect which focus on innovation development from existing theories or called “traditional research methods”. However, formative research is a new method of research methodology that use existing theory and then refine it until gets the new theory for project design or working program. Context of research problem will be part of research process. (Collins, Joseph, & Belaczyc, 2004; Corey , 2011; Edelson, 2002; Reigeluth & Frick, 1999; cited in Wongwanit, S., 2013).

In conclusion, educational management is the process of designing teaching and instruction in order to develop student’s learning with their potential consisted of curriculum development, teaching and learning activities, learning media and innovation, measurement and evaluation, and classroom action research for encouraging students or learners.

2) โดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3) มีวงจรและคำถามการวิจัยเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาของกระบวนการวิจัยที่จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถปรับปรุงการทำงาน และ 4) ผลการวิจัยและองค์ความรู้ใหม่นั้นสามารถใช้ในการแก้ปัญหาและปรับทฤษฎีก่อนหน้านี้ที่ยังคงถูกนำมาใช้ใน ปัจจุบัน มีวิธีการวิจัยจำนวนมากที่ใช้สำหรับการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา เช่น การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยและพัฒนา และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งวิธีการวิจัยเหล่านี้มักจะได้รวมคุณลักษณะเฉพาะที่มุ่งเน้นการพัฒนา นวัตกรรมจากทฤษฎีที่มีอยู่หรือที่เรียกว่า “วิธีการวิจัยแบบดั้งเดิม” อย่างไรก็ตามการวิจัยก่อรูปนั้น เป็นวิธีการวิจัยแนวใหม่ของระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ทฤษฎีที่มีอยู่แล้วไปปรับแต่งจนได้ทฤษฎีใหม่สำหรับการออกแบบโครงการหรือโปรแกรมการทำงาน บริบทของปัญหาการวิจัยจะถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวิจัย (Collins, Joseph, & Belaczyc, 2004; Corey , 2011; Edelson, 2002; Reigeluth & Frick, 1999; cited in Wongwanit, S., 2013).

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการของการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนตามศักยภาพ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรม การวัดและการประเมินผล และการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ASEAN Education

As to present related literature about ASEAN, writer has studied through the 3 Pillars of ASEAN especially on Educational Management. These results were found as below (Department of strategy and evaluation Bangkok, 2013).

1. The first pillar: ASEAN Political – Security Community

Peace and security of ASEAN countries are the aims to set up ASEAN Political – Security community. Every country helps each other to solve conflicts by peaceful way. Moreover, cooperation in political and security will bring achievement to Asean Countries as follows: 1) to encourage peaceful and security, 2) to build on cooperation to against terrorist, war criminal, prostitution, 3) to reduce confliction between ASEAN countries; Human rights, 4) to prepare protection for the danger of disaster or natural disaster, 5) To promote political development, and 6) to make closed relationship with another country in ASEAN.

2. The second pillar: ASEAN Economic Community

Base on ASEAN Vision says, ASEAN would be a single market and production base. To those plans must be successful in this year 2015 which consisted of 5 points such as: 1) ASEAN will be a single market, 2) ASEAN must be higher community in economic, 3) ASEAN will be esquire economy, 4) ASEAN can adapt in world economy, 5) In which building AEC, all ASEAN members will be received usefulness as follows: 5.1) To be a single market and production base, 573.9 million people can approach the market, 5.2) to be Free trade area will increase opportunity to investment, labor among community, 5.3) Development of higher labor, and 5.4) To help each other in which economic development will reduce the problems of poverty in ASEAN community.

การศึกษาอาเซียน

ในการนำเสนอเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนนั้น ผู้เขียนได้ศึกษาผ่าน 3 เสาหลักของอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้ (กรมกลยุทธ์และการประเมินผลกรุงเทพมหานคร, 2556)

1. เสาหลักที่หนึ่ง: ประชาคมการเมืองและความมั่นคง

สันติภาพและความมั่นคงของประเทศในกลุ่มอาเซียนมีจุดมุ่งหมายในการกำหนดประชาคมการเมืองและความมั่นคง โดยที่ทุกประเทศจะช่วยเหลือกันและกันเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงทางการเมืองและจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการเป็นประเทศในกลุ่มอาเซียน ดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมให้ความสงบสุขและความมั่นคง 2) เพื่อสร้างความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมและการค้าประเวณี 3) เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างประเทศอาเซียน สิทธิมนุษยชน 4) เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันอันตรายจากภัยพิบัติหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ 5) ส่งเสริมการพัฒนาทางการเมืองและ 6) เพื่อสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียน

2. เสาหลักที่สอง: ประชาคมเศรษฐกิจ

ในวิสัยทัศน์อาเซียนกล่าวว่า อาเซียนจะเป็นตลาดเดียวและจะเป็นฐานการผลิต แผนเหล่านั้นจะต้องประสบความสำเร็จในปี ค.ศ.2015 ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ประเด็น คือ 1) อาเซียนจะเป็นตลาดเดียว 2) อาเซียนจะต้องเป็นชุมชนเศรษฐกิจที่สูงขึ้น 3) อาเซียนจะเป็นเศรษฐกิจอนาคต 4) อาเซียนสามารถปรับตัวในระบบเศรษฐกิจโลก 5) ซึ่งในการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสมาชิกอาเซียนทั้งหมดจะได้รับประโยชน์ ดังนี้ 5.1) เป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิต 573,900,000 คน สามารถเข้าถึงตลาดได้ 5.2) ให้เป็นเขตการค้าเสรีที่จะเพิ่มโอกาสกับการลงทุนแรงงานในหมู่ชุมชน 5.3) การพัฒนาแรงงานฝีมือสูง และ 5.4) เพื่อช่วยเหลือกันและกันในการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งจะช่วยลดปัญหาความยากจนในประชาคมอาเซียน

3. The third pillar: The ASEAN Socio-Cultural Community

The ASEAN Socio-Cultural Community aims to contribute to realizing an ASEAN Community to hold up living standard of people who living in this region. Include building sharing society among ASEAN members: 1) to ensure awareness and understanding in diversity among people in ASEAN member, 2) to develop familiarity and confidence building of ASEAN, 3) To develop the unity in region, and 4) In building The ASEAN Socio-Cultural Community, Every country will be received sharing usefulness.

These three pillars will be the main target for all countries in ASEAN community to join in with each other in order to help each other of developing the South East Asia region to live together with harmony, peace, unity and prosperity. Moreover, Editorial department of Wittayajarn Journal (2011) has presented article called “Enhancing Education using Technology into World Level” for preparing enter to ASEAN community which will cause the change and movement of labor and investment. Therefore, educational organization needs to prepare for the readiness as well. Modern education and information technology are needed for helping to enhance level of education into international standard especially 7 occupations that will have freely movement between countries within ASEAN community. These seven occupations are doctor, dentist, nurse, engineer, architect, explorers, and accountant. Therefore, the preparation of basic education to students is very important to train their learning skills for the quality of their future occupations.

3. เสาหลักที่สาม: ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีจุดมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การตระหนักถึงประชาคมอาเซียนในการที่จะยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของผู้คนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคนี้ รวมถึงการสร้างสังคมของการแบ่งปันในหมู่สมาชิกอาเซียน คือ 1) เพื่อให้แน่ใจว่าการรับรู้และความเข้าใจในความหลากหลายของประชาชนในสมาชิกอาเซียน 2) เพื่อพัฒนาความคุ้นเคยและการสร้างความเชื่อมั่นของอาเซียน 3) เพื่อพัฒนาความสามัคคีในภูมิภาค และ 4) ในการสร้างประชาคม สังคมและวัฒนธรรมอาเซียนนั้น ทุกประเทศจะได้รับการแบ่งปันประโยชน์ร่วมกัน

ทั้งสามเสาหลักจะเป็นเป้าหมายหลักสำคัญสำหรับทุกประเทศในประชาคมอาเซียนที่จะร่วมมือกันเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้อยู่ร่วมกันด้วยความสามัคคี ความสงบสุข ความเป็นหนึ่งเดียว และความเจริญรุ่งเรือง นอกจากนี้บรรณาธิการของวารสารวิทยจารย์ (2554) ได้นำเสนอบทความที่เรียกว่า “การเสริมสร้างการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีเข้าสู่ระดับโลก” สำหรับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหวของแรงงานและการลงทุน ดังนั้น หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมด้วยเช่นกัน โดยที่ในการศึกษาสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีความจำเป็นในการช่วยยกระดับมาตรฐานของการศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานสากลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาเซียนจำนวน 7 อาชีพที่สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพได้อย่างอิสระระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน โดยที่อาชีพทั้ง 7 อาชีพนี้ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจและนักบัญชี ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับผู้เรียนที่มีความสำคัญมากในการฝึกอบรมทักษะการเรียนรู้เพื่อคุณภาพของการประกอบอาชีพในอนาคต

Education for Peace

Education for peace from educator's view has shown as below detail.

Phra Dhammapitaka (P.A. Payutto) (1995) has written the meaning of education for peace in the book called "Education for Peace". Buddhism is an education for peace because we have called the action in Buddhism was "Sikkha" in Pali and Sanskrit language which means education. It is also related to Trisikkha in Dhamma principle and the main purpose is for peace as Nirvana or enlightenment. In Buddhism, education does not only for peace, but also the method for practice in order for self-development. Peace can be practiced all the time and all actions are the way of peace practicing. Buddhist should try to practice for peace by himself which will encourage happiness for the final target. Chanin, T. and Poolpatarachewin, J. (2008) has conducted research called "The evolution of concepts of education for peace in Thailand". The research results showed that the concepts of education for peace in Thailand has been revolved to be in line with Thailand and global social context in the roles and educational management for peace as well as the concepts of peace which were described as follow: the roles of the education for peace has been changed from passing on the knowledge in peace from abroad to calling for democracy and just society, the encouragement for civil society, as well as the effort to solve the southern province crisis; educational management for peace had changed from the academic conferences and the publishing, to emphasize on peace instruction, infiltration of peace concepts in religion context,

การศึกษาเพื่อสันติภาพ

การศึกษาเพื่อสันติภาพจากมุมมองของนักการศึกษาได้แสดงรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2538) ได้ให้ความหมายของการศึกษาเพื่อความสันติสุขไว้ในหนังสือที่เรียกว่า “การศึกษาเพื่อสันติภาพ” ศาสนาพุทธเป็นการศึกษาเพื่อความสงบสุขเพราะเราเรียกว่าการปฏิบัติในทางพระพุทธศาสนา คือ “สิกขา” ในบาลีและภาษาสันสกฤตซึ่งหมายถึง การศึกษา นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับหลักไตรสิกขาในหลักธรรมและวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อความสงบสุขหรือนิพพานหรือการตรัสรู้ ในพระพุทธศาสนานั้น การศึกษาไม่เพียงเพื่อความสงบสุขเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาตนเอง ความสงบสุขสามารถฝึกปฏิบัติได้ตลอดเวลา และการปฏิบัติทั้งหมดเป็นวิธีการของการฝึกให้เกิดความสงบสุข ชาวพุทธจึงควรพยายามที่จะปฏิบัติเพื่อความสงบสุขด้วยตัวเองซึ่งจะส่งเสริมให้มีความสุขเป็นเป้าหมายสุดท้าย Chanin, T. and Poolpatarachewin, J. (2008) ได้ทำวิจัยเรื่อง “วิวัฒนาการของแนวความคิดของการศึกษาเพื่อสันติภาพในประเทศไทย” ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแนวความคิดของการศึกษาเพื่อสันติภาพในประเทศไทยที่ได้รับการปรับเพื่อให้สอดคล้องกับประเทศไทยและบริบททางสังคมระดับโลกในบทบาทและการจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขเช่นเดียวกับแนวคิดของความสงบสุขที่ได้อธิบายไว้ตั้งนี้ บทบาทของการศึกษาเพื่อสันติภาพได้รับการเปลี่ยนจากการส่งผ่านความรู้ในด้านสันติจากต่างประเทศเพื่อเรียกร้องให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยและมีสังคมให้กำลังใจสำหรับภาคประชาสังคมเช่นเดียวกับความพยายามที่จะแก้วิกฤตจังหวัดภาคใต้ การจัดการศึกษาเพื่อความสงบสุขได้เปลี่ยนจากการประชุมวิชาการและการเผยแพร่ ไปเน้นการเรียนการสอนเกี่ยวกับความสงบสุขและการแทรกแนวคิดความสงบสุขในบริบทศาสนา

group process for peace, training for peaceful skills, peace research conduct and use website as devices for promotion of peace; and the concepts for peace. The concept of peace in Thailand, covered the humanity, social, as well as environmental dimensions which mainly focuses on social dimension. However, inner and positive peace was emphasized in Thai society since the early period of evolution which was difference from western societies.

Education Above All (2012 cited in Education Sector, 2015: 7-12) has defined term of “education for peace” as an overarching term that can be applied to many initiatives designed to promote peace and non-violence throughout the education system. It aimed at eliminating the possibility of global extinction through nuclear war, peace education addresses the broader objective of building a culture of peace. The education program teaches the skills and values associated with peaceful behaviors. The program is designed to enable and encourage people to think constructively about issues both physical and social and to develop constructive attitudes towards living together and solving problems that arise in their communities through peaceful means. It is recognized that different terminology has been used in many countries and that each country will adopt the terminology that best suits its social, cultural and political context.

1. Values education and life skills education typically include core values such as empathy for other human beings and respect for human dignity, together with core life skills, including intra-personal skills such as emotional awareness, and inter-personal skills such as communication, cooperation, problem-solving, conflict resolution and advocacy.

กระบวนการกลุ่มเพื่อความสงบสุข การฝึกอบรมทักษะที่เจียบสงบ การดำเนินการวิจัยสันติภาพและการใช้เว็บไซต์เป็นอุปกรณ์สำหรับการส่งเสริมสันติภาพ และแนวความคิดเพื่อความสงบสุข แนวคิดของความสงบในประเทศไทยครอบคลุมถึงมนุษยชาติในสังคมเช่นเดียวกับมิติด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่มิติทางสังคม อย่างไรก็ตามความสงบภายในที่มุ่งเน้นในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตของวิวัฒนาการซึ่งเป็นความแตกต่างจากสังคมตะวันตก

Education Above All (2012 cited in Education Sector 2015: 7-12) ได้กำหนดระยะเวลาของ“การศึกษาเพื่อสันติภาพ” เป็นคำที่ครอบคลุมที่สามารถนำไปใช้กับการริเริ่มมากมายที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมสันติภาพและไม่ใช้ความรุนแรงในระบบการศึกษา มุ่งเป้าไปที่การจัดความเป็นไปได้ของการสูญพันธุ์ของโลกผ่านสงครามนิวเคลียร์ สันติภาพศึกษาได้แสดงวัตถุประสงค์ที่กว้างขวางขึ้นเพื่อการสร้างวัฒนธรรมแห่งสันติภาพโปรแกรมการศึกษาสอนทักษะและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เจียบสงบ โปรแกรมได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยและสนับสนุนให้คนที่จะคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับประเด็นทางกายภาพและทางสังคมและเพื่อพัฒนาทัศนคติที่สร้างสรรค์ต่อการอยู่ร่วมกันและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยสันติวิธี เป็นที่ยอมรับว่าการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันมีการใช้ในหลายประเทศและแต่ละประเทศจะปรับการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสังคมบริบททางวัฒนธรรมและทางการเมืองของตน

1. ค่านิยมทางการศึกษาและทักษะการใช้ชีวิตมักจะรวมถึงค่านิยมหลักเช่นความเห็นอกเห็นใจมนุษย์คนอื่น ๆ และการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ร่วมกับทักษะชีวิตหลัก รวมถึงทักษะภายในส่วนบุคคล เช่น การรับรู้อารมณ์และทักษะระหว่างบุคคล เช่น การสื่อสาร ความร่วมมือกันในการแก้ปัญหาความขัดแย้งและการสนับสนุนกัน

2. Peace education includes these core values and skills, and an introduction to human rights, since respect for human rights is needed for “positive peace” (Galtung, 1969). “Education for tolerance” often has similar content (Reardon, 1997). Peace education may also include studies of the causes of conflict and its transformation and other global issues.

3. Human rights education includes core skills and values such as critical thinking, empathy, avoiding stereotyping and exclusion, and the concepts associated with human rights and responsibilities. It usually introduces some elements of specific human rights instruments and consideration of how human rights principles such as participation and non-discrimination, might be reflected in the lives of students themselves.

4. Citizenship or civic education can include learning about local, national and international institutions, good governance, rule of law, democratic processes, civil society and participation, and has moved towards, especially to encourage social cohesion in a divided society. A core aim is to get citizens with diverse backgrounds to cooperate peacefully to ensure that basic human rights of all are met without discrimination and without violence.

For the purposes of these guidelines, therefore, the term “education for peace” is adopted. It recognized the value of the other terms mentioned above, and assumes the main goal of this priority area to be the creation of an educational environment that is based on respect for human dignity and human rights, and that promotes critical thinking and values, skills and attitudes such as empathy, participation, non-violence and peace.

2. การศึกษาสันติภาพรวมถึงค่านิยมหลักและทักษะและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนตั้งแต่การเคารพสิทธิมนุษยชนที่จำเป็นสำหรับ “สันติภาพเชิงบวก” (Galtung, 1969) “การศึกษาเพื่อความอดทน” มักจะมีเนื้อหาคล้ายกัน (Reardon, 1997) การศึกษาเพื่อสันติภาพยังอาจรวมถึง การศึกษาสาเหตุของความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงและประเด็นอื่น ๆ ทั่วโลก

3. สิทธิมนุษยชนศึกษา คือ ทักษะหลักและค่านิยม เช่น การคิดเชิงวิพากษ์ การเอาใจใส่ หลีกเลียงทัศนคติและการยกเว้น รวมทั้งแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบของมนุษย์ ซึ่งมักจะนำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบเฉพาะของเครื่องมือด้านสิทธิมนุษยชนที่และการพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการของหลักสิทธิมนุษยชน เช่น การมีส่วนร่วมและการไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของผู้เรียนเอง

4. สัญชาติหรือการศึกษาพลเมืองอาจรวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับสถาบันระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ กำกับดูแลด้วยธรรมาภิบาล กฎของกฎหมาย กระบวนการประชาธิปไตย ประชาสังคมและการมีส่วนร่วม และการมุ่งไปข้างหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้เกิดการติดต่อกันของคนในสังคมที่มีการแบ่งแยกออกจากกัน จุดมุ่งหมายหลักคือการได้รับความเป็นพลเมืองที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกันมาร่วมมือกันอย่างสงบเพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของทุกคนจะเกิดขึ้นโดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง

สำหรับวัตถุประสงค์ของแนวทางที่นำเสนอนี้ คือ การปรับใช้คำว่า “การศึกษาเพื่อสันติภาพ” ซึ่งได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่ายิ่งกว่าคำอื่น ๆ ที่กล่าวถึงข้างต้นและถือว่าเป้าหมายหลักของพื้นที่ที่ได้ถูกนำมาสร้างให้เป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่อยู่บนพื้นฐานของการเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนและที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคุณค่า ทักษะและทัศนคติ เช่น เอาใจใส่ การมีส่วนร่วม การไม่ใช้ความรุนแรงและความสงบสุข

Ultimately each country will choose the terminology that best matches its needs based on its own historical, political and social environment.

1. Education for Peace in Planning Processes

In section 2 considering education for peace in planning processes, the purpose of this section is to provide an overview of the planning process with an emphasis on how to include education for peace throughout all stages of the process. After a short introduction that describes the educational planning process in general, the remaining parts of this section will examine the individual stages of the process from the viewpoint of education for peace.

Education plans serve a variety of purposes and can be developed at multiple levels of the system and with varying time frames. A national education plan is often developed to cover a medium-term five-year time frame. Such medium-term plans serve a strategic purpose as they guide the course of the education sector over several years. These plans are frequently accompanied by one-year operational plans that are more detailed and match current year availability of funds for the education system. Operational plans spell out more detailed activities for the year and also serve as a means to monitor progress towards objectives, both over the course of the annual period as well as over the longer time frame of the overall plan. An overview of the educational planning process is shown as the following phases.

ในท้ายที่สุดแต่ละประเทศก็จะเลือกใช้คำศัพท์ที่ตรงกับความต้องการที่ดีที่สุดในพื้นฐานของประวัติศาสตร์ทางการเมืองและสังคมสภาพแวดล้อมของตัวเอง

1. การศึกษาเพื่อสันติภาพในกระบวนการวางแผน

ในส่วนที่ 2 เมื่อพิจารณาถึงการศึกษาเพื่อสันติภาพในกระบวนการวางแผนได้กำหนดวัตถุประสงค์ของส่วนนี้คือการกำหนดภาพรวมของกระบวนการวางแผนที่มีความสำคัญเกี่ยวกับวิธีการรวมถึงการศึกษาเพื่อความสงบสุขในตลอดทุกขั้นตอนของกระบวนการ หลังจากได้นำเสนอคำอธิบายสั้น ๆ ถึงขั้นตอนการวางแผนการศึกษาโดยทั่วไปแล้วนั้น ส่วนที่เหลือก็จะเป็นการตรวจสอบแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจากมุมมองของการศึกษาเพื่อความสงบสุข

แผนการศึกษาได้มีวัตถุประสงค์ของการให้บริการที่หลากหลายและสามารถที่จะพัฒนาได้ในหลายระดับของระบบและที่แตกต่างกับกรอบเวลา แผนการศึกษาแห่งชาติส่วนใหญ่จะได้รับการพัฒนาเพื่อให้ครอบคลุมกรอบระยะเวลาห้าปี แผนระยะกลางดังกล่าวจะตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่ได้แนะนำหลักสูตรของภาคการศึกษาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แผนเหล่านี้มักจะมาพร้อมกับแผนการดำเนินงานหนึ่งปีที่มีรายละเอียดมากขึ้นและตรงกับความพร้อมใช้งานในปีปัจจุบันของงบประมาณสำหรับระบบการศึกษา แผนการดำเนินงานจะกำหนดรายละเอียดกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับปีและยังทำหน้าที่ในการติดตามความคืบหน้าตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งในช่วงระยะเวลาประจำปีเช่นเดียวกับในช่วงระยะเวลาของแผนโดยรวม โดยภาพรวมของขั้นตอนการวางแผนการศึกษาจะแสดงเป็นขั้นตอนต่อไปนี้

Phase 1: Situation analysis/sector diagnosis: In this stage of the process, an examination of the education sector and overall development context of the country is conducted. The sector diagnosis is a broad look at the education sector and its performance. Results are frequently broken down into categories such as access, quality, equity and management. The sector diagnosis looks in depth at the education sector but also looks at other national and international strategies that may have an effect on the education sector. For example, international agreements such as education for all have contributed to increased efforts to enroll all children in basic education and to efforts to reduce gender disparities in access to education. In addition, the sector diagnosis should also incorporate a conflict and vulnerability analysis that assesses the conflict or disaster risks facing the education system. This latter component is especially important with regard to the issue of integrating education for peace and conflict prevention in the planning process as it helps to identify areas of the system that may have the potential to inadvertently contribute to conflict or areas that need to be strengthened to better support peace building efforts.

Phase 2: Policy formulation/review: The results of the education sector diagnosis may indicate that there is a gap in educational policies. For example, if children from one part of the country have limited access to schooling an analysis may indicate that certain language or ethnic groups do not have equal opportunities to access education. Therefore, policies might be adopted such as an inclusive language policy or a social inclusion policy that will help increase access to education for children from neglected areas.

ขั้นตอนที่ 1: การวิเคราะห์สถานการณ์/ภาคการวินิจฉัย: ในขั้นตอนของกระบวนการนี้ จะมีการดำเนินการตรวจสอบบริบทการพัฒนาโดยรวมของประเทศของภาคการศึกษา และในภาควินิจฉัยจะเป็นการวินิจฉัยในลักษณะภาคกว้างของภาคการศึกษาและประสิทธิภาพการทำงาน ผลการวิเคราะห์ได้แบ่งเป็นหมวดหมู่แยกย่อยออกเป็น การเข้าถึง คุณภาพ ความเสมอภาค และการจัดการ การวินิจฉัยในเชิงลึกของภาคการศึกษา ยังได้มีการเล็งเห็นถึงแผนยุทธศาสตร์ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาต่อภาคการศึกษา ยกตัวอย่างเช่น ข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่นการศึกษาสำหรับทุกคน มีส่วนร่วมในการทำให้ผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน และความพยายามที่จะลดความแตกต่างทางเพศในโอกาสการเข้าถึงการศึกษา นอกจากนี้ การวินิจฉัยยังควรครอบคลุมไปถึงความขัดแย้งและความเสี่ยงการวิเคราะห์ที่ประเมินความขัดแย้งหรือภัยที่เป็นความเสี่ยงต่อระบบการศึกษา ส่วนหลังนี้เป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาของการศึกษาบูรณาการเพื่อสันติภาพและการป้องกันความขัดแย้งในขั้นตอนการวางแผนที่มีกระบวนการช่วยจำแนกพื้นที่ของระบบที่มีส่วนร่วมโดยไม่ตั้งใจที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งหรือพื้นที่ที่จะต้องมีความเข้มแข็งเพื่อการสนับสนุนที่ตีรวมทั้งความพยายามในการสร้างสันติภาพ

ขั้นตอนที่ 2: การกำหนดนโยบาย / การตรวจสอบ: ผลของการวินิจฉัยภาคการศึกษาที่อาจบ่งชี้ว่ามีช่องว่างในนโยบายการศึกษา ตัวอย่างเช่นการเข้าถึงถ้าเด็กที่มาจากส่วนหนึ่งของประเทศได้ถูกจำกัดการเข้าถึงการศึกษา การวิเคราะห์อาจบ่งชี้ว่าภาษาของบางกลุ่มชาติพันธุ์ไม่มีโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงการศึกษา ดังนั้น นโยบายอาจถูกนำมาใช้เช่นนโยบายภาษารวม หรือนโยบายการรวมทางสังคมที่จะช่วยเพิ่มการเข้าถึงการศึกษาสำหรับเด็กจากพื้นที่ที่ถูกทอดทิ้ง

Phase 3: Identification of objectives and design of priority program: The sector diagnosis also helps education ministries to decide on their priorities with regard to educational programming. In a medium term planning process key objectives for the education sector are discussed and agreed during this phase based on the results of the sector diagnosis. For example, access problems that are identified may lead to an objective to increase access – overall and /or for particular group or areas. Once the key objectives have been identified, specific priority programs for achieving them, including with key activities, targets and timelines will be designed. For example, one strategy may be to design an initiative to recruit and train more teachers from particular regions if one of the reasons for lack of access is a shortage of qualified teachers in certain areas of the country.

Phase 4: Costing and financing frameworks: A sound educational plan requires an accurate and realistic estimate of costs. The largest component of an education budget is staff salaries including teachers and all other education personnel. Salaries must be projected including with planned increases in salaries as well as based on teacher requirements over the planning period. In addition to salaries, all other costs of the education system from construction of classrooms to the printing and distribution of textbooks to costs associated with any special education initiatives must be estimated and included in costing scenarios for the planning period. In the case of education for peace, this might also include estimating the cost to revise teacher training program in order to make sure that teachers are fully trained on the new materials.

ขั้นตอนที่ 3: การระบุวัตถุประสงค์และการจัดลำดับความสำคัญของการออกแบบโปรแกรม: การวินิจฉัยนี้ช่วยกระทรวงศึกษาให้มีสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบโปรแกรมการศึกษาด้วย ในขั้นตอนการวางแผนระยะปานกลางมีวัตถุประสงค์หลักสำหรับภาคการศึกษาที่มีการอภิปรายในช่วงนี้ขึ้นอยู่กับผลของการวินิจฉัยตัวอย่างเช่น ปัญหาการเข้าถึงที่ระบุอาจนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการเข้าถึง - โดยรวมและ / หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือพื้นที่ เมื่อวัตถุประสงค์ได้รับการระบุไว้ในโปรแกรมที่มีความสำคัญและเฉพาะเจาะจงสำหรับการทำให้บรรลุผลที่จะได้รับการออกแบบด้วยกิจกรรมสำคัญ เป้าหมายและระยะเวลา ตัวอย่างเช่น กลยุทธ์หนึ่งอาจจะออกแบบและริเริ่มด้วยการรับสมัครและฝึกอบรมครูเพิ่มเติมจากในส่วนภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหนึ่งในสาเหตุของการขาดการเข้าถึงการขาดแคลนครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในบางพื้นที่ของประเทศ

ขั้นตอนที่ 4: กรอบความคิดด้านต้นทุนและการจัดหางบประมาณ: แผนการศึกษาต้องมีการประมาณการที่แม่นยำและเป็นจริงของค่าใช้จ่าย องค์ประกอบที่ใหญ่ที่สุดของงบประมาณการศึกษาคือเงินเดือนของพนักงานรวมทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทั้งหมด เงินเดือนจะต้องมีการคาดการณ์ไว้รวมกับการเพิ่มขึ้นในการวางแผนเงินเดือนเช่นเดียวกับการตามความต้องการของครูในช่วงการวางแผน นอกเหนือไปจากเงินเดือนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทั้งหมดของระบบการศึกษาจากการก่อสร้างห้องเรียน การจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการศึกษาพิเศษใด ๆ จะต้องได้รับการประมาณและรวมอยู่ในสถานการณ์ต้นทุนสำหรับระยะเวลาการวางแผน ในกรณีของการศึกษาเพื่อความสงบสุขนี้ยังอาจรวมถึงการประเมินค่าใช้จ่ายในการแก้ไขโปรแกรมการฝึกอบรมครูเพื่อให้แน่ใจว่าครูผู้สอนได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสื่อการสอนแบบใหม่ได้อย่างเต็มที่

Once the costing has been developed, the education budget is compared to the financing envelope that is anticipated from the Ministry of Finance.

Phase 5: Monitoring and evaluation: A key part of the educational planning process is also the development of a monitoring and evaluation framework. This framework is developed in conjunction with the education plan and provides the basis for monitoring implementation over the planning period. Monitoring and evaluation results are critical as they help education managers determine whether the system is achieving its objectives and they also are critical for future planning processes as data collected are fed into subsequent sector diagnoses and annual operation plans.

2. Curriculum Policy for Education for Peace

In reviewing curriculum policy in the context of education for peace regulations and guidelines in the following areas might need to be considered:

2.1) Behavior and Discipline in School

Any centrally developed and promoted policy in the area of behavior management and discipline should be consistent with and reflect the values and principles of education for peace. For example, corporal punishment or sanctions which humiliate students would not be appropriate.

เมื่อต้นทุนเกี่ยวกับงบประมาณการศึกษาได้รับการพัฒนา งบประมาณการศึกษาได้มีการเปรียบเทียบเรื่องการจัดหาเงินทุนที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าจากกระทรวงการคลัง

ขั้นตอนที่ 5: การตรวจสอบและการประเมินผล: ส่วนสำคัญของขั้นตอนการวางแผนการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาเรื่องของการตรวจสอบและกรอบการประเมิน กรอบนี้ได้รับการพัฒนาร่วมกับแผนการศึกษาและกำหนดพื้นฐานสำหรับการตรวจสอบการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาการวางแผน การตรวจสอบและประเมินผลซึ่งมีความสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้ที่จัดการการศึกษาสามารถตรวจสอบว่าระบบบรรลุตามวัตถุประสงค์และยังมีความสำคัญสำหรับการวางแผนในอนาคต เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะป้อนเข้าสู่ภาคการวินิจฉัยและแผนการดำเนินงานประจำปี

2. นโยบายหลักสูตรการศึกษาเพื่อสันติภาพ

ในการตรวจสอบนโยบายของหลักสูตรในบริบทของการศึกษาเพื่อสันติภาพมีกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่อาจจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาในพื้นที่ มีดังต่อไปนี้

2.1) พฤติกรรมและวินัยในโรงเรียน

การพัฒนาใดๆ จากส่วนกลางและการส่งเสริมการจัดการด้านพฤติกรรมและระเบียบวินัย ควรที่จะสอดคล้องและสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและหลักการของการศึกษาเพื่อสันติภาพ ยกตัวอย่างเช่น การลงโทษทางร่างกายหรือการลงโทษผู้เรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม

2.2) Recruitment, training and promotion of principals and other school leaders

The creation of an education for peace-friendly school culture is critical to effective learning. To a large extent, school culture is created through good educational leadership and it may therefore be necessary to review the criteria and processes by which school leaders are appointed to schools. For example, where principles are selected through a transparent and merit-based process, it may be useful to include a criterion such as “Understands the principles of education for peace and can demonstrate the successful implementation of education for peace programs in a school setting”

2.3) Recruitment and training of teachers

Similarly, processes governing the recruitment of teachers should take understanding of and sympathy with the education for peace principles and values into account, and all teachers should receive training in the area.

2.4) Community involvement in the school

One characteristic of inclusive and egalitarian schools is the extent to which the school seeks to be and is perceived as part of the broader community. Policies which encourage community participation in school activities and through which the school can demonstrate its education for peace programs to the broader community should be encouraged. This will spread key messages about education for peace beyond the school’s boundaries.

2.2) การรับสมัครการฝึกอบรมและการส่งเสริมผู้บริหารและผู้นำอื่น ๆ ในโรงเรียน

การสร้างการศึกษาวัฒนธรรมโรงเรียนสันติมิตรมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในระดับใหญ่วัฒนธรรมโรงเรียนถูกสร้างขึ้นผ่านผู้นำด้านการศึกษาที่ดี ดังนั้น จึงอาจมีความจำเป็นที่จะทบทวนหลักเกณฑ์และกระบวนการโดยที่ผู้นำโรงเรียนได้รับการแต่งตั้งให้กับโรงเรียน ยกตัวอย่างเช่น ที่หลักการได้รับการคัดเลือกผ่านกระบวนการที่โปร่งใสและเป็นธรรมตามกระบวนการ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ที่จะรวมถึงเกณฑ์ เช่น “เข้าใจหลักการของการศึกษาเพื่อความสงบสุขและสามารถแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จของการศึกษาสำหรับโปรแกรมสันติภาพในบริบทของโรงเรียน”

2.3) การสรรหาและการฝึกอบรมครู

ในทำนองเดียวกันกระบวนการกำกับดูแลการรับสมัครครูผู้สอนควรจะเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกับการศึกษาหลักการสันติภาพและคุณค่า และครูทุกคนควรจะได้รับ การฝึกอบรมในพื้นที่

2.4) การมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียน

ลักษณะหนึ่งของโรงเรียนที่ครอบคลุมและกำหนดขอบเขตที่โรงเรียนพยายามที่จะเป็นและเป็นที่รับรู้ เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในวงกว้าง โดยที่นโยบายที่ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนและโรงเรียนสามารถแสดงให้เห็นถึงการศึกษสำหรับโปรแกรมสงบสุขให้กับชุมชนในวงกว้างที่ควรได้รับการส่งเสริม นี้จะแพร่กระจายข้อความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อความสงบสุขนี้ให้ไปได้ไกลกว่าขอบเขตของโรงเรียน

2.5) School quality and related inspection criteria

Most school systems have processes for evaluating school quality. This can be for a range of purposes (such as school registration, staff evaluation, resources allocation, identification of areas for improvement), and is usually the responsibility of an inspectorate. Central policy should ensure that the school's achievement in promoting education for peace is included as a criterion in the quality framework used to evaluate school performance.

3. Developing Student Learning Outcomes

In order to define student learning outcomes, good education for peace curriculum and practice is expected. Educational personnel and related people should understand how education for peace can best reflect some relevant theories and models about learning and development. Among most significant of these in relation to education for peace are the theories and propositions of Benjamin Bloom (Education Section, 2015: 73-75).

Bloom's taxonomy of educational objectives in various relevant domains

Bloom's taxonomy arranges learning objectives in a hierarchical model from simple to complex, and does so in both cognitive and affective domains. Each model has several levels and these are explained as the following Table.

2.5) คุณภาพของโรงเรียนและเกณฑ์การตรวจสอบที่เกี่ยวข้อง

การตรวจสอบส่วนใหญ่ของระบบโรงเรียนจะมีกระบวนการสำหรับการประเมินคุณภาพโรงเรียน ซึ่งสามารถใช้กำหนดช่วงของวัตถุประสงค์ (เช่น การลงทะเบียนเรียน และการประเมินผลพนักงาน การจัดสรรทรัพยากร ลักษณะเฉพาะของพื้นที่สำหรับการปรับปรุง) และมักจะเป็นความรับผิดชอบของกองตรวจ นโยบายกลางควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนในการส่งเสริมการศึกษาเพื่อความสงบสุข จะรวมอยู่ในเกณฑ์ของกรอบคุณภาพที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียน

3. การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนนั้น การศึกษาที่ดีสำหรับหลักสูตรสันติภาพและผลการปฏิบัติที่คาดหวัง บุคลากรทางการศึกษา และผู้คนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้าใจว่าการศึกษาเพื่อความสงบสุขที่ดีที่สุดนั้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและรูปแบบเกี่ยวกับการเรียนรู้และพัฒนา สิ่งที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการศึกษาเพื่อสันติภาพจะเป็นไปตามทฤษฎีและข้อเสนอของเบนจามินบลูม (Education Section, 2015: 73-75)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมจะมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในโดเมนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมจัดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในรูปแบบลำดับขั้นจากง่ายไปหาซับซ้อนและประกอบด้วยมิติด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัย แต่ละรูปแบบมีหลายระดับและสามารถอธิบายเป็นตารางได้ต่อไปนี้

Table 2.1 Bloom's Taxonomy of Educational Objectives in the Cognitive and Affective Domains

COGNITIVE DOMAIN			AFFECTIVE DOMAIN	
Descriptor	Level		Level	Descriptor
Makes a judgement about the information and can then internalise the full knowledge and understanding	Evaluation	6	Internalising values	Recognises value-laden information (and manipulation) and applies new value-information to behaviour
Can put the information together in a way in which a new outcomes can be seen	Synthesis	5	-	-
Can take the information apart' and see the principle(s) behind the information	Analysis	4	Organising values	Makes links between different pieces of knowledge and associated values, and prioritises the new information
Can apply the information to a new or different situation	Application	3	Valuing	Can explain and justify the new information and associate with other related information to make a valid value judgement
Understands the information and can retell it with meaning	Comprehension	2	Responding to phenomena	Interacts with the information through reasoned discussion and questions, to build new information
Replicates or recites a fact without necessarily having a full understanding of its meaning or significance	Knowledge	1	Receiving phenomena	Receives information willingly

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ทางการศึกษาของบลูมในมิติด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัย

ด้านพุทธิพิสัย			ด้านจิตพิสัย	
ตัวบ่งชี้	ระดับ		ระดับ	ตัวบ่งชี้
ตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูลและสามารถทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจภายในได้อย่างสมบูรณ์	ประเมิน	6	ค่านิยมในตน	รับรู้ข้อมูลที่มีค่า (และการจัดการ) และประยุกต์ใช้ข้อมูลของค่านิยมใหม่ไปสู่พฤติกรรม
สามารถนำข้อมูลมารวมกันในลักษณะที่เป็นผลลัพธ์ใหม่ที่สามารถสังเกตได้	สังเคราะห์	5	-	-
สามารถจำแนกข้อมูลออกจากกันและเห็นหลักการที่อยู่ภายใต้ข้อมูลนั้น	วิเคราะห์	4	จัดระเบียบค่านิยม	สร้างการเชื่อมโยงระหว่างส่วนที่แตกต่างกันของความรู้และค่านิยมที่เกี่ยวข้องและจัดลำดับความสำคัญข้อมูลใหม่
สามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลกับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้	ประยุกต์ใช้	3	ค่านิยม	สามารถอธิบายและพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลใหม่และเชื่อมโยงกับข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ถูกต้องในการตัดสินใจคุณค่า
ทำความเข้าใจข้อมูลและสามารถบอกความหมายได้	เข้าใจ	2	ตอบรับปรากฏการณ์	ปฏิสัมพันธ์กับ ข้อมูลผ่าน การอภิปรายและคำถามที่มีเหตุผลเพื่อสร้างข้อมูลใหม่
ทำซ้ำหรือท่องจำข้อเท็จจริงโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้จากความหมายหรือความสำคัญ	รู้จำ	1	รับรู้ปรากฏการณ์	รับข้อมูลด้วยความเต็มใจ มี

These hierarchies provide a two dimensional framework within which objectives or learning outcomes can be defined. The second dimension refers to the need to acknowledge both the cognitive and affective domains in formulating objectives and expected outcomes, and related to learning in education for peace. In addition, students should not only achieve increasingly complex outcome in the cognitive domain, they should be trained to be able to develop an increasingly refined set of attitudes and values in order to affirm or modify their behaviours in dealing with peace and conflict related issues.

Education for Peace to be considered successful, students should understand why rules are needed and develop their own ethical beliefs, values, principles and standards. Education for peace is also the most important target in ASEAN community. The way of creating activities in educational management in each country may differ, but the purpose of learning activity should be the same which will focus on encouraging students to make peace and have happiness in their daily lives.

ลำดับชั้นเหล่านี้เป็นการนำเสนอแสดงกรอบภายในวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ทั้งสองมิติ โดยที่มิติที่สองหมายถึงความจำเป็นในการที่จะยอมรับทั้งด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัย เพื่อการกำหนดวัตถุประสงค์และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในด้านการศึกษาเพื่อสันติภาพ นอกจากนี้เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนไม่เพียงแต่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่ซับซ้อนในมิติของความรู้เท่านั้น แต่ผู้เรียนยังต้องได้รับการอบรมเพื่อให้สามารถพัฒนาทัศนคติและค่านิยมให้สูงขึ้นเพื่อยืนยันการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนในการจัดการเกี่ยวกับประเด็นความสงบและความขัดแย้งที่อาจเกี่ยวข้องกัน

การศึกษาเพื่อสันติภาพนั้นได้รับความสำเร็จในการพิจารณาให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจว่าทำไมกฎระเบียบจึงจำเป็นสำหรับการพัฒนาตัวเอง ด้านจริยธรรม ความเชื่อ ค่านิยม หลักการและมาตรฐานของผู้เรียนเอง การศึกษาเพื่อสันติภาพยังเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในประชาคมอาเซียน เป็นวิธีการสร้างกิจกรรมในการจัดการศึกษาในแต่ละประเทศอาจแตกต่างกัน แต่วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ควรจะเหมือนกันซึ่งจะมุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อความสงบและเพื่อความสุขในการดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

The 21st Century Learning

The competency of 21st Century learning has become increasingly important in order to provide the better prepare for students in the future. It is predicted that schools and parents need to work hand-in-hand to help students develop these 21st century competencies. Students will be trained to achieve 21st century competencies by the encouragement of schools and parents, and they will be practiced to be a confident person, a self-directed learner, an active contributor, and a concerned citizen as shown in below figure.

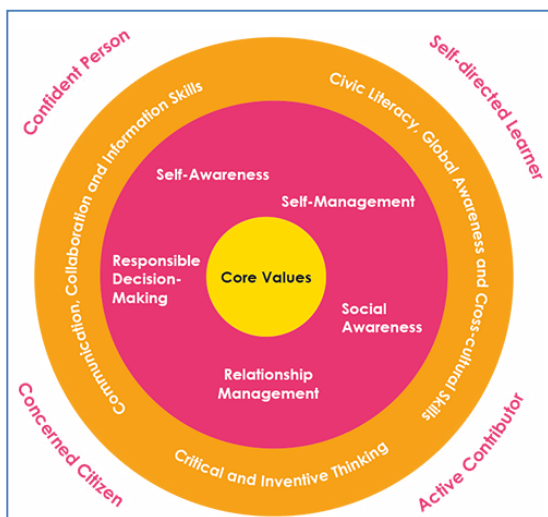

Figure 2.1 Framework for 21st Century Competencies and Student Outcomes

Source: <https://www.moe.gov.sg/education/education-system/21st-century-competencies>

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สมรรถนะของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญมากขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนในอนาคตให้ดีขึ้น เป็นการคาดการณ์ว่าโรงเรียนและผู้ปกครองต้องร่วมมือกันเพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยที่ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนเพื่อให้ความสามารถในการเป็นผู้เรียนศตวรรษที่ 21 โดยการสนับสนุนและส่งเสริมจากโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้เป็นคนมีความมั่นใจ เป็นผู้ที่ยืนรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้ช่วยเหลือเชิงรุก และเป็นพลเมืองที่ตระหนักรับรู้เรื่องสังคม แสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบการพัฒนาสมรรถนะและผลลัพธ์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
ที่มา: <https://www.moe.gov.sg/education/education-system/21st-century-competencies>

Concept of Knowledge, Attitude and Practice (KAP Model)

Definitions of Knowledge, Attitude and Practice

Knowledge is the capacity to acquire, retain and use information; a mixture of comprehension, experience, discernment and skill.

Attitude refers to inclinations to react in a certain way to certain situation; to see and interpret events according to certain predispositions; or to organize opinions into coherent and interrelated structure.

Practice means the application of rules and knowledge that leads to action. Good practice is an art that is linked to the progress of knowledge and technology and is executed in an ethical manner.

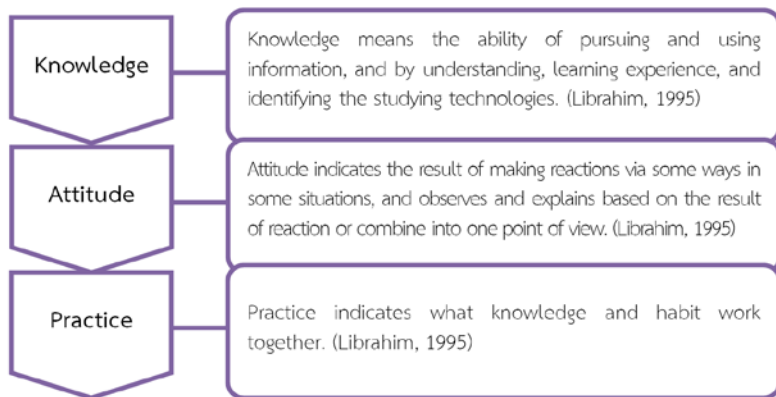

Figure 2.2 The influence diagram of knowledge, attitude and practice

Source: Librahim, G. (1995) cited in Bano, et al., (2013)

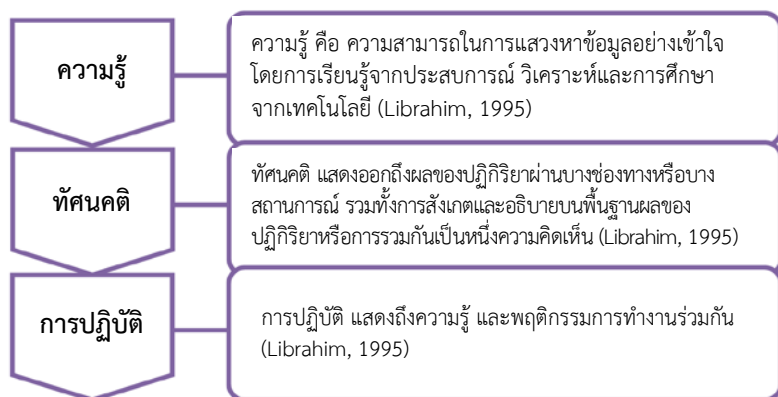
แนวคิดของความรู้ ทักษคติ และการปฏิบัติ (KAP Model)

ความหมายของความรู้ ทักษคติ และการปฏิบัติ

ความรู้ คือ ความสามารถที่ได้รับ คงอยู่ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้ ประกอบด้วย ความเข้าใจ ประสบการณ์ ความฉลาด และทักษะ

ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะตอบสนองในทางที่แน่นอนกับสถานการณ์ ที่เกิดจากการเห็นและตีความตามเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการโอนเอียงของจิตใจ หรือการจัดระเบียบความคิดเห็นที่เชื่อมโยงและมีโครงสร้างที่สัมพันธ์กัน

การปฏิบัติ หมายถึง การประยุกต์ใช้กฎระเบียบและความรู้ที่จะนำไปสู่การดำเนินการ การปฏิบัติที่ดีเป็นศิลปะที่เชื่อมโยงไปสู่ความคืบหน้าของความรู้และเทคโนโลยีที่มีการดำเนินการอย่างมีจริยธรรม

ภาพที่ 2.2 แผนภาพแสดงความรู้ ทักษคติและการปฏิบัติ

ที่มา: Librahim, G. (1995) cited in Bano, et al., (2013)

Related Research

Both related research about educational management in Thailand and ASEAN countries are studied for basic knowledge in this research. Results of study have shown in the following topics.

Related Research in Educational Management of Thailand

Sirisaenglert, K. (2014) has presented “Future prediction in National Education” and shared point of view about trend analysis of education that future prediction will occur from environmental analysis in the present. If future prediction in both inside and outside environment, it will be the cause to predict the future of organization which related to the principle of policy issue and identify useful information for setting policy and plan for 10-30 years. As the result, it will provide information for the leader to set an appropriate strategy of organization and have alternative ways for selecting the possible way. The future prediction is to try to see the scenario with reason from the current environmental analysis. The systematic analysis is not only mean to bring theory on correlation and composition of input, process, output, feedback and environment to make educational framework, but it is also focus on directed environmental analysis by studying in factor relationship in the environment in world level, national level, and organizational level including trend of national educational management in the future.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทั้งในประเทศไทยและประเทศในกลุ่มอาเซียนมีการศึกษาความรู้พื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผลการศึกษาแสดงได้ดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของประเทศไทย

Siraenglert, K. (2014) ได้นำเสนอผลงานเกี่ยวกับ “การคาดการณ์ในอนาคตของการศึกษาแห่งชาติ” และเป็นจุดร่วมกันของมุมมองเกี่ยวกับการวิเคราะห์แนวโน้มของการศึกษาที่เป็นการคาดการณ์ในอนาคตที่จะเกิดขึ้นจากการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน หากการคาดการณ์ในอนาคตทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกก็จะเป็นสาเหตุในการทำนายอนาคตขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับหลักการของประเด็นนโยบายและระบุข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดนโยบายและวางแผนสำหรับ 10-30 ปี ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับผู้ใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับองค์กรและมีทางเลือกสำหรับการเลือกทางที่เป็นไปได้ การทำนายอนาคตคือการพยายามที่จะเห็นภาพจำลองด้วยเหตุผลการวิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบไม่ได้เป็นหมายถึงเพียงการที่จะนำทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์และองค์ประกอบของการป้อนข้อมูลกระบวนการ ส่งออกข้อเสนอแนะ และสภาพแวดล้อมที่จะทำให้รอบการศึกษาเพียงเท่านั้น แต่ก็ยังมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมโดยตรงโดยการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยในสภาพแวดล้อมในระดับโลก ระดับชาติและระดับองค์กรรวมทั้งแนวโน้มการจัดการศึกษาของชาติในอนาคต

Makaranurak, D. (2011) has conducted research called “Scenario of vocational education for the next decade (A.D.2011-2021). The purpose of research is to study the Scenario of vocational education for the next decade (A.D.2011-2021) and Ethnographic Delphi Futures Research was used for research design. Results found that vocational education for the next 10 years will be faced to many main trends such as globalization, trade competition between countries, and free trade area especially ASEAN community in 2015 that will have more movement of free labor within ASEAN community. Therefore, Thailand needs to prepare people to be ready by enhancing vocational education. Government should realize and give the important part to vocational education by issue that national policy including the role of related organization for cooperation continually and seriously. For teaching and instruction, it should focus on practicing and cooperation with establishment. For the requirement, students are given the opportunity to work with the real career. It is having lesson plan of correctly, understanding and clearly bilateral system. Teachers are full of knowledge skills and experiences in the teaching subject. Teachers should also full of spirituality and ethics and should be able to transfer knowledge from difficult into simple including to be developed knowledge and self-development to update the change of technology. Teacher job is the career that have important role of create people.

Makaranurak, D. (2011) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “สถานการณ์ของการศึกษาอาชีวศึกษาในทศวรรษหน้า (A.D.2011-2021) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสถานการณ์ของการศึกษาอาชีวศึกษาในทศวรรษหน้า (A.D.2011-2021) ใช้การออกแบบการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาอาชีพรุ่นสำหรับ 10 ปีข้างหน้าจะต้องเผชิญกับแนวโน้มหลักจำนวนมาก เช่น โลกาภิวัตน์ การแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ และเขตการค้าเสรีโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 ที่จะมีการเคลื่อนไหวมากขึ้นของการใช้แรงงานฟรีภายในประชาคมอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยต้องเตรียมคนให้มีความพร้อมโดยการเสริมสร้างการศึกษาสายอาชีพ รัฐบาลควรตระหนักและให้ความสำคัญในการศึกษาสายอาชีพ โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายแห่งชาติรวมทั้งบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีความร่วมมืออย่างต่อเนื่องและจริงจัง สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้นควรมุ่งเน้นไปที่การฝึกปฏิบัติและความร่วมมือกับสถานประกอบการ สำหรับความต้องการเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกับอาชีพที่แท้จริง ซึ่งจะมีแผนการสอนอย่างถูกต้อง เข้าใจและเป็นระบบทวิภาคีอย่างชัดเจน ครูมีคุณสมบัติที่เต็มไปด้วยทักษะความรู้และประสบการณ์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ครูควรเต็มไปด้วยจิตวิญญาณความเป็นครูและจริยธรรมและควรมีแนวทางการถ่ายทอดความรู้จากสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ย่อยง่าย รวมทั้งการได้รับการพัฒนาความรู้และการพัฒนาตนเองในการปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี โดยที่อาชีพครูนั้นจะเป็นอาชีพที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างคน

The connection between organizations will effect an educational development of national employee to be a specialist and respond and competitive to the need of establishment inside and outside the country. The scenario of vocational education will be clear and need for this century even the expanding of free trade areas will expand in any levels. However, it is the basic of development for quality of life, family, society and all Thai people over the country.

Wongwanit, S. and Wiratichai, N. (2005) has conducted research project called “Monitoring and Evaluation of education reform follow the national basic policy and education act”. The purposes of this research were 1) to issue objective, goal and indicators of success in government proceed following the constitution and Education Act 1999 (2nd edition and edited 2002), 2) to follow up and assess education reform proceed, and 3) to propose method and technique of education reform in concrete. Analysis and documentary synthesis, questionnaires, in-depth interview and focus group discussion were used for research design.

The results showed that 104 indicators in 8 aspects have been studied which consisted of 1) the equal opportunity in education, 2) education for long life learning, 3) participation in education, 4) decentralization in education, 5) the reform of teacher development, 6) encouragement of local Thai wisdom and culture, 7) quality of educational management, and 8) desired characteristics of Thai people. Results of comparing government financial process were shown before and after the announcement of Education Act 1999.

การเชื่อมต่อระหว่างองค์กรจะมีผลต่อการพัฒนาของบุคลากรทางการศึกษาระดับชาติเพื่อที่จะให้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่สามารถตอบสนองและมีศักยภาพของการแข่งขันกับความต้องการของสถานประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ สถานการณ์ของการศึกษาสายอาชีพนั้นจะต้องมีความชัดเจนและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษนี้แม้ว่าการขยายตัวของเขตการค้าเสรีจะขยายตัวในระดับใดก็ตาม แต่ก็ยังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว สังคมและคนไทยทั้งประเทศ

สุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายและตัวชี้วัดของความสำเร็จของดำเนินการของรัฐเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ปรับปรุงครั้งที่ 2 และฉบับแก้ไข 2545) 2) เพื่อติดตามและประเมินผลการปฏิรูปดำเนินการด้านการศึกษา และ 3) เพื่อนำเสนอวิธีการและเทคนิคของการปฏิรูปการศึกษาในเชิงประจักษ์ ออกแบบการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า มีตัวชี้วัดที่ศึกษาจำนวน 104 ตัวชี้วัดใน 8 ด้านซึ่งประกอบไปด้วย 1) โอกาสที่เท่าเทียมกันในการศึกษา 2) การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 3) การมีส่วนร่วมในการศึกษา 4) การกระจายอำนาจทางการศึกษา 5) การปฏิรูปการพัฒนาครู 6) การส่งเสริมภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่น 7) คุณภาพของการจัดการศึกษา และ 8) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทย ผลการเปรียบเทียบกระบวนการจัดการงบประมาณของรัฐบาลก่อนและหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

Results also found that education opportunity for students was still not different except disabled learners which indicated that having more education opportunity before education reform. There is the equality of education opportunity which comes from the setting of education fund for student loan. For the process of lifelong education, local wisdom and decentralization of education are encouraged but still has not receive clear result specially to transfer educational institute to local administration areas. The reason of lack confident in the readiness of local administration areas, teacher's reform increases the progress after issue the act for enhancing teacher standard level and making progress for teachers. For ability skill of teaching and instruction, it is still more progress on development even having teacher's training in the past. However, the training process still did not achieve the target. Another reason was that the trainees did not have clear understanding of child center learning.

Moreover, the need of teachers training for all special educations because lack of teachers who can teach this field in both disabled group and gifted group. The assessment process of teacher production in higher education was increase the quality of new generation. The result of education reform indicated that it still did not make progress on student's development that was not different from education reform except the aspect of learning happiness found that increase in learners.

ข้อค้นพบเพิ่มเติมคือ โอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนก็ยังไม่แตกต่างกัน ยกเว้นผู้เรียนคนพิการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้นก่อนที่การปฏิรูปการศึกษา มีความเท่าเทียมกันของโอกาสทางการศึกษา ที่มาจากการตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อการกู้ยืมเงินสำหรับนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการของการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาตลอดชีวิต ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการกระจายอำนาจทางการศึกษา แต่ยังไม่ได้รับผลที่ชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เกี่ยวกับการถ่ายโอนสถานศึกษาไปยังพื้นที่การปกครองส่วนท้องถิ่น เหตุผลสำคัญเนื่องจากการขาดความมั่นใจในความพร้อมของพื้นที่การปกครองส่วนท้องถิ่น การปฏิรูปครูได้มีความคืบหน้ามากขึ้นหลังจากกำหนด พรบ. การศึกษา ว่าด้วยการเพิ่มระดับมาตรฐานของครู และทำให้ครูมีการพัฒนาขึ้น สำหรับด้านทักษะความสามารถในการจัดการเรียนการสอนนั้นก็มีความก้าวหน้ามากขึ้นอย่างต่อเนื่องในการพัฒนา อย่างไรก็ตามแม้จะมีกระบวนการฝึกอบรมครูในอดีตที่ผ่านมา แต่ผลก็ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด อีกเหตุผลหนึ่งก็คือว่าการฝึกอบรมไม่ได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นในการฝึกอบรมครูสำหรับการศึกษาพิเศษทั้งหมดเพราะยังขาดครูที่สามารถสอนกลุ่มพิเศษ ทั้งในกลุ่มคนพิการ และกลุ่มเด็กก๊ิฟต์ (gifted) ขั้นตอนการประเมินผลของการผลิตครูในระดับอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพของคนรุ่นใหม่ ผลของการปฏิรูปการศึกษาชี้ให้เห็นว่ามັນยังคงไม่ได้ทำให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาผู้เรียนซึ่งไม่แตกต่างจากก่อนการปฏิรูปการศึกษา ยกเว้น ประเด็นที่เกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ที่มีเพิ่มขึ้นในตัวผู้เรียน

Related Research in Educational Management of ASEAN Countries

Kongterm, S. (2012) has studied the readiness of Phetchabun Rajabhat University students for ASEAN Community. The purpose of this research was to study the readiness of Phetchabun Rajabhat University students for ASEAN Community identify by faculty. Results found that opinion of Phetchabun Rajabhat University students for the readiness of ASEAN Community was in medium level. When identify each item found that knowledge and process skills were in medium level, but the attitude was in high level. There was no different of students' opinion in different faculty for the readiness of ASEAN Community. Identify each item found that students from different faculty have the readiness entering to ASEAN community in process skills and attitude at .05 significant.

Komsaeng Kuntasiri (Kaewsiwan) (2012) conducted research entitle "Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR. The purposes or research were 1) to study teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR., 2) to compare opinion level towards teaching and instruction on profession curriculum compare with gender, age, year and field, 3) to study the suggestion of problem and the solving of teaching and instruction. Results indicated that 1) profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College has overall shown at good level in the curriculum, teaching and instruction, teachers, education media, and the assessment,

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน

Kongterm, S. (2012) ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามคณะผลการวิจัยพบว่า ความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์สำหรับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ความรู้และทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ทัศนคติอยู่ในระดับสูง ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันของความคิดเห็นของนักศึกษาเมื่อจำแนกเป็นคณะสำหรับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาจากคณะต่างมีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านทักษะกระบวนการและด้านทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Komsaeng Kuntasiri (Kaewsiwan) (2012) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคปากป้าสัก เวียงจันทน์ ประเทศลาว โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาการเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคปากป้าสัก เวียงจันทน์ ประเทศลาว 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ ปีและสาขาวิชา 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของปัญหาและการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคปากป้าสักได้แสดงให้เห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งในด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดเรียนการสอน ครูผู้สอน สื่อการศึกษา และการวัดและประเมินผล

2) the compare result of opinion level towards teaching and instruction on profession curriculum compare with gender, age, year and field found that students who have different genders did not show different opinion on teaching and instruction on profession curriculum. For age, year and field have shown .05 significant level on teaching and instruction on profession curriculum, and 3) the suggestion of problem and the solving of teaching and instruction indicated that the curriculum was still far away of development and did not focus on practice, but focus more on theory. The aspect of teaching and instruction found that students did not have the opportunity of sharing opinion, teachers were still lack of teaching responsibility. In educational media showed that it was not up-to-date while the assessment aspect found that teachers still have bias of giving mark or score. For problem solving indicated that the curriculum should improve to reach the standard by extend to Master degree and Doctoral degree, should develop diverse activities, teachers should pay responsibility on teaching and focus on activities, encourage on using educational media such as computer, VDO, picture, newspaper and journal. For the assessment, it should encourage students to ask question during doing class activities.

Bureau of International Cooperation (2009) conducted the research called “Strategic Development of Educational Cooperation between Thailand and Neighboring Countries”. This research is synthesized and evaluate the success of policy and strategy in education cooperation with neighboring countries which are Cambodia, Laos PDR, Myanmar and Vietnam.

2) เปรียบเทียบผลของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพเปรียบเทียบกับเพศ อายุ ปี และสาขาวิชา พบว่า นักเรียนที่มีเพศที่แตกต่างกันไม่ได้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพ สำหรับ อายุ ปี และสาขาวิชา ได้แสดงให้เห็นระดับนัยสำคัญที่ .05 เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพ และ 3) ข้อเสนอแนะของปัญหาและการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรก็ยังคงห่างไกลของการพัฒนาและไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติ แต่มุ่งเน้นที่ทฤษฎี ด้านการเรียนการสอนและการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนไม่ได้มีโอกาสดแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ครูยังขาดความรับผิดชอบในการเรียนการสอน ในด้านสื่อการศึกษาแสดงให้เห็นว่ายังไม่ทันสมัย ในขณะที่ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูยังคงมีอคติของการให้คะแนน สำหรับการแก้ปัญหาแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรควรปรับปรุงให้ไปถึงมาตรฐานโดยขยายไปถึงปริญญาโทและปริญญาเอก ควรพัฒนากิจกรรมให้หลากหลายครูผู้สอนจะต้องรับผิดชอบในการสอนและมุ่งเน้นกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วัสดุ ภาพ หนังสือพิมพ์และวารสาร สำหรับการประเมินก็ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการถามคำถามในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (2009) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” งานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์และประเมินผลความสำเร็จของนโยบายและยุทธศาสตร์ความร่วมมือในการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์และเวียดนาม

Results will use for strategic development of education cooperation with neighboring countries and will be applied for each country. Education has been divided into 2 parts, the first part is the do data collection from primary and secondary document, and the second part is data collection from field study of each research team consisted of key informants and foreigner students who are studying in Thailand. For data collection aboard, research team interview staff who responsible education job from embassy of neighboring countries. In addition, focus group discussion is set for stakeholder in order to do data collection and discussion about cooperative strategic result including trend of education cooperation in the future.

Results indicated that educational cooperation between Thailand and Neighboring countries using SWOT analysis has shown 2 level strategies which are (1) main strategy. The 1st strategy is to enhance the policy of educational cooperation to be the national policy for being a mechanism in creating sustainable relationship between Thailand and Neighboring countries. The 2nd strategy is to expand the cooperation of educational quality development in basic education, higher education, vocational education to be lifelong education that related to trend of national development of each country. The 3rd strategy is to create unity in educational cooperative movement with neighboring countries in the same direction. The 4th strategy is to encourage good understanding, trust and confident between Thailand and Neighboring countries.

ผลที่ได้จะใช้สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านและจะถูกนำไปใช้สำหรับแต่ละประเทศ การศึกษาได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่ต้องทำประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และส่วนที่สองคือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลของแต่ละที่วิจัยประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลสำคัญและนักเรียนชาวต่างชาติที่กำลังศึกษาอยู่ในประเทศไทย การเก็บรวบรวมข้อมูลจากต่างประเทศ คณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทีมงานที่รับผิดชอบในการศึกษาจากสถานทูตของประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ในการสนทนากลุ่มได้กำหนดขึ้นสำหรับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการอภิปรายเกี่ยวกับความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ รวมทั้งแนวโน้มของความร่วมมือด้านการศึกษาในอนาคต

ผลการศึกษาพบว่า ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านโดยใช้การวิเคราะห์ (SWOT) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ได้แสดงให้เห็นกลยุทธ์เป็น 2 ระดับ คือ (1) กลยุทธ์หลัก ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 1 คือ การเพิ่มนโยบายในการร่วมมือด้านการศึกษาที่จะเป็นนโยบายแห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน กลยุทธ์ที่ 2 คือการขยายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษา การศึกษาสายอาชีพที่เน้นจะศึกษาตลอดชีวิตเกี่ยวข้องกับแนวโน้มของการพัฒนาแห่งชาติของแต่ละประเทศ กลยุทธ์ที่ 3 คือการสร้างความสัมพันธ์ในความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กลยุทธ์ที่ 4 คือการสนับสนุนให้มีความเข้าใจอันดี ความไว้วางใจและความเชื่อมั่นระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

(2) In country strategies indicated that: in Cambodia, the 1st strategy is to encourage education cooperation for being the mechanism of making relationship and cultural understanding, the 2nd strategy is to encourage education cooperation for being the main key in human resources development and skill for solving poverty, the 3rd strategy is to encourage cooperation in education reform. In Laos PDR, the 1st strategy is to encourage education cooperation for developing human resources, the 2nd strategy is to encourage cooperation in knowledge enhancing for teachers and educational personnel in basic education, vocational education, non-formal education and informal education, the 3rd strategy is to encourage cooperation in development and education standard enhancement in higher education. In Myanmar, the 1st strategy is to intensive and make Memorandum of Understanding in education formally, the 2nd to plan education developing cooperation between Thai and Ministry of Education, and Ministry of Sciences and Technology in Myanmar, the 3rd to support the development of vocational education, non-formal education, long distance education in Myanmar, the 4th strategy is to encourage Myanmar and Thai students to have knowledge sharing and try to understand Myanmar-Thai culture and society deeply. In Vietnam, the 1st strategy is to encourage the cooperation of curriculum development and to conduct research with equal partnership focusing on social sciences, sciences and technology, the 2nd strategy, to encourage the cooperation in making strategic plan, the development human resources in vocational level and Thai-Vietnam higher education based on the equality and partnership.

(2) กลยุทธ์ในระดับประเทศ ประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา กลยุทธ์ที่ 1 คือ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันทางการศึกษาสำหรับการเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจทางวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่ 2 คือ การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันทางการศึกษาสำหรับการเป็นศูนย์กลางสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะในการแก้ปัญหาความยากจน กลยุทธ์ที่ 3 คือ การสนับสนุนให้ความร่วมมือในการปฏิรูปการศึกษา ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ กลยุทธ์ที่ 1 คือ การสนับสนุนให้ความร่วมมือด้านการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กลยุทธ์ที่ 2 คือ การสนับสนุนให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างความรู้สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย กลยุทธ์ที่ 3 คือ การสนับสนุนให้ร่วมมือในการพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาให้สูงขึ้น ในประเทศเมียนมาร์ กลยุทธ์ที่ 1 คือ การทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการศึกษาอย่างเป็นทางการ ครั้งที่ 2 การวางแผนการศึกษาการพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยและกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศเมียนมาร์ กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการพัฒนาอาชีวศึกษาและการศึกษานอกระบบ การศึกษาทางไกลในประเทศเมียนมาร์ กลยุทธ์ที่ 4 คือ การสนับสนุนให้พม่าและนักเรียนไทยได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้และพยายามที่จะเข้าใจวัฒนธรรมและสังคมเมียนมาร์-ไทยได้อย่างลึกซึ้ง ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม คือ กลยุทธ์ที่ 1 คือ การสนับสนุนให้ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรและการดำเนินการวิจัยร่วมกับหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันโดยมุ่งเน้นสังคมศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลยุทธ์ที่ 2 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับอาชีวศึกษา ไทยและเวียดนามในระดับอุดมศึกษาบนพื้นฐานของความเสมอภาคและความร่วมมือ

Ministry of Education (2006) had presented education plan of ASEAN countries from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. The purposes of this research were 1) to study the progress of education reform of ASEAN countries, 2) to survey the way of cooperation between countries in education for the strengthen, and 3) to propose the policy for Thai education in order to create the educational strategy for the strengthen of ASEAN countries. Results indicated that all ASEAN countries has given education for the most important issue of country development especially education can lead to economic development. Many countries in both old member and new member still give the role of education to reduce poverty and move over underdeveloped country in economy. At the same time, education is the key of potential enhancement for competition at international level. Some countries in ASEAN wish to have equally potential development within ASEAN countries. Therefore, all ASEAN countries have based on education improvement and development since the highest law and national economic and social development plan by setting related education act. Most countries have set national education development strategic plan even it does not have many countries. The strategic plan has set for action and should be related to national plan which are basic education development plan, vocational education development plan, higher education development, and action plan at educational area level and school level. This is to develop learning society into knowledge based economy system for people in each country to have equal education,

กระทรวงศึกษาธิการ (2006) ได้นำเสนอแผนการศึกษาของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนจากผลการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในประชาคมอาเซียน” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน 2) เพื่อสำรวจแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเสริมสร้างการศึกษา และ 3) เพื่อนำเสนอนโยบายสำหรับการศึกษาไทยในการที่จะสร้างยุทธศาสตร์การศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มประเทศในอาเซียน ผลการศึกษาพบว่าทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ให้ความสำคัญที่สุดกับประเด็นทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาสามารถนำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยที่หลายประเทศในทั้งประเทศที่เป็นสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่ก็ยังคงให้บทบาทของการศึกษาเพื่อลดความยากจนและพัฒนาเพื่อก้าวข้ามจากประเทศด้อยพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันการศึกษายังเป็นกุญแจสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพที่มีศักยภาพสำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ บางประเทศในอาเซียนมีความต้องการที่จะมีการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาในประเทศของตนให้เท่าเทียมกับประเทศอื่นภายในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น ทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนได้มีการปรับปรุงการจัดการศึกษาและการพัฒนาตั้งแต่กฎหมายสูงสุดและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยการกำหนดเนื้อหาหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา ประเทศส่วนใหญ่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาชาติ แม้ว่าจะไม่มีในหลายประเทศ แผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้เป็นแผนปฏิบัติการและควรเชื่อมโยงกับแผนในระดับชาติซึ่งเป็นแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแผนพัฒนาอาชีพศึกษาการพัฒนาในระดับอุดมศึกษา และแผนปฏิบัติการเพื่อการดำเนินงานในระดับพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียน นี่คือการพัฒนาสังคมการเรียนรู้บนฐานของระบบเศรษฐกิจสำหรับคนในแต่ละประเทศเพื่อจะได้มีความเท่าเทียมกันทางการศึกษา

and having knowledge for creating career that lead the country into the setting target. However, there are many ASEAN countries still being far away from the process of specific plan.

The strategic comparison in education reform in all level indicated that early year and basic education comparing in ASEAN countries except Singapore showed that Thai early year and basic education has made some progress on reform proceed in flexible encouragement and learning process diversity if compared to other ASEAN countries. For education reform, Singapore has gone beyond other countries by open many parts of flexible encouragement and learning process diversity even have some parts that can join with ASEAN countries including Thailand. Higher education in ASEAN trends to be correlate in these aspects which are 1) expanding education opportunity, 2) focusing on education quality in enhancing teaching and learning quality at international level, development of research university, and to expand specific education to relate to marketing need in learning based economic system which full of flexible diversity in adjustment of human resources. 3) Free education opening and education value added to gain country income and to preserve budget for study abroad, teacher development for teaching and instruction development is the goal that all ASEAN countries is going to proceed and improve with appropriately.

และมีความรู้ในการสร้างอาชีพที่จะนำประเทศเข้าสู่เป้าหมาย อย่างไรก็ตาม ยังปรากฏว่ามีหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ยังคงอยู่ห่างไกลจากกระบวนการของแผนการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจงนี้

การเปรียบเทียบเชิงกลยุทธ์ในการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับ แสดงให้เห็นว่าช่วงต้นปีและเมื่อเปรียบเทียบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มประเทศอาเซียน ยกเว้น สิงคโปร์ พบว่า ช่วงต้นปีและพื้นฐานการศึกษาไทยมีความก้าวหน้าบางประการเกี่ยวกับการปฏิรูปการดำเนินการที่มีการส่งเสริมความยืดหยุ่นและกระบวนการการเรียนรู้ที่หลากหลายถ้าเทียบกับประเทศอาเซียนอื่น ๆ สำหรับการปฏิรูปการศึกษาในสิงคโปร์ได้ก้าวหน้าไปไกลกว่าประเทศอื่น ๆ โดยการส่งเสริมความยืดหยุ่นและกระบวนการการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งยังมีบางส่วนของกระบวนการศึกษาที่สามารถเข้าร่วมกับประเทศในกลุ่มอาเซียนและรวมทั้งประเทศไทยด้วย การศึกษาในระดับอุดมศึกษาของอาเซียนมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะต่อไปนี้คือ 1) การขยายโอกาสทางการศึกษา 2) มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษาในการยกระดับการจัดเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพในระดับนานาชาติ การพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย และการที่จะขยายการศึกษาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาด ในการเรียนรู้ที่มีระบบเศรษฐกิจเป็นฐานซึ่งเต็มไปด้วยความหลากหลายที่มีความยืดหยุ่นในการปรับตัวของทรัพยากรมนุษย์ 3) การเปิดการศึกษาฟรีและความคุ้มค่าการศึกษาเพื่อเพิ่มรายได้ของประเทศและเพื่อรักษางบประมาณสำหรับการศึกษาต่างประเทศ การพัฒนาครูผู้สอนสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาการเรียนการสอนนั้นเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนที่จะดำเนินการและปรับปรุงตามความเหมาะสม

From the study of related research found that organizations are alert for the adjustment and plan in educational management for the readiness of entering ASEAN community. However, the composition of educational management needs to have working system in many levels. It starts from policy level or plans in country level. Level of curriculum development and level of learning and instruction are planned in all countries in order to prepare for entering ASEAN community. Each country will plan and issue their own policy, but it does not have any plan to collaborate for the unity in ASEAN community. Therefore, this research interested in studying and develops trends and possibility of educational management for the unity of countries in ASEAN community including to live peaceful coexistence in society.

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า องค์กรต่างก็มีการตื่นตัวสำหรับการปรับตัวและวางแผนการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างไรก็ตามในองค์ประกอบของการจัดการศึกษาต้องมียุทธศาสตร์การทำงานในหลายระดับ โดยเริ่มต้นจากระดับนโยบายหรือแผนในระดับประเทศ ระดับของการพัฒนาหลักสูตรและระดับของการเรียนรู้และการสอนที่มีการวางแผนในทุกประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่ละประเทศจะวางแผนและกำหนดนโยบายของตัวเอง แต่ก็ไม่ได้มีแผนใด ๆ ที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จในชุมชนอาเซียน ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จึงสนใจในการศึกษาและพัฒนาแนวโน้มและความเป็นไปได้ของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศในประชาคมอาเซียนรวมทั้งการที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ

Chapter III
Educational Planning of Countries
in ASEAN Community

บทที่ 3

แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน

Chapter III

Educational Planning of Countries in ASEAN Community

Ministry of Education (2006) had presented education plan of ASEAN countries from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. The purposes of this research were 1) to study the progress of education reform of ASEAN countries, 2) to survey the way of cooperation between countries in education for the strengthen, and 3) to propose the policy for Thai education in order to create the educational strategy for the strengthen of ASEAN countries. Documentary research and interview were used for data collection. Data was synthesized and proposed the way of collaborative strategized encouragement in ASEAN education. The results indicated that all ASEAN countries had shown education as an important part of the country specially to link education into economic education. Many countries used education to get rid poverty and move forwards from the economic weakness development. Education was the key of movement to enhance the competition in international level especially new countries that join in ASEAN community. Educational developing plan of each ASEAN country is shown as the following.

บทที่ 3

แผนการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้นำเสนอแผนการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนจากรายงานการวิจัยเรื่อง“การเปรียบเทียบการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน 2) เพื่อสำรวจแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการศึกษา และ 3) เพื่อนำเสนอนโยบายที่จะสร้างกลยุทธการศึกษาของการศึกษาไทยในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในประชาคมอาเซียน การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ ได้ข้อมูลมาสังเคราะห์และนำเสนอวิธีการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำงานร่วมกันในด้านการศึกษาอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ทุกประเทศในกลุ่มอาเซียนได้แสดงให้เห็นการศึกษาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของประเทศมาเป็นส่วนสำคัญเพื่อการเชื่อมโยงการศึกษาไปสู่เศรษฐกิจศึกษา หลายประเทศได้ใช้การศึกษาเพื่อมาจัดการกับสภาพความยากจนและเพื่อการก้าวเดินไปข้างหน้าต่อไป จากการพัฒนาความอ่อนแอทางเศรษฐกิจนั้น ทำให้การศึกษาคือกุญแจสำคัญของการเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มการแข่งขันในระดับนานาชาติโดยเฉพาะประเทศสมาชิกใหม่ที่เข้าร่วมในประชาคมอาเซียน การศึกษาแผนพัฒนาของแต่ละประเทศอาเซียนจะได้นำเสนอต่อไปนี้

Educational Development Plan of Thailand

Constitution of the Kingdom of Thailand B.E.2540 (1997) has issued basic policy of education in section 81 that the state should develop education related to economic and social change. Therefore, education law has been announced called “National Education Act B.E.2542 (1999)”. The main purpose of this act was to provide basic education opportunity for all at least 12 years without tuition fee. The state also needed to provide education for handicap, weak opportunity, and gifted students. In section 8 of National Education Act appointed that the state provides long life education for Thai people and society can be part of educational management. Child center learning is the key of education reform focusing on knowledge, moral, learning process, and integrated knowledge with diverse curriculum that appropriate to students’ age and potential. Thai education focuses on balanced development in knowledge, thinking, ability, morality, and responsibility to society. Both local and core curriculum is provided for basic education. Academic development and conducting research for creating new body of knowledge and social development are encouraged for Thai students in higher education level. The planning of 15 years (B.E.2545 – 2559) has applied content from Constitution of the Kingdom of Thailand, National Education Act and government policy in order to set the strategic planning for national education continually and related to all education plan in every level consisted of basic education developing plan, vocational education developing plan, and higher education developing plan including action plan in the level of educational area and institution.

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (ค.ศ.1997) ได้กำหนดนโยบายพื้นฐานของการศึกษาในมาตราที่ 81 ว่ารัฐควรพัฒนาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นกฎหมายการศึกษาได้ประกาศและเรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ค.ศ.1999)” วัตถุประสงค์หลักของการกำหนดนโยบายนี้คือการให้โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคนอย่างน้อย 12 ปีโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมการเรียนการสอน รัฐยังต้องให้การดูแลทางการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสและผู้เรียนที่มีพรสวรรค์หรือความสามารถพิเศษ ในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ว่ารัฐให้การศึกษาดูแลตลอดชีวิตสำหรับคนไทยและสังคมสามารถแยกการจัดการศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ของเด็กได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกุญแจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นไปที่ความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรู้แบบบูรณาการกับการเรียนการสอนที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับอายุของผู้เรียนตามศักยภาพ การศึกษาไทยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาที่สมดุลในความรู้ ความคิด ความสามารถ มีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งหลักสูตรท้องถิ่นและหลักสูตรแกนกลางมีไว้สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การพัฒนาทางวิชาการและการดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และในการพัฒนาสังคมนั้นได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนในระดับอุดมศึกษามากขึ้น จากการวางแผน 15 ปี (พ.ศ.2545 - 2559) ได้นำเนื้อหาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาลในการที่จะกำหนดและวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อการศึกษาแห่งชาติอย่างต่อเนื่องและที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการศึกษาในทุกระดับ ประกอบด้วย ระดับต้น การศึกษาการพัฒนาแผนอาชีพศึกษา การพัฒนาแผนและการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาแผนปฏิบัติการในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถาบันการศึกษา

For social development to be knowledge society and to be an economic-based knowledge system, Thai people have received equal learning opportunity, long life training, and having knowledge for their career which can lead the country to survive from economic and social critical. This educational development should relate to the 20 years of long planning of the 9th National Economic and Social Development Plan and the Act that issue the process of decentralization into local administration (B.E.2542) including other Acts that related to National Education Plan. This plan is based on Philosophy of Sufficiency Economy of King Rama IX that focus on the middle way, having enough to support, having reasonable, and to know the world change. It is the way of practicing having life for sustainable development and to live with happiness for Thai people by having human as the center of development and preserving Thai identity. Thai people are able to use knowledge and technology appropriately, having immunity and flexibility in order to be ready for the change in parallel with having morality and honesty. For National Education Act (B.E.2545-2559), holistic integrated plan is used for conceptual framework for developing human to be a complete man and to develop the society.

There are three aspects of developing human: 1) best quality society that full of uprightly, transparency and right, 2) learning and wisdom society that everyone in every society is active and always ready to learn, 3) reconciliation and generosity in the society in order to enhance Thai culture and art. According to National Education Plan, three objectives were set that is 1) fully human development and stability,

สำหรับการพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมฐานความรู้และเพื่อให้ระบบมีความรู้ทางด้านเศรษฐกิจตามที่คนไทยได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้ การฝึกอบรมหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งมีความรู้สำหรับการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำพาประเทศให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมได้ ในการนี้การพัฒนาการศึกษาควรเกี่ยวข้องกับแผน 20 ปีของการวางแผนระยะยาว ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดกระบวนการของการกระจายอำนาจในการบริหารส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. 2542) รวมทั้งกฎอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนนี้จะมีการปรับใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 ที่มุ่งเน้นทางสายกลาง มีความพอเพียง พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผลและเพื่อทราบถึงการเปลี่ยนแปลงโลก เป็นวิธีการของการฝึกการมีชีวิตเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขให้กับคนไทยโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและรักษาอัตลักษณ์ไทย คนไทยมีความสามารถในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมีภูมิคุ้มกันและความยืดหยุ่นที่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงควบคู่กับการมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (B.E.2545-2559) แผนแบบบูรณาการแบบองค์รวมที่จะใช้สำหรับกรอบแนวคิดในการพัฒนาของมนุษย์จะเป็นคนที่สมบูรณ์และการพัฒนาสังคม

การพัฒนามนุษย์นั้นมี 3 ด้านด้วยกัน คือ 1) สังคมที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดที่เต็มไปด้วยความเที่ยงธรรมโปร่งใสและยุติธรรม 2) การเรียนรู้และภูมิปัญญาสังคมที่ทุกคนในทุกสังคมมีการนำไปใช้และพร้อมที่จะเรียนรู้ 3) ความสมานฉันท์และความเอื้ออาทรในสังคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในศิลปะและวัฒนธรรมไทย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติโดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย 1) การพัฒนามนุษย์และความมั่นคงอย่างเต็มที่

2) creating Thai society to be moral, wisdom and learning society, and 3) develop environment for the basic social development of morality, local wisdom and learning. The process of conducting following these objectives, National Education Plan has issue the policy under this process 4 aspects which are 1) to develop everyone have long life learning and be able to access the knowledge, 2) learning reform for student development with nature and high potential, 3) encouragement morality and best practice of desired characteristics, and 4) human development in sciences and technology for self-sufficiency and enhance competitive competency in international level.

Educational Development Plan of Brunei Darussalam

Brunei Darussalam is an ASEAN country that is having small area and population, but full of economic under the state control. It is the only one country in ASEAN that still have an absolute monarchy system. Formal education was established in 1916 (B.E.2459) by opening Malay local language school in the capital city (in Bandar Seri Begawan). During that time, only boys who were 7-14 years old would have the opportunity to study. There was not national education plan, but education plan was the part of 5 years' national development plan. The 1st National Development Plan (in 1954) focused on the basic facility and structure in order to prepare and establish Ministry of Education. In 1985, the national policy and educational system had provided the opportunity for people who lived permanent in Brunei Darussalam to study in primary level without tuition fee.

2) การสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้สังคม และ 3) การพัฒนาสภาพแวดล้อมสำหรับการพัฒนาพื้นฐานทางสังคมด้านคุณธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการเรียนรู้ สำหรับขั้นตอนในการดำเนินการนั้นมีวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติที่สอดคล้องกับนโยบายภายใต้กระบวนการนี้ 4 ด้านคือ 1) เพื่อพัฒนาทุกคนให้มีการเรียนรู้ชีวิตตลอดชีวิต และสามารถเข้าถึงความรู้ได้ 2) เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียนได้พัฒนาความรู้เต็มตามศักยภาพ 3) เพื่อส่งเสริมคุณธรรมให้กำลังใจและการปฏิบัติที่ดีที่สุดของคุณลักษณะที่พึงประสงค์และ 4) เพื่อพัฒนามนุษย์ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตัวเองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลามเป็นประเทศอาเซียนที่มีพื้นที่ขนาดเล็กและประชากรน้อย แต่มีรูปแบบของเศรษฐกิจภายใต้การควบคุมของรัฐ เป็นเพียงประเทศเดียวในประชาคมอาเซียนที่ยังคงมีระบบการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ การศึกษาอย่างเป็นทางการได้ก่อตั้งขึ้นในปีค.ศ 1916 (B.E.2459) โดยการเปิดโรงเรียนสอนภาษามลายูท้องถิ่นในเมืองหลวง (ในบันดาร์เสรีเบกาวัน) ในช่วงเวลานั้นเฉพาะเด็กผู้ชายที่อายุ 7-14 ปี เท่านั้นที่จะมีโอกาสในการศึกษา ไม่ได้มีการวางแผนการศึกษาแห่งชาติ แต่แผนการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาแห่งชาติ 5 ปี สำหรับแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับแรก (ในปี ค.ศ. 1954) มุ่งเน้นไปที่สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างกระทรวงศึกษาธิการ ในปี ค.ศ. 1985 นโยบายระดับชาติและระบบการศึกษาได้เปิดโอกาสให้ผู้คนที่อาศัยอยู่อย่างถาวรในบรูไนดารุสซาลาม ได้ศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียมในการศึกษา

In the Eighth National Development Plan in 2001 – 2005, human resource development and the use of information technology was focused on education development. E-learning has also used for one of the strategies in education plan on technological development or order to develop strength society based on the King, Malay race, and the Noble Qur'an (Holy Quran), Hadith, and Aqli including the eight aspects of national policy as follow: 1) to operate the educational system focus on using Malay language as a formal language in parallel with other languages such as English and Arabic as second language, 2) to provide education for all students for 12 years divided into primary education for 7 years (including 1 year of kindergartens), lower secondary for 3 years and upper education or vocational / technical education) for 2 years, 3) to provide integrated curriculum as well as setting the standard of assessment equally to all schools, 4) To provide Islamic curriculum that related to the principle of Ahli Sunnah Wal-Jamaah, 5) to serve educational media and facility for learning Mathematics, Sciences and Educational Communication Technology for encouragement students to receive and practice until they are ready for the change of the career, 6) To provide students for self-development and search for variety of learning program through activity and curriculum that related to national philosophy, and 7) To create the opportunity of learning in higher education with appropriate qualification and experiences, and 8) to provide best practice of basic structure of education management for enhancing the national need.

ในแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในปี พ.ศ. 2544 – 2548 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการมุ่งเน้นการพัฒนาทางการศึกษา e-Learning ยังใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ในการวางแผนการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีหรือเพื่อพัฒนาความแข็งแกร่งทางสังคม ขึ้นอยู่กับระบบพระมหากษัตริย์เชื้อชาติมาเลย์และโนเบิลกูรอ่าน (อัลกูรอ่าน) หะดีษและ aqli รวมทั้งสิ้น 8 ด้าน ของนโยบายระดับชาติ ดังนี้ 1) เพื่อดำเนินการและมุ่งไปที่ระบบการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาอย่างเป็นทางการในแบบคู่ขนานกับภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับที่เป็นภาษาที่สอง 2) เพื่อให้การศึกษาสำหรับนักเรียนทุกคนเป็นเวลา 12 ปี แบ่งออกเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเวลา 7 ปี (รวม 1 ปีของการเรียนในระดับปฐมวัย) มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และการศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ / การศึกษาทางด้านเทคนิค) เป็นเวลา 2 ปี 3) เพื่อจัดให้มีการเรียนการสอนแบบบูรณาการเช่นเดียวกับการกำหนดมาตรฐานของการประเมินอย่างเท่าเทียมกันในทุกโรงเรียน 4) เพื่อให้หลักสูตรอิสลามศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการของอาลีซุนนะฮ์ Wal-Jamaah 5) เพื่อการให้บริการสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการสื่อสารการศึกษาเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการฝึกปฏิบัติจนกว่าจะพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่เส้นทางของอาชีพ 6) เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาตนเองและการค้นหาความหลากหลายของโปรแกรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาแห่งชาติ 7) เพื่อสร้างโอกาสของการเรียนรู้ในการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสบการณ์และ 8) เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของโครงสร้างพื้นฐานการจัดการศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความต้องการในระดับชาติ

The development of the Ministry of Education Strategic Plan 2012-2017 affirms the Ministry's continuous and unwavering commitment towards quality education for the nation. The plan has been developed through a series of workshops and consultations by the Ministry. The achievements of the previous 5-year Strategic Plan were reassessed and reevaluated to determine the extent to which the plan was aligned to Brunei Vision 2035.

The Ministry of Education Strategic Plan 2012-2017 sets the course which the Ministry will take in the next five years. To ensure its effective implementation, the commitment of everyone is vital. It identifies 3 Strategic Focus Areas (SFAs), 14 Strategic Objectives and 18 Key Performance Indicators (KPIs). The 3 Strategic Focus Areas in which the Ministry of Education has identified are: 1) Teaching and Learning Excellence; 2) Professionalism and Accountability; and 3) Efficiency and Innovativeness. These are the essential areas that the departments, divisions and units under the Ministry of Education need to focus on to achieve the common goals. All the three goals are interlinked and inseparable.

SFA 1: Teaching and Learning Excellence, the scope of this focus area is extensive, covering all the domains in the education framework. The framework comprises of the following domains and their various components: the "Management and Organization" Domain which subsumes "School Management" and "Professional Leadership"; the "Learning and Teaching" Domain which subsumes "Curriculum and Assessment" and "Student Learning and Teaching"; the "Student Support and School Ethos".

การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการปี พ.ศ. 2555-2560 ยืนยันความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องและไม่เปลี่ยนแปลงของกระทรวงที่มีต่อการศึกษามีคุณภาพเพื่อประเทศชาติ แผนได้รับการพัฒนาผ่านชุดของการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาโดยกระทรวง ความสำเร็จก่อนหน้านี้ 5 ปี แผนยุทธศาสตร์ได้รับการประเมินและทบทวนการกำหนดขอบเขตของที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของบรูไนในปี พ.ศ.2578

แผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ ปีพ.ศ. 2555-2560 ได้จัดการเรียนการสอนซึ่งกระทรวงจะใช้เวลาในอีกห้าปี เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานนั้นมีประสิทธิภาพของความมุ่งมั่นเพื่อเน้นการให้ความสำคัญกับทุกคน โดยกำหนดไว้ 3 กลยุทธ์ มุ่งเน้นพื้นที่ (SFAS) 14 วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และ 18 ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพ (KPIs) กลยุทธ์ทั้ง 3 นี้มุ่งเน้นในประเด็นสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุคือ 1) การเรียนการสอนและการเรียนรู้เป็นเลิศ 2) ความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบ และ 3) ประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม ประเด็นสำคัญเหล่านี้เป็นพื้นที่สำคัญที่หน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการจะต้องมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ทั้งสามเป้าหมายจะเชื่อมโยงกันและแยกกันไม่ออก

SFA ที่ 1: การเรียนการสอนและการเรียนรู้เป็นเลิศในขอบเขตของพื้นที่นี้กว้างขวางครอบคลุมในทุกโดเมนของกรอบการศึกษา โดยที่กรอบการศึกษานี้ ประกอบด้วยโดเมนและส่วนประกอบต่างๆ ต่อไปนี้ “การบริหารจัดการและการจัดระเบียบ” โดเมนที่เกี่ยวกับ “การบริหารจัดการของโรงเรียน” และ “ความเป็นผู้นำมืออาชีพ” “การเรียนการสอน” โดเมนที่เกี่ยวกับ “หลักสูตรและการประเมินผล” และ “เรียนรู้ของนักเรียนและการเรียนการสอน” “การสนับสนุนนักศึกษาและโรงเรียน Ethos”

Domain which subsumes “Student Support” and “Partnership”; and the “Student Performance” Domain which subsumes “Attitude and Behavior” and “Participation and Achievement”.

SFA 2: Professionalism and Accountability, in the strategic focus area of professionalism and accountability, the scope covers the adoption of best practices by the Ministry, the schools and higher institutions of learning in implementing the policies, setting standards and remaining accountable for all learning outcomes.

SFA 3: Efficiency and Innovativeness, the Ministry of Education will continuously understand the stakeholders’ needs and expectations, plan policies, streamline processes, monitor and evaluate its core business processes namely: the Core Education process and the Higher Education process. (Ministry of Education, 2012).

Educational Development Plan of Malaysia

Malaysia is an ASEAN country that has education and conduct research as the first priority according to the economic policy which focuses on applying knowledge for the key of potential development. The government has set the national policy of creation Malaysia to be the country of flexibility, strong and competitive country. The country focuses on the investment for sustainability and effectiveness by searching and conducting research using high technology for developing economy based on knowledge. Since the 21st century, Malaysia tries to enhance the dynamic on agriculture, production, and services integrated with knowledge and technology,

โดเมนที่เกี่ยวข้องกับ “การสนับสนุนนักศึกษา” และ “ความร่วมมือ”; และ “ผลงานของนักศึกษา” โดเมนที่เกี่ยวข้องกับ “ทัศนคติและพฤติกรรม” และ “การมีส่วนร่วมและความสำเร็จ”

SFA 2: ความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบในพื้นที่สำคัญเชิงกลยุทธ์ของความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบในขอบเขตที่ครอบคลุมถึงการนำไปใช้ปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยกระทรวง โรงเรียนและสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านการเรียนรู้ในการดำเนินนโยบายการตั้งคำถามมาตรฐานและที่เหลืรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ทั้งหมด

SFA 3: ประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามทำความเข้าใจความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างต่อเนื่องและความคาดหวังนโยบายแผนปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลการศึกษากระบวนการทางธุรกิจหลัก คือ กระบวนการหลักของการศึกษาและกระบวนการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศอาเซียนที่มีการศึกษาและการดำเนินการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกตามนโยบายเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นไปที่การใช้ความรู้ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาศักยภาพ รัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายระดับชาติของการสร้างมาเลเซียจะเป็นประเทศที่มีความยืดหยุ่น แข็งแรงและเป็นประเทศในการแข่งขัน ประเทศที่มุ่งเน้นไปที่การลงทุนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพโดยการค้นหาและการดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานความรู้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 มาเลเซียพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในแบบพลวัตในการเกษตร การผลิตและให้บริการครบวงจรด้วยความรู้และเทคโนโลยี

for participated encouragement of high economic participants in the region including develop human resources to be ready for knowledge based society. Malaysia government has issued that education development is one of the most important missions by setting the goal to provide education opportunity to people in all levels especially in primary and secondary school which is a compulsory education. Education Act 1996 has issued 6 aspects in national education plan consisted of 1) national education system should be the system that having quality at international standard and is able to reflect national ideology, 2) follow national education policy for the basic policy of education development, 3) primary school will study for 5 – 7 years, 4) kindergarten education is a part of compulsory national education, 5) develop and enhance vocational education, and 6) using allocated principle to control private education.

Education development of Malaysia is issued in the 8th national economic and social development plan consisted 9 strategies to develop economic growth with sustainable and competitive development in international level, and was be able to face the challenge situation with globalization and free trade: 1) to preserve economic stability in macro level, 2) eliminate poverty and adjust social structure, 3) enhance economic growth using production efficiency as driving factor, 4) enhance level of competition in the main economy, 5) extend using information technology, 6) enhance human resource development, 7) sustainable development, 8) create quality assurance, and 9) to create strength of morality and ethics.

เพื่อสนับสนุนให้มีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมทางเศรษฐกิจขั้นสูงในภูมิภาค รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมสำหรับสังคมฐานความรู้ รัฐบาลมาเลเซียได้ออกกว่าการพัฒนาทางการศึกษาเป็นหนึ่งในภารกิจที่สำคัญที่สุด โดยการตั้งเป้าหมายที่จะให้โอกาสในการศึกษาให้กับคนในทุกกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2539 ได้แบ่งเป็น 6 ด้านในแผนการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) ระบบการศึกษาของชาติควรจะเป็นระบบที่มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากลและสามารถที่จะสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์แห่งชาติ 2) ปฏิบัติตามนโยบายการศึกษาแห่งชาติสำหรับนโยบายพื้นฐานของการพัฒนาทางการศึกษา 3) โรงเรียนประถมศึกษาจะศึกษา 5-7 ปี 4) โรงเรียนอนุบาลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแห่งชาติภาคบังคับ 5) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพและ 6) โดยใช้หลักการการจัดสรรในการควบคุมการศึกษาเอกชน

การพัฒนาการศึกษาของมาเลเซียจะกำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ประกอบด้วย 9 กลยุทธ์ในการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการแข่งขันในระดับนานาชาติและสามารถที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายกับโลกาภิวัตน์และการค้าเสรี ได้แก่ 1) เพื่อรักษาเศรษฐกิจ ความมั่นคงในระดับมหภาค 2) จัดความยากจนและการปรับโครงสร้างทางสังคม 3) ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ประสิทธิภาพการผลิตเป็นปัจจัยหลัก 4) เพิ่มระดับของการแข่งขันในเศรษฐกิจหลัก 5) ขยายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 7) การพัฒนาอย่างยั่งยืน 8) สร้างการประกันคุณภาพ และ 9) เพื่อสร้างความแข็งแกร่งด้านความมีคุณธรรมและจริยธรรม

Therefore, education development is issued in in the 6th strategy that enhance human resource development for all people to be strong in enhancing production efficiency and able to be a competitive economic system based knowledge. Education system is very important to respond the need of labor market that needs people who full of knowledge and skills with values, attitude and creativity. Malaysia has established education institute in all level and used core curriculum integrated to schools for the youth to access education increasingly.

Moreover, private organization were invited to join in education development especially in higher education level which correlated to the national policy and free education and training. The 9th national economic and social development plan (B.E.2549-2553) has set for the strength of economy with flexible and be fair particularly financial management should be considered carefully with discipline. The objective of education was set relating to the philosophy of national education especially the development of human having knowledge and skills to be ready for the economic growth. In addition, the national development of all dimension needs to rely on private organization as well as education development that the government has set the plan for private sector to join and investigate including to practice skills that was not initiated by the government. The main idea was to extend education opportunity for people to have equal education which led to success on 5 aspects of ideology (Rukunegara) consisted of 1) belief in god, 2) pay respect to King and Nation, 3) adhere to the constitution, 4) practice of law, and 5) behave themselves with morality.

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจะกำหนดไว้ในกลยุทธ์ที่ 6 ที่ช่วยเพิ่มการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับทุกคนที่จะมีความแข็งแกร่งในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการผลิตและสามารถที่จะมีความรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจแข่งขัน ระบบการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการคนที่เต็มไปด้วยความรู้และทักษะที่มีค่านิยม ทักษะคิดและความคิดสร้างสรรค์ มาเลเซียได้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในทุกระดับและการใช้หลักสูตรแกนกลางบูรณาการให้กับโรงเรียนสำหรับเด็กและเยาวชนในการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น

นอกจากนี้ องค์กรภาคเอกชนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีความสัมพันธ์กับนโยบายระดับชาติ การศึกษาและการฝึกอบรมฟรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (B.E.2549-2553) ได้กำหนดไว้สำหรับความเข้มแข็งของเศรษฐกิจที่มีความยืดหยุ่นและการจัดการทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นธรรมชาติควรพิจารณาอย่างรอบคอบ มีวินัย วัตถุประสงค์ของการศึกษาได้กำหนดไว้เกี่ยวข้องกับปรัชญาของการศึกษาแห่งชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนามนุษย์ให้มีความรู้และทักษะที่มีความพร้อมสำหรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การพัฒนาแห่งชาติของทุกมิติจำเป็นต้องพึ่งพาองค์กรเอกชนรวมทั้งการพัฒนาการศึกษาว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดแผนสำหรับภาคเอกชนที่จะเข้าร่วมและตรวจสอบ รวมถึงการฝึกทักษะที่ไม่ได้ริเริ่มโดยรัฐบาล แนวคิดหลักคือการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับคนที่จะต้องมีการศึกษาให้เท่าเทียมกันซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จใน 5 ด้านของอุดมการณ์ (Rukunegara) ประกอบด้วย 1) ความเชื่อในพระเจ้า 2) ให้ความเคารพต่อพระมหากษัตริย์และประเทศชาติ 3) เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ 4) การปฏิบัติตามกฎหมายและ 5) ประพฤติตนด้วยหลักคุณธรรม

Educational Development Plan of Philippines

Philippines used to be the country that focused on informal education same as Spain before coming to the member of ASEAN countries. It was set without clearly structure and lacked of rules or method of teaching and instruction until issued education Act in 1863. Primary school for students was allowed to open under the responsibility of government and local areas. All Philippines people have the right to study with no tuition fee until now. The government has set education development in the constitution year 1987 in section 17 paragraph 11 that it is the responsibility of the state that to give important duty for science education, technology, art and culture, and sport in order to support human right and development. In section 1 paragraph 14 has issued that the state has the duty to protect and support all people to receive education in all level with quality and appropriately. Moreover, in section 5 indicated that the state should provide high budget for education management, and the state should follow and monitor teaching and instruction in order to preserve the specialist and the usefulness. This constitution reflects that to give important part to youth through education in both formal and non-formal education. Learners from basic education up to higher education are able to study without paying tuition fee. In addition, the state provides private organizations, community and family to have the opportunity to support education management in non-formal education, informal education, and community and local wisdom based-learning. In order to follow the provision of the constitution, the education act year 1998 issues for learning without paying tuition fee and follows by the president's announcement in 1990,

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์เคยเป็นประเทศที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาตามอัยยาศัย เช่นเดียวกับสเปนก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกประเทศอาเซียน ถูกสร้างโดยไม่มีโครงสร้างอย่างชัดเจนและขาดระเบียบหรือวิธีการในการจัดการเรียนการสอนจนกว่าจะออกพระราชบัญญัติการศึกษาในปี พ.ศ.2406 สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาได้รับอนุญาตให้เปิดภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐบาลท้องถิ่นและพื้นที่ ฟิลิปปินส์ทุกคนมีสิทธิที่จะเรียนแบบไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน จนถึงขณะนี้ รัฐบาลได้มีการกำหนดการพัฒนาการศึกษาในรัฐธรรมนูญ ปี ค.ศ.1987 ในมาตรา 17 วรรค 11 ว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะให้การปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญสำหรับการศึกษาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ศิลปะและวัฒนธรรมและการกีฬาเพื่อสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาในมาตราที่ 1 วรรคที่ 14 ได้กำหนดว่ารัฐมีหน้าที่ที่จะต้องปกป้องและสนับสนุนทุกคนที่จะได้รับการศึกษาในทุกระดับที่มีคุณภาพและเหมาะสม นอกจากนี้ในมาตราที่ 5 ระบุว่ารัฐควรให้งบประมาณสูงสำหรับการจัดการศึกษาและรัฐควรติดตามและตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อที่จะรักษาสภาพประโยชน์ของผู้เรียน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่ารัฐได้ให้ความสำคัญให้กับการพัฒนาเยาวชนผ่านการพัฒนาด้านการศึกษาทั้งที่เป็นการศึกษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้เรียนจากการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงการศึกษาที่สูงขึ้นจะสามารถได้รับการศึกษาโดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน นอกจากนี้รัฐให้องค์กรเอกชน ชุมชนและครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการศึกษาในการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนท้องถิ่นและภูมิปัญญาเป็นฐาน เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปีพระราชบัญญัติการศึกษาปี ค.ศ.1998 ที่ให้โอกาสการเรียนรู้โดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียนตามประกาศของประธานาธิบดีในปี ค.ศ.1990

that “Decade of Education for All”. In the 21st century, the way of education development has expanded for all people for enhancing human capital to international level which follows the medium national development plan for 5 years since 2001 called “Medium Term Philippines Development Plan”. This focused on Comprehensive Human Development and human capital investment especially in education. The state has played an important role of basic education encouragement with quality. The goal is to support science, mathematics skill, and information technology including the way for low income people to study in non-formal education and training for career. Philippines has set 3 long term planning starting from action plan follows by main plan level which consisted of 1) Plan of Action of Education for All (1991), 2) Master Plan for Basic Education (1996-2005) focus on Modernizing Philippines Education, 3) National Technical Education and Skills Development Plan which have 5 years plan which are 1) the Three-Pronged Direction, 2) Global Competitiveness, 3) Rural Development, and 4) Social Integration. This is the national plan for human development towards competition of social and economic era. It is the medium skill for the 21st Century which related to Medium Term Youth Development Plan 1994-2004 and National Employment Plan.

ว่า “ทศวรรษแห่งการศึกษาสำหรับทุกคน” ในศตวรรษที่ 21 วิธีในการพัฒนาการศึกษา มีการขยายตัวสำหรับทุกคนเพื่อการเสริมสร้างทุนมนุษย์ให้อยู่ในระดับสากลซึ่งตามแผนพัฒนาระดับชาติระยะกลางเป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 เรียกว่า “แผนพัฒนาระยะกลางฟิลิปปินส์” นี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทุนมนุษย์ที่ครอบคลุมและการลงทุนด้านทุนมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา รัฐได้มีบทบาทสำคัญของการให้การส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ มีเป้าหมายที่จะสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ ทักษะคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งวิธีการสำหรับคนที่มียาได้ต่ำเพื่อให้ได้รับการศึกษาในการศึกษานอกระบบและการฝึกอบรมสำหรับอาชีพ ฟิลิปปินส์ได้มีการกำหนดการวางแผนระยะยาวที่เริ่มต้นจากแผนปฏิบัติการตามระดับแผนหลัก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) แผนปฏิบัติการการศึกษาสำหรับทุกคน (1991) 2) แผนแม่บทการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1996-2005) มุ่งเน้น Modernizing ฟิลิปปินส์ศึกษา 3) เทคนิคการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาทักษะที่มีแผน 5 ปีที่ผ่านมา คือ 1) ทิศทาง Three-Pronged Direction 2) การแข่งขันระดับโลก 3) การพัฒนาชนบท และ 4) การบูรณาการสังคมนี้เป็นแผนระดับชาติเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์ไปสู่การแข่งขันในยุคสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นทักษะระดับกลางสำหรับศตวรรษที่ 21 ซึ่งเกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาเยาวชนระยะกลางในปี ค.ศ. 1994-2004 และแผนงานแห่งชาติ

Educational Development Plan of Singapore

Singapore is an ASEAN country that give the most importance in Education development since having freedom from England in 1965. Singapore has investigated with educational system management and to enhance the effectiveness of education in all level by creating the unity and fairness in society, economy and politics in order to protect the conflict in society. Singapore is wish to be the center of higher education in international level of Asia-Pacific in 2000. In 2005, Singapore has extended the goal to achieve of being the leader of Asia's Premier World-Class Education Hub to attract students from other countries beginning from primary school up to higher education for 66,000 students. In 2012, Singapore enhanced educational standard applying the overall process and correlation which are 1) learning process for Qualities and Competencies Model in order to respond in students' ability, 2) to focus on mind conscience and learning motivation of the achievement of each learner, 3) to increase and prepare budget and resources for education management, 4) to focus on centralization, 5) providing an extreme curriculum for students, 6) to change from external assessment to be internal assessment in each school and increase frequency of assessment for self-understanding, 7) encouragement the family to be part of student's development, and 8) to provide training or workshop for developing teachers and facilitators that will support education with sustainable development.

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่อยู่ในสมาชิกประชาคมอาเซียนที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านการศึกษามากที่สุดนับตั้งแต่ได้รับอิสรภาพจากประเทศอังกฤษในปี ค.ศ.1965 สิงคโปร์ได้ตรวจสอบการจัดการของระบบการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการศึกษาในทุกๆระดับ โดยการสร้างให้เป็นเอกภาพและความเสมอภาคทางการศึกษา สังคมเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อป้องกันความขัดแย้งในสังคม สิงคโปร์ต้องการที่จะเป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่สูงขึ้นในระดับนานาชาติของเอเชียแปซิฟิกในปี ค.ศ.2000 โดยในปี ค.ศ.2005 สิงคโปร์ได้ขยายเป้าหมายเพื่อให้บรรลุการเป็นผู้นำของเอเชียพรีเมียร์ World-Class ด้วยการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาเพื่อดึงดูดนักเรียนจากประเทศอื่น ๆ เริ่มต้นจากโรงเรียนระดับประถมศึกษาไปถึงระดับอุดมศึกษาให้ได้จำนวน 66,000 คน ในปี ค.ศ.2012 สิงคโปร์ได้เพิ่มมาตรฐานการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้กระบวนการโดยรวมและมีความสัมพันธ์กัน คือ 1) ขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อคุณภาพและสมรรถนะเพื่อที่จะตอบสนองในความสามารถของนักเรียน 2) ให้ความสำคัญกับความคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคน 3) เพิ่มและจัดเตรียมงบประมาณและทรัพยากรสำหรับการจัดการศึกษา 4) ให้ความสำคัญกับการรวมศูนย์อำนาจ 5) จัดให้มีการเรียนการสอนอย่างเข้มข้นสำหรับผู้เรียน 6) เปลี่ยนจากการประเมินภายนอกไปเป็นการประเมินผลภายในของแต่ละโรงเรียนและเพิ่มความถี่ของการประเมินตนเอง 7) ส่งเสริมให้ครอบครัวได้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 8) ให้การฝึกอบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาและอำนวยความสะดวกที่จะสนับสนุนการศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

Educational Development Plan of Indonesia

Education development of Indonesia was developed from the constitution in 1945 while Indonesia announced the freedom and establish republic to achieve the target of state which appeared in Pancasila principle. The remarkable aspect of Indonesia are religious interaction and educational management which can be the centralization and cultural identity preservation from diversity society and mutual desire in social and economic development. The preservation of interaction between education and ancient religion of Islam has become the religion for majority, and after the end of Karajan Majapahit in the 16th Century towards to the freedom from colony and become multicultural society in the wild geography area and trying to adjust in the current world. The constitution in 1945, Chapter 2 section 31 indicated that 1) all people have the right to receive education, and 2) the government should set and process education system under the act which is education act in 2003. This education act has issue the target, policy, and action plan that cover expanding education opportunities and the equality of education, encourage people to access education in all levels and to improve the quality of education continually in order to relate to the social need, and to develop community based-education. Indonesia education plan is issued in 5 years' plan called "Rencana Pembangunan Lima Tahun or REPELITA".

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย

การศึกษาของอินโดนีเซียได้รับการพัฒนามาจากรัฐธรรมนูญในปี ค.ศ.1945 ในขณะที่อินโดนีเซียประกาศเสรีภาพและสร้างสาธารณรัฐเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของรัฐที่ปรากฏในหลักการ Pancasila ลักษณะที่โดดเด่นของอินโดนีเซียมีปฏิสัมพันธ์ทางศาสนาและการจัดการศึกษาซึ่งสามารถรวมศูนย์และการเก็บรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากสังคมความหลากหลายและความปรารถนา ร่วมกันในการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ การรักษาความเชื่อมโยงของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาและศาสนาโบราณของศาสนาอิสลามได้กลายเป็นศาสนาส่วนใหญ่และหลังจากการสิ้นสุดของ Karajan Majapahit ในศตวรรษที่ 16 ที่มุ่งสู่การที่จะมีเสรีภาพจากอาณานิคมและกลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นพื้นที่ป่าและพยายามที่จะปรับในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญในปี ค.ศ.1945 หมวดที่ 2 มาตรา 31 ระบุว่า 1) ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา และ 2) รัฐบาลควรกำหนดกระบวนการของระบบการศึกษาภายใต้กฎหมายซึ่งเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาในปี ค.ศ.2003 โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งนี้ มีการกำหนดเป้าหมาย แผนนโยบายและการดำเนินการที่ครอบคลุม การขยายโอกาสทางการศึกษาและความเท่าเทียมกันของการศึกษาส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาในทุกระดับและการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะเกี่ยวข้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาตามการศึกษาชุมชน แผนการศึกษาของอินโดนีเซียได้กำหนดไว้ในแผน 5 ปี เรียกว่า “Rencana Pembangunan Lima Tahun หรือ REPELITA”

It is general method that consider to the equality of education opportunity, the respond of need education, education quality, education effectiveness in both formal and non-formal education. The content focuses on creating personality and the composition of abilities of human resources. The national action plan has set the policy called “Education for All” in 2002, and it focuses on the equality of education and to confirm that all Indonesia people no matter which gender, positions, stay away from prosperity, or underprivileged should have the right to study in basic education.

Educational Development Plan of Cambodia

Cambodia has given education as the important part of country development since received an independence in 1953. Cambodia government after election in 1993 following Paris Peace Agreement that gave important role in education development and try to promote non-formal education and private education same as liberalism countries. Education has set for the key of reduce poverty problem in order to enhance the potential of economic competition into international level based on human resources. The 1st National Economic and Social Development Plan (1996-2000) has issued general way in policy, strategy and goal for education development in 3 aspects which are 1) people receive education with equality,

ซึ่งเป็นวิธีการทั่วไปที่จะพิจารณาความเสมอภาคในโอกาสการศึกษาเพื่อการตอบสนองความต้องการของการศึกษาที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพการศึกษา ทั้งที่เป็นการศึกษาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เน้นย้ำมุ่งเน้นไปที่การสร้างบุคลิกภาพและองค์ประกอบของความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ แผนปฏิบัติการแห่งชาติได้มีการกำหนดนโยบายที่เรียกว่า “การศึกษาสำหรับทุกคน” ในปี ค.ศ.2002 และจะมุ่งเน้นไปที่ความเท่าเทียมกันของการได้รับโอกาสทางการศึกษาและเพื่อยืนยันว่าคนทุกคนอินโดนีเซีย ทั้งเพศ ตำแหน่ง อยู่ห่างจากความเจริญรุ่งเรือง หรือด้อยโอกาสควรมีสติที่ เพื่อศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศกัมพูชา

ประเทศกัมพูชาได้ให้การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการพัฒนาประเทศตั้งแต่ได้รับเอกราชในปี ค.ศ.1953 หลังการเลือกตั้งรัฐบาลกัมพูชาในปี ค.ศ.1993 ดังข้อตกลงสันติภาพปารีสที่ให้บทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและพยายามที่จะส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาเอกชนเช่นเดียวกับประเทศสรีนิยม การศึกษาได้กำหนดไว้ให้เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการลดปัญหาความยากจนของประเทศ ช่วยในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจในระดับสากลบนพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติครั้งที่ 1 (1996-2000) ได้กำหนดวิธีการทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายเชิงกลยุทธ์และเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน 3 ด้านคือ 1) คนได้รับการศึกษาอย่างความเท่าเทียมกัน

2) Enhancing the quality of education, and 3) plan and improve education management to be strong by having invest in education plan between 1995-2000 from the meeting with related international organization. The 2nd National Economic and Social Development Plan (2001-2005) was the connection of education development into action plan. The national strategy expanded education opportunities thoroughly consisted of short term plan 2001-2002, long term plan 2003-2015, and medium plan 2004-2008 by long term plan and medium plan were developed from short term plan and Poverty Reduction Strategic Plan: PRSP in 2002 was the base line. It should be related to trends of population change and economy in macro-level between 10-15 years forward cooperate with the way of World Education Forum and Millennium Development Goals that focused on Education for All. For long term plan in 2003-2015, Cambodia focused on the achievement within year 2015 about 1) attending basic education increase to 3.8 million people, 2) increasing learning hours in both primary and secondary school, 3) increasing classroom and schools in lack areas, 4) increasing quantitative and qualitative teachers and teacher's training especially in secondary level at least 10,000 people per year and the salary increase 3-5 percent per year.

2) การเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษา และ 3) การวางแผนและปรับปรุงการบริหารจัดการการศึกษาให้แข็งแกร่งโดยมีแผนลงทุนในการศึกษาระหว่างปี ค.ศ.1995-2000 จากการประชุมกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (ค.ศ.2001-2005) การเชื่อมต่อของการพัฒนาด้านการศึกษาในการวางแผนการดำเนินการ กลยุทธ์การขยายโอกาสทางการศึกษาแห่งชาติอย่างทั่วถึง ประกอบด้วย แผนระยะสั้น ค.ศ.2001-2002 แผนระยะยาว ค.ศ.2003-2015 และแผนกลาง ค.ศ.2004-2008 โดยแผนระยะยาวและแผนกลางได้รับการพัฒนาจากแผนระยะสั้นและการลดความยากจน โดยใช้แผนยุทธศาสตร์: PRSP ใน ค.ศ.2002 เป็นพื้นฐาน และเกี่ยวข้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของประชากรและเศรษฐกิจในระดับมหภาคระหว่าง 10-15 ปีข้างหน้า ความร่วมมือกับทางโลกฟอรัมการศึกษาและการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ เป้าหมายที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาเพื่อการทุกคน ซึ่งได้กำหนดเป็นแผนระยะยาวใน ค.ศ.2003-2015 กัมพูชามุ่งเน้นไปที่ความสำเร็จภายในปี ค.ศ.2015 ประกอบด้วย 1) มีผู้การเข้าร่วมการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น 3.8 ล้านคน 2) การเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 3) การเพิ่มห้องเรียนและโรงเรียนในพื้นที่ขาดแคลน 4) การเพิ่มปริมาณครูและคุณภาพและการฝึกอบรมครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา คนละอย่างน้อย 10,000 บาทต่อปีและการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 3-5 ต่อปี

For Educational Strategic Plan 2004-2008 or ESP has long term goal to give all children and youth has education opportunity with quality and thoroughly in all economic levels, all genders, areas, races, and disabled people in order to relate to the state constitution and contract of government towards to U.N. Convention on the Rights of the Child. Education quality in Cambodia focuses on graduate students are able to achieve international and regional standard and be competitive in labor market in the world and region and is able the mechanism of social and economic development.

Educational Development Plan of Myanmar

Myanmar gave good attention of education development since the past and the most popular one was education in temple that supported people to increase the number of learning literacy in good level. During English colony, the number of learning literacy decrease because parents did not interest in education encouragement. However, the group who literate in 1948 had try to develop Myanmar education. Children who were 5-10 years old need to enter the school with the government support based on Basic Education Law 1966 and Union of Burma Education Law 1973. For basic education, temple was still being the places for study in rural areas that Myanmar government still accepted this system.

สำหรับแผนยุทธศาสตร์การศึกษาปี ค.ศ.2004-2008 หรือ ESP มีเป้าหมายระยะยาวที่จะให้เด็กและเยาวชนทุกคนมีโอกาสทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพและทั่วถึงในระดับเศรษฐกิจทั้งหมดทุกเพศ พื้นที่ เชื้อชาติและคนพิการในการที่จะเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญและสัญญาของรัฐบาลที่มีต่อสหประชาชาติอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คุณภาพการศึกษาในประเทศกัมพูชา มุ่งเน้นไปที่ให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสามารถบรรลุมาตรฐานสากลในระดับภูมิภาคและจะมีการแข่งขันในตลาดแรงงานในโลกและในภูมิภาค รวมทั้งสามารถสร้างกลไกของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาการศึกษาของประเทศเมียนมาร์

เมียนมาร์ให้ความสนใจที่ดีของการพัฒนาการศึกษาตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาและเป็นที่นิยมมากที่สุดคือการศึกษาในวัดที่ได้รับการสนับสนุนให้คนได้รับการศึกษาและเพิ่มจำนวนของการอ่านออกเขียนได้ในระดับที่ดี ในช่วงอาณานิคมของอังกฤษ มีจำนวนของการเรียนรู้ลดลงทั้งนี้เพราะพ่อแม่ไม่ได้สนใจในการให้การสนับสนุนการศึกษา อย่างไรก็ตามกลุ่มที่อ่านหนังสือได้ในปี ค.ศ.1948 ได้พยายามที่จะพัฒนาการศึกษาของเมียนมาร์ โดยเด็กมีความจำเป็นต้องได้เรียนในช่วงอายุ 5-10 ปี โดยที่จะได้รับการสนับสนุนของรัฐบาลอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานปี ค.ศ.1966 และกฎหมายการศึกษาสหภาพมาปี ค.ศ.1973 สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดก็ยังคงเป็นสถานที่สำหรับการศึกษาในพื้นที่ชนบท ซึ่งรัฐบาลเมียนมาร์ยังคงต้องยอมรับกับระบบนี้

There was a gap of education development until 1998 that Myanmar has revised the curriculum and instruction by focusing on primary level and has set the formal academic year for all school to conduct teaching and learning at the same time on March 1999. Education plan has formed in national level which divided into long term, middle term, and short term in order to be ready for the 21st century.

1. Thirty-Year Long-Term Education Development Plan 2001- 02 FY – 2030-31 FY which divided into 6 phases and each phase has 5 years long. This education system is encouraged to build learning society in national development for developed country focusing on 5 aspects consisted of human resource development, technology usage, extending research development, long life education development, quality education encouragement, and preserving national identity and values. There are 46 projects dividing into two levels what are 1) ten projects of basic education consisted in 1.1) the project of improving education system for develop country to be modern and successful, 1.2) the project of basic education for all, 1.3) the project of enhancement basic education quality, 1.4) the project of providing education opportunity in both before vocational education and in vocational education level under basic education, 1.5) the project of information technology access in learning and instruction leading to E-education, 1.6) the project of human production for holistic development, 1.7) the project of enhancing educational management, 1.8) the project of conducting education activity with community, 1.9) the project of reform activity for informal education, and 1.10) the project of enhancing educational research.

นอกจากนี้ยังมีช่องว่างของการพัฒนาการศึกษา ปี ค.ศ. 1998 เมียนมาร์ได้ปรับหลักสูตรและการสอนโดยเน้นในระดับประถมศึกษาและได้มีการกำหนดปีการศึกษาอย่างเป็นทางการสำหรับโรงเรียนทั้งหมดในการดำเนินการเรียนการสอนและการเรียนรู้ในเวลาเดียวกัน เมื่อวันที่แผนการศึกษาปี ค.ศ.1999 ได้กำหนดขึ้นในระดับชาติซึ่งแบ่งออกเป็นระยะยาว ระยะกลางและระยะสั้น เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับศตวรรษที่ 21

1. แผนพัฒนาการศึกษาระยะยาว 30 ปี ในช่วงปีงบประมาณ 2001-02 ถึงปีงบประมาณ 2030-31 ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนมีระยะเวลา 5 ปี ระบบการศึกษานี้ได้รับการสนับสนุนในการสร้างสังคมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาประเทศ สำหรับประเทศที่พัฒนาจะมุ่งเน้น 5 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้เทคโนโลยี การขยายการพัฒนางานวิจัยและการพัฒนาการศึกษาตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ การให้การสนับสนุนการศึกษาและการรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าของชาติ มี 46 โครงการ แบ่งเป็นสองระดับ 1) มี 10 โครงการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1.1) โครงการของการปรับปรุงระบบการศึกษาสำหรับการพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัยและประสบความสำเร็จ 1.2) โครงการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน 1.3) โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพขั้นพื้นฐานการศึกษา 1.4) โครงการการให้โอกาสทางการศึกษาในทั้งก่อนการศึกษา สายอาชีพและระดับการศึกษาสายอาชีพภายใต้การศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.5) โครงการของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้และการสอนที่นำไปสู่ E-Education 1.6) โครงการการผลิตของมนุษย์สำหรับการพัฒนาแบบองค์รวม 1.7) โครงการการเสริมสร้างการจัดการศึกษา 1.8) โครงการของการดำเนินกิจกรรมการศึกษากับชุมชน 1.9) โครงการของกิจกรรมการปฏิรูปเพื่อการศึกษาในระบบ และ 1.10) โครงการเสริมสร้างการวิจัยการศึกษา

2. Thirty-six projects for higher education development which conclude human resource development, technology usage, research for long-life learning society, qualitative education improvement, and preserving national identity and values and middle plan of 4 years called “Special Four-Year Plan for Education (2000-01 FY to 2003-04)” consisted of 27 projects dividing into 2 levels, and 1) there are 6 projects for basic education development which are 1.1) revise and reform basic education, 1.2) applying new assessment to issue time of new basic education and adjust the structure of entrance examination in higher education, 1.3) using multimedia classroom to enhance teaching and instruction, 1.4) enhancing teacher education quality, 1.5) Supporting activity for complete development, 1.6) provide education opportunity in primary level for all. 2) The project of higher education development that focusing on education quality enhancement, using information technology into education system, making progress on conducting research, developing long life learning society, and international cooperation encouragement consisted of 21 projects: 2.1) revise and reform curriculum in university and other institutes in graduate school to meet international standard and encourage interdisciplinary fields, 2.2) revise assessment system for the change of curriculum in international standard, 2.3) encouraging critical thinking and self-creative thinking without copy and the ability of using modern technology for changing the curriculum, 2.4) decreasing barrier towards education system by developing human resources, 2.5) development of education system to encourage long-life learning,

2. โครงการเพื่อการพัฒนาในระดับอุดมศึกษา จำนวน 36 โครงการซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้เทคโนโลยีการวิจัยสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต สังคมการศึกษา การปรับปรุงคุณภาพและรักษาเอกลักษณ์ของชาติและค่านิยม และแผนระยะกลาง 4 ปี ที่เรียกว่า “สี่ปีแผนพิเศษเพื่อการศึกษา (ปีงบประมาณ 2000-01 ถึงปี 2003-04)” ประกอบด้วย 27 โครงการ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ และ 1) มีจำนวน 6 โครงการเพื่อการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1.1) แก๊ซและการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1.2) การประยุกต์ใช้การประเมินแบบใหม่ การศึกษาขั้นพื้นฐานแนวใหม่และปรับโครงสร้างของการสอบเข้าในระดับอุดมศึกษา 1.3) การใช้ห้องเรียนมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน 1.4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของครู 1.5) กิจกรรมสนับสนุนเพื่อการพัฒนาที่สมบูรณ์ 1.6) จัดให้มีโอกาสทางการศึกษาในระดับประถมศึกษาทั้งหมด 2) โครงการพัฒนาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นไปที่การเพิ่มประสิทธิภาพของคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการศึกษาทำให้ความคืบหน้าในการดำเนินการวิจัย การพัฒนาการเรียนรู้สังคมตลอดชีวิต และให้กำลังใจความร่วมมือระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 21 โครงการ 2.1) แก๊ซและการปฏิรูปหลักสูตร มหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ ในโรงเรียนการศึกษาเพื่อตอบสนองมาตรฐานสากลและส่งเสริมสาขา interdisciplinary 2.2) ปรับปรุงระบบการประเมินการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรมาตรฐานสากล 2.3) การส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ โดยไม่คัดลอกและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร 2.4) การปรับลดอุปสรรคต่อระบบการศึกษาโดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2.5) การพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.6) searching the method of changing long distance higher education to be a opened university, 2.7) research education in both academic development and to support the need of private sector including other organization to search a modern technology appropriately and being useful for the country, 2.8) to create cooperate network with other university in both south east Asia countries and international level, 2.9) to create education management system for university and other institutes and to preserve own identity, 2.10) to conduct the project that response to the need of the community, 2.11) to enhance science lab for conducting effective research project by using technology and modern equipment from undergraduate to doctoral degree levels, 2.12) to establish educational information system that able to communicate between institutes and organization called “intranet”, 2.13) using information technology in multimedia data center at institutes in higher education level for the usefulness of learning and conducting research, 2.14) using information technology in multimedia learning center at opened university for support learning, 2.15) to establish language lab in higher education institutes, 2.16) to enhance the library usage in universities and education institutes to use technology for the convenience of using resources without coming to the location of the library, 2.17) provide basic structure that needs for opened education, 2.18) to response the need of higher education institutes in improving convenience places, 2.19) to create educational media for supporting teaching and instruction and appropriate to the need in local level, 2.20) produce media for learning,

2.6) การค้นหาวិธีการของการศึกษาทางไกล การศึกษาระดับสูงที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด 2.7) การศึกษาวิจัยทั้งในการพัฒนาวิชาการและเพื่อรองรับความต้องการของภาคเอกชนรวมทั้งองค์กรอื่น ๆ เพื่อค้นหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์สำหรับประเทศ 2.8) เพื่อสร้างความร่วมมือเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และระดับนานาชาติ 2.9) เพื่อสร้างระบบการจัดการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ และเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของตนเอง 2.10) เพื่อดำเนินโครงการที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน 2.11) เพื่อเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการสำหรับการดำเนินการโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพโดยการใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยจากระดับปริญญาตรีให้อยู่ในระดับปริญญาเอก 2.12) เพื่อสร้างระบบสารสนเทศทางการศึกษาที่สามารถสื่อสารระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรที่เรียกว่า “อินทราเน็ต” 2.13) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในศูนย์ข้อมูลมัลติมีเดียที่สถาบันการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสำหรับการใช้ประโยชน์ของการเรียนรู้และการดำเนินการวิจัย 2.14) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในศูนย์การเรียนรู้มัลติมีเดียที่มหาวิทยาลัยเปิดสำหรับการสนับสนุนการเรียนรู้ 2.15) เพื่อสร้างห้องปฏิบัติการภาษาในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น 2.16) เพื่อเพิ่มการใช้งานห้องสมุดในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีเพื่อความสะดวกสบายของการใช้ทรัพยากรโดยไม่ต้องมาถึงสถานที่ตั้งของห้องสมุดที่ 2.17) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการศึกษาเปิด 2.18) เพื่อตอบสนองความต้องการของสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้นในการปรับปรุงสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา 2.19) เพื่อสร้างสื่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับการสนับสนุนการเรียนการสอนและและเหมาะสมกับความต้องการในระดับท้องถิ่น 2.20) การผลิตสื่อเพื่อการการเรียนรู้

and practicing following the curriculum for the classroom that using multimedia system at basic education level, 2.21) educational media will related to the subject which will be convenience for students to study in long distance learning system. For 2 years of short-term plan called “Short-Term Education Development Plan 2001-2002” focuses on development the expert on technology in basic level and higher level for create quality group and having ICT skills that is very importance in present.

Educational Development Plan of Laos PDR

Since Laos PDR has received independence in 1975, education is focused as the main issue of development especially primary education, technique education, and the number of literacy age 14-15 years old. Even Laos PDR tried to reform economy in the country from central planning system to be free market policy in 1986. However, there was the different from the past that was education for human capital development and solving poverty problem for sustainable prosperity and quickly development by setting National economic and social development plan. Education is issued to be the need of society in training people to be ready for economic system based on marketing mechanism. Therefore, the method of education development in Laos PDR has improved respectively in order to enhance national education level for the main way of human resources development for production related to national targets. In 1993, three ways of education development is set which,

และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับชั้นเรียนที่ใช้ระบบมัลติมีเดียในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2.21) สื่อการสอนจะเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนทั้งนี้เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เรียนที่จะศึกษาต่อในระบบการเรียนรู้ทางไกล สำหรับแผนระยะสั้น 2 ปี นี้เรียกว่า “แผนพัฒนาการศึกษาระยะสั้น ค.ศ. 2001-2002” โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีในระดับพื้นฐานและระดับที่สูงขึ้นสำหรับการสร้างกลุ่มที่มีคุณภาพและมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน

แผนพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ได้รับเอกราชในปี ค.ศ.1975 การศึกษาจะเน้นเป็นประเด็นหลักของการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาประถมศึกษา เทคนิคศึกษาและจำนวนของอายุของผู้ที่หนังสือคือ 14-15 ปี แม้ประเทศลาวพยายามที่จะปฏิรูปเศรษฐกิจในประเทศจากระบบการวางแผนจากส่วนกลางที่จะเป็นนโยบายตลาดเสรีในปี 1986 แต่ก็มี ความแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมาคือการศึกษเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์และการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืนเพื่อความเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็วและการพัฒนาโดยการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การศึกษาได้จัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการฝึกอบรมคนให้มีความพร้อมสำหรับระบบเศรษฐกิจบนพื้นฐานของกลไกการตลาด ดังนั้น วิธีการของการพัฒนาการศึกษาในประเทศลาวจึงดีขึ้นตามลำดับ ในการเพิ่มระดับการศึกษาแห่งชาติโดยมีหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาของชาติ ในปี ค.ศ.1993 ได้แบ่งไว้ 3 วิธีของการพัฒนาด้านการศึกษา

consisted of 1) development of Education for All and it has been set for the first priority in order to be ready for economic and social development, 2) enhancement the quality of education and create the cooperation between school education and education in society and family, and 3) improve and develop modern education in all levels both basic education and vocational education, in both public and private sections, in both formal and non-formal education in the aspect of science and technology progress. In 1997, State Planning Committee of Lao PDR has set the project of medium term human resources development between 1997 – 2000 in general for setting the order of importance of operation in education development related to economic reform within the country with the Philosophy called “To encourage holistic development and integration cover variety methods and connected to many organizations”. Three main aspects have been set for the project which consisted of 1) the ability of manager in all levels, 2) teachers’ quality in all levels especially in provincial level, and 3) the motivation from community especially in faraway areas and minority communities.

In the 21st Century, education development in Laos PDR has done following the process in 5 years (2001 – 2005). There were 4 objectives consisted of 1) access equality education, 2) enhancement education quality, 3) improvement the connection within education system, and 4) encouragement education management to be strong. Therefore, there were 15 targets for action which were 1) expanding early year students care by cooperate with public and private organization to establish early year schools at least 5 percent per year, 2) to persuade children to attend compulsory education,

ประกอบด้วย 1) การพัฒนาการศึกษาสำหรับทุกคนและการศึกษาได้รับการส่งเสริมและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 2) การเพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพของการศึกษาและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาของโรงเรียนและการศึกษาในสังคมและครอบครัว และ 3) การปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาที่ทันสมัยในทุกระดับทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาสายอาชีพทั้งในส่วนภาครัฐและเอกชนทั้งในการศึกษาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในลักษณะของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี ค.ศ.1997 คณะกรรมการวางแผนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้มีการกำหนดโครงการของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระยะกลางระหว่างปี ค.ศ. 1997 – 2000 โดยทั่วไปสำหรับการกำหนดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานในการพัฒนาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปเศรษฐกิจภายในประเทศที่มีปรัชญาที่เรียกว่า “เพื่อส่งเสริมให้การพัฒนาแบบองค์รวมและบูรณาการวิธีการที่หลากหลายและเชื่อมต่อกับหลายองค์กร” มีสามประเด็นหลักที่ได้รับการกำหนดให้มีโครงการซึ่งประกอบด้วย 1) ความสามารถในการจัดการในทุกระดับ 2) คุณภาพครูในทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัดและ 3) แรงจูงใจจากชุมชนโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและชุมชนของชนกลุ่มน้อย

ในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาการศึกษาในประเทศลาวได้ทำตามขั้นตอนใน 5 ปี (2001-2005) โดยมี 4 มิติวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1) การศึกษาการเข้าถึงความเสมอภาค 2) เน้นคุณภาพการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพ 3) การปรับปรุงการเชื่อมต่อในระบบการศึกษา และ 4) การจัดการศึกษาที่สนับสนุนให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น ดังนั้น จึงมีการกำหนดเป้าหมาย 15 ด้าน สำหรับการดำเนินการซึ่ง ได้แก่ 1) เพื่อขยายตัวของนักเรียนช่วงต้นปีโดยการดูแลให้ความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชนในการสร้างโรงเรียนในช่วงต้นปีอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี 2) เพื่อเชิญชวนให้เด็กได้รับการศึกษาภาคบังคับ

by setting the target from 77 percent (in 2000) to be 85 percent in 2005, 3) to expand primary school in minority and far away areas by using group activity teaching following basic need of each area, 4) make the condition and try to reduce the number of repeat year and withdraw, 5) to make secondary school network by expanding both lower and higher secondary school levels, 6) to increase the number of literacy of people 15-40 years old, 7) to proceed and enhance new literacy at least 30 percent to graduate primary school, 8) to improve teacher training in both primary and secondary schools including enhance teachers to train basic education need in teaching curriculum, 9) to improve teacher's competency from teacher college and bachelor degree institute focusing on English language, computer skill, and high education technology, 10) to encourage and expand vocational education to be able to accept students and increasing number of students related to government system, 11) to encourage vocational schools from all regions to be strong, 12) to encourage girl students and minority to study in higher education, 13) to issue liability of school headmaster and advisors, 14) to make information in educational management to be short and simple, and 15) to increase the ratio of budget of education from 13 percent in 2000 to be 14 percent in 2005.

โดยการตั้งค่าเป้าหมายจากร้อยละ 77 (ในปี ค.ศ.2000) ให้เป็นร้อยละ 85 ในปี ค.ศ. 2005 3) เพื่อขยายโรงเรียนประถมศึกษาในชนกลุ่มน้อยและพื้นที่ห่างไกลโดยใช้การเรียนการสอนกิจกรรมกลุ่มตามความต้องการขั้นพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ 4) เพื่อให้อยู่ในสภาพที่และพยายามที่จะลดจำนวนของปีการเข้าชั้นและลาออก 5) เพื่อสร้างเครือข่ายโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยกันโดยการขยายทั้งระดับต้นและระดับสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 6) เพื่อเพิ่มจำนวนของการรู้หนังสือของคนช่วงอายุ 15-40 ปี 7) ดำเนินการและเสริมสร้างความรู้ใหม่อย่างน้อยร้อยละ 30 ให้จบการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา 8) เพื่อปรับปรุงการฝึกอบรมครูในโรงเรียนทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพครูผู้สอนในการฝึกอบรมความจำเป็นในการศึกษาขั้นพื้นฐานในหลักสูตรการเรียนการสอน 9) เพื่อปรับปรุงความสามารถของครูจากวิทยาลัยครูและปริญญาตรีที่มุ่งเน้นภาษาอังกฤษ ทักษะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษา 10) เพื่อส่งเสริมและขยายการศึกษาสายอาชีพเพื่อให้สามารถรับนักเรียนและจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่สอดคล้องกับระบบของรัฐ 11) เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนอาชีวศึกษาจากทุกภูมิภาคมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น 12) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนหญิงและชนกลุ่มน้อยได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา 13) เพื่อกำหนดให้มีอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนและที่ปรึกษา 14) เพื่อให้ข้อมูลในการจัดการศึกษาที่สั้นและง่าย และ 15) เพื่อเพิ่มสัดส่วนงบประมาณการศึกษาจากร้อยละ 13 ในปี ค.ศ.2000 เป็นร้อยละ 14 ในปี ค.ศ.2005

Educational Development Plan of Vietnam

From the country that full of population and spent a long time on war, Vietnam have to spend long period of time on reform and change economic system from strict economic control to be a market system in order to solve the poor and enhance economic potential by using education as the key development. The first act related to education was issued on 12th August 2000. This act will establish primary education with no tuition fee for all Vietnam people. It was also continued up to lower high school covers 30 provinces. Vietnam has set strategic plan in long term education development year 2001 – 2010. Important contents were 1) to improve trend of education into the high level of the world and appropriate to Vietnamese practice. It should be response to the economic and social development in sub-region and local area and move to learning society in order to bring national education far away from underdeveloped country. 2) To provide an important opportunity to train people in high technological science and to give an opportunity of lower secondary educational management. 3) To initiate goal and method of curriculum in all levels, develop teachers to be ready for teaching development, initiate educational management and set basic education act for empower in educational development. Non-formal education is an important way of education development using the concept of lifelong learning. Therefore, Vietnam has issued education goal by the year 2010 that 1) Non-formal education is used for community movement into learning society, provide the opportunity for all to learn continually depending on their potential in order to support the quality of human resources,

แผนพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จากประเทศที่เต็มไปด้วยประชากรและใช้เวลานานในการสงคราม เวียดนามต้องใช้ระยะเวลานานในการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงระบบ เศรษฐกิจจากการควบคุมของเศรษฐกิจอย่างเข้มงวดเพื่อให้เป็นระบบตลาด เพื่อที่จะแก้ปัญหายากจนและเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจโดยใช้ การศึกษากับการพัฒนาที่สำคัญ กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาระดับแรกได้ กำหนดใช้เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2543 เน้นจะสร้างการศึกษา ประถมศึกษาที่ไม่มีค่าเล่าเรียนสำหรับชาวเวียดนามทุกคน ก็ยังคงขึ้นขึ้นใน โรงเรียนระดับมัธยมตอนต้นให้ครอบคลุมจำนวน 30 จังหวัด เวียดนามได้มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ในระยะยาวในการพัฒนาการศึกษาปี พ.ศ. 2544 – 2553 โดยมีเนื้อหาสำคัญคือ 1) เพื่อปรับปรุงแนวโน้มของการศึกษาไปใน ระดับสูงของโลกและมีความเหมาะสมกับแนวทางการปฏิบัติของ เวียดนาม รวมทั้งควรที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมใน อนุภูมิภาคและท้องถิ่นและปรับปรุงไปยังสังคมการเรียนรู้เพื่อที่จะนำการศึกษา แห่งชาติมาพัฒนาให้ห่างไกลจากความเป็นประเทศด้อยพัฒนา 2) เพื่อให้ โอกาสสำคัญในการฝึกอบรมคนในด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีขั้นสูงและ เพื่อให้โอกาสในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3) เพื่อเริ่มต้น เป้าหมายและวิธีการการเรียนการสอนในทุกกระดับ และการพัฒนาครูให้มีความพร้อมสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งเริ่มต้นการจัด การศึกษาและการตั้งพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับการให้อำนาจในการพัฒนาการศึกษา การศึกษานอกระบบยังเป็นวิธีที่สำคัญของการพัฒนาด้านการศึกษาโดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้น เวียดนามได้กำหนดเป้าหมายของการศึกษาในปี พ.ศ. 2553 พบว่า 1) การศึกษานอกระบบถูกนำมาใช้สำหรับการขับเคลื่อนของชุมชนสู่สังคม การเรียนรู้ให้โอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพ ของพวกเขาเพื่อที่จะสนับสนุนคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์

2) to reduce the number of illiteracy ratio in adult age especially in distant area and hill tribe area for enhancing the quality of continued education which will lead to gain knowledge in lower secondary level thoroughly, and 3) to provide the opportunity for workers to attend short curriculum for enhancing the quality of product and salary increase including the chance of job transfer.

Vietnam has set National Education for All Action Plan 2003-2015 and cooperate with UNESCO as the key of government in the policy adjustment in macro level related to Education for All. The government policy has improved education to be updated as the recommendation from Daka Framework for Action, Education on for All: Meeting our Collective Commitments with 150 countries in the World Education Forum at Dakar, Republic of Senegal on April 2000. It is the framework for action for provincial level and city level called “Provincial Education for All Plans”. Then, National Education for All Action Plan 2003-2015 has set and related to 3 aspects of education goals which are 1) access to education, 2) education quality, and 3) education management, and to develop 4 main groups which consisted of early year education group, primary education group, lower secondary education group, and non-formal education group. Vietnam hope that if the action plan has been used in practice, it can move Vietnam forward in 7 aspects which are 1) early year students have received preparation education for 1 year, 2) all students will receive basic education for 9 years, 3) all students will have the opportunity to learn without paying tuition fee follow education standard for 900 hours per semester,

2) การลดจำนวนของอัตราการไม่รู้หนังสือในวัยผู้ใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่และชาวเขาเผ่าต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล สำหรับการเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องนั้นได้พัฒนาเพื่อนำไปสู่การได้รับความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างทั่วถึง และ 3) เพื่อให้โอกาสสำหรับคนที่ จะเข้าร่วมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อยกระดับคุณภาพของผลผลิตและเงินเดือนที่ เพิ่มขึ้นรวมถึงโอกาสของการถ่ายโอนงาน

เวียดนามได้มีการจัดตั้งการจัดการศึกษาแห่งชาติสำหรับทุก แผนปฏิบัติการทุกฉบับในปี พ.ศ. 2546-2558 และให้ความร่วมมือกับ ยูเนสโกเป็นกุญแจสำคัญของรัฐบาลในการปรับนโยบายในระดับมหภาคที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อการทั้งหมด การศึกษานโยบายของรัฐบาลที่มีการ ปรับปรุงโดยจะได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากการกำหนดกรอบ สำหรับการปฏิบัติ การศึกษาสำหรับทุกคน การประชุมภาระผูกพันโดยรวม ของเรามี 150 ประเทศในเวทีโลกการศึกษาที่ดาคารสาธารณรัฐเซเนกัล ใน เดือนเมษายน พ.ศ. 2543 เป็นกรอบในการดำเนินการในระดับจังหวัดและ ระดับเมืองเรียกว่า “จังหวัดจัดการศึกษาตามแผนทั้งหมด” จากนั้นการศึกษา แห่งชาติสำหรับทุกแผนปฏิบัติการ ปี พ.ศ. 2546-2558 ได้มีการกำหนดและ ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการศึกษา 3 ด้าน คือ 1) การเข้าถึงการศึกษา 2) ที่มี คุณภาพการศึกษาและ 3) การจัดการศึกษา สำหรับการพัฒนา 4 กลุ่มหลัก ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาช่วงต้น กลุ่มการศึกษาประถมศึกษา กลุ่ม การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มนอกระบบการศึกษา เวียดนามหวังว่า ถ้าแผนปฏิบัติการได้ถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติก็สามารถขับเคลื่อนเวียดนามไป ข้างหน้าใน 7 ด้าน คือ 1) นักเรียนจะได้รับการศึกษาเพื่อการเตรียมความ พร้อม 1 ปี 2) นักเรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี 3) นักเรียน ทุกคนจะได้มีโอกาสในการเรียนรู้โดยไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียนเป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษาเป็นระยะเวลาจำนวน 900 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

4) all local areas are allocated project and facilitate objects for learning and training for modern life skills, 5) the quality of teaching and instruction will be improved into international standard through the process of curriculum improvement continually, 6) educational results will directly related to modern economy and society which will effect Vietnam to enhance stability, and 7) educational management will have the structure of modern decentralization.

All ASEAN countries have basic improvement and development of countries from the law level and the National Economic and Social Development Plan. Most countries have issued Educational Act and made strategized plan for national educational development. The development plan was included basic education plan, vocational plan, high education plan, the action plan in service area level and school level. The main purposes were to develop knowledge society and led into knowledge based academic system in order to provide equality of learning and have the opportunity to work for countries. However, many countries are still far away from the target planning.

The comparison of strategy of education reform in all levels found that Thai kindergarten and basic education has been developed. For the variety of learning process and the flexible of learning found that Singapore is very far away from other countries even though some parts are shared with other countries in ASEAN community including Thailand. For high education in ASEAN found that they have trends of correlate with each other which are 1) extend and provide the opportunity of education, 2) focus on the quality of education

4) ระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ทั้งหมดได้รับการจัดสรรโครงการและการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการฝึกอบรมทักษะชีวิตที่ทันสมัย 5) คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนจะดีขึ้นและเข้าสู่มาตรฐานสากลผ่านกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 6) ผลการศึกษาจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับเศรษฐกิจที่ทันสมัยและสังคมซึ่งจะมีผลกระทบต่อประเทศเวียดนามในการเพิ่มเสถียรภาพ และ 7) การจัดการศึกษาจะมีโครงสร้างของการกระจายอำนาจที่ทันสมัย

ทุกประเทศในอาเซียนมีการปรับปรุงขั้นพื้นฐานและการพัฒนาของประเทศจากระดับกฎหมายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศส่วนใหญ่ได้มีการออกพระราชบัญญัติการศึกษาและทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาบูรณาการขั้นพื้นฐานการศึกษาแผนการอาชีวศึกษา แผนศึกษาระดับอุดมศึกษา แผนปฏิบัติการในระดับเขตพื้นที่ศึกษาและระดับโรงเรียน มีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาสังคมฐานความรู้และนำไปเป็นความรู้ตามระบบทางวิชาการเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันของการเรียนรู้และมีโอกาสที่จะทำงานให้กับประเทศ แต่หลายประเทศยังคงห่างไกลจากการวางแผนเป้าหมาย

การเปรียบเทียบยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาได้มีการปฏิรูปในทุกระดับการศึกษา พบว่า โรงเรียนอนุบาลของไทยและการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนา สำหรับความหลากหลายของกระบวนการเรียนรู้และมีความยืดหยุ่นของการเรียนรู้พบว่า การศึกษาของสิงคโปร์เป็นนั้นมีการพัฒนาอย่างมากและก้าวไปไกลกว่าประเทศอื่น ๆ แม้ว่าบางด้านของการจัดการศึกษาที่เข้าร่วมกันกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียนรวมทั้งประเทศไทย สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในอาเซียน พบว่า มีแนวโน้มของความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกัน ประกอบด้วย 1) การขยายและการให้โอกาสทางการศึกษา 2) การมุ่งเน้นคุณภาพของการศึกษา

by enhancing learning level into standard level and related to working market with diversity, and 3) open free education and develop the quality of teachers in order to increase the quality of teaching and instruction. All countries now try to develop including Thailand, Malaysia, Lao, and Cambodia.

From the study of educational management of ASEAN countries found that each country has given education for the first priority of country development and have developed continually. People in all countries should at least graduate in basic education even though the opportunity of learning was not equal to another country. However, each country has tried to provide the opportunity to people to have equal education which depends on the state of society, economy, politics and culture of each country.

โดยการยกระดับการเรียนรู้ในระดับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับตลาดการทำงาน และความหลากหลาย และ 3) เปิดการศึกษาฟรีและพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอน เพื่อเพิ่มคุณภาพของการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอน ทุกประเทศ ในขณะนี้พยายามที่จะพัฒนารวมทั้งไทย มาเลเซีย ลาวและกัมพูชา

จากการศึกษาของการจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนพบว่า แต่ละประเทศได้จัดให้การศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ของการพัฒนาประเทศและได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คนในทุกประเทศ อย่างน้อยควรจะจบการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐานแม้ว่าโอกาสของการ เรียนรู้จะไม่เท่ากันกับประเทศอื่น อย่างไรก็ตามแต่ละประเทศได้พยายามที่จะ ให้โอกาสกับประชากรของประเทศให้ได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกันซึ่ง ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

Chapter IV
The State of Educational Management
in ASEAN Community

บทที่ 4
สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

Chapter IV

The State of Educational Management in ASEAN Community

The currently educational policy concerns about the ethnic minorities. Student center approach is set up for the new curriculum and to provide research evidence to help shape future policies that focus on the management of local knowledge and wisdom. Compulsory education has provided for 9 years and from the early childhood to university including bilingual school such as local dialectic and English. Government supports basic education and compulsory education and to provide students the opportunity of learning equally. In addition, the best practice of educational management now in ASEAN is Singapore, and a key success factor allowing Singapore to become one of the world's top performing education systems is the close partnerships and alignment among National Institute of Education (NIE), Ministry of Education (MOE) and the schools in Singapore. While MOE is responsible for policy formulation, NIE is responsible for translating these policies in the design and delivery of professional learning and development programs, and providing research evidence to help shape future policies. These evidences in turn inform schools about their practice. Going forward, NIE will continue to forge and deepen research collaborations with MOE and its academies, such as the Academy of Singapore Teachers (AST).

บทที่ 4

สภาพการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

นโยบายการศึกษาในปัจจุบันเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย การจัดการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนเป็นสำคัญได้กำหนดขึ้นในการพัฒนาหลักสูตรและเพื่อให้มีหลักฐานการวิจัยที่จะช่วยให้กำหนดนโยบายในอนาคตที่มุ่งเน้นไปที่การจัดการความรู้ในท้องถิ่นและภูมิปัญญา การศึกษาภาคบังคับได้กำหนดไว้ 9 ปี โดยเริ่มจากวัยเด็กไปถึงวัยที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งโรงเรียนสองภาษา เช่น ภาษาท้องถิ่นและภาษาอังกฤษ รัฐบาลสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับและเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้การจัดการศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในขณะนี้ในประชาคมอาเซียนคือการจัดการศึกษาของสิงคโปร์ ซึ่งปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญที่ช่วยให้สิงคโปร์กลายเป็นหนึ่งในการพัฒนาระบบการศึกษาของโลกที่แสดงให้เห็นถึงความร่วมมือที่ใกล้ชิดและการประสานความร่วมมือกันกับหน่วยงานที่ดูแลด้านการศึกษา คือ สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น โรงเรียนในสิงคโปร์ จึงได้รับการดูแลจากกระทรวงศึกษาธิการที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายให้สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) ทำหน้าที่ในการแปลนโยบายเหล่านี้ไปใช้ในการออกแบบและการส่งต่อไปสู่การเรียนรู้และการพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นการวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาด้านการศึกษาและใช้เป็นตัวช่วยกำหนดกรอบของนโยบายในอนาคต หลักฐานของการดำเนินงานนี้ได้ส่งกลับไปโรงเรียนและรายงานผลการฝึกปฏิบัติ การก้าวไปข้างหน้าของ NIE จะยังต้องใช้กระบวนการทำงานที่ใช้ความร่วมมือทางการวิจัยกับกระทรวงศึกษาธิการและสถานศึกษา เช่น สถาบันการศึกษาของครูสิงคโปร์ (AST)

The history of education policy in ASEAN countries used to change from teach less school to the student learning center, transformation from the religious state to the secular state, it used to be traditional with the teacher's center, used to have mobile teacher or mobility of teacher during the war, students have to memorized the knowledge from the teacher, integrated system of education in human being, physical sciences, and academic aspects, and used to focus on the quantity of teacher training (not quality). For example, in a case study of Singapore in the part of educational research, National Institute of Education (NIE) used to be the teacher training to be the leadership school and train the person to be the principal of school. In 2000, The Nanyang Technological University has autonomous by itself and the NIE used to be the part of that University. It is the practice in the best line by providing the research and service study. Another example of the educational system in Laos, it used to be traditional that the teacher's center. Sometimes, in the time of war, it used to have mobile teacher or mobility of teacher. Some of them get the salary, and some of them do not get any salary. For Cambodia, they focused on the quantity (New Reform) during year 1998-2014 and from 2014 - now they focus on the quality. They have removed from only just graduate, but practice the skill of teaching as well. So, right now we are focusing on teacher reform.

ประวัติความเป็นมาของนโยบายการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนเคยปรับเปลี่ยนจากโรงเรียนที่ใช้การสอนน้อยไปเป็นการจัดการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ การเปลี่ยนแปลงจากสถานะทางศาสนา รัฐฆราวาสที่เคยเป็นแบบดั้งเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลางหรือมีครูเคลื่อนที่ในช่วงสงคราม ซึ่งผู้เรียนจะต้องจดจำความรู้จากครู ระบบบูรณาการของการศึกษาในมนุษยวิทยาศาสตร์ทางกายภาพและด้านวิชาการ ได้เคยนำมาใช้และให้ความสำคัญกับปริมาณของการฝึกอบรมครูให้ได้มากขึ้น (ไม่มีคุณภาพ) ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีศึกษาของสิงคโปร์นั้น ได้มีหน่วยงานที่เป็นส่วนของการวิจัยทางการศึกษาที่สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (NIE) ที่ใช้ในการฝึกอบรมครูที่จะเป็นโรงเรียนผู้นำและฝึกอบรมคนที่จะเป็นครูใหญ่ของโรงเรียน ในปี พ.ศ. 2543 Nanyang Technological University มีอิสระด้วยตัวเองและ NIE ที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ได้มีการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาทางด้านการศึกษาซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาทางการศึกษา ตัวอย่างของระบบการศึกษาในประเทศลาวซึ่งเป็นอีกที่หนึ่งที่เคยเป็นแบบดั้งเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง บางครั้งในช่วงเวลาที่มีสงครามก็จะมีครูเคลื่อนที่ไปสอนในที่ต่างๆ บางส่วนได้รับเงินเดือนและบางส่วนไม่ได้รับเงินเดือนใด ๆ หรือในประเทศกัมพูชา ที่ได้มุ่งเน้นไปที่ปริมาณของการผลิตครู (การปฏิรูปใหม่) ในช่วงปี 2541-2557 และจากปี พ.ศ. 2557 สำหรับตอนนี้ได้มุ่งเน้นไปที่คุณภาพของการผลิตครู โดยที่ครูนั้นไม่ได้เรียนเพียงแค่ให้จบการศึกษาเท่านั้น แต่จะได้รับการฝึกทักษะความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ตอนนี้จะมุ่งเน้นไปที่การปฏิรูปครูเป็นหลักสำคัญ

For curriculums and instructions, it indicated that teachers need to use the induction and deduction method to teach, know a variety of teaching methodology, integrate lesson with morality, play important part for students' learning and flipped classroom, has played the role to guide the student how to learn, develop the new book which following the Bloom Taxonomy, do hybrid model that focus on action research and promote lifelong learning, and the curriculum has provided English teaching. In some ASEAN countries, they focus on teaching development to be an important key of development. All teachers now should teach by direct methods and use the global visual such as technology to help their teaching. Some educators from ASEAN countries have shown their view as below:

“The way of learning like the way of research and now focusing on inquiry method, lesson learned study method, ESD as Education for Sustainable Development. Teachers can do classroom action research, but the salary is quite low. Not many of them can do.”

“We also have set the new curriculum framework that starts from Kindergarten to year 12. We plan to produce textbook which is on the process. The new books are written that appropriate for the students in current year. Before we start, we do the research first. Then, we find out the gap that we can develop the new book,

สำหรับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้การสอนทั้งแบบอุปนัยและแบบนิรนัย มีความพยายามใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลายด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการบทเรียนที่มีคุณธรรมเป็นส่วนสำคัญสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนแบบพลิกห้องเรียนที่ครูมีบทบาทในการให้คำแนะนำ และนักเรียนได้เรียนรู้ มีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาหนังสือและผลิตตำราเล่มใหม่โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของบมมทำรูปแบบไฮบริดที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและหลักสูตรการเรียนการสอนได้จัดให้มีภาษาอังกฤษ ในบางประเทศในประชาคมอาเซียน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนที่จะเป็นกุญแจสำคัญของการพัฒนา ครูทุกคนในขณะนี้ควรจะสอนโดยใช้วิธีการสอนโดยตรงและวิธีการที่เป็นสากล เช่น การใช้เทคโนโลยีช่วยให้การเรียนการสอน ซึ่งจากผลการศึกษาจากนักการศึกษาอาเซียนได้ปรากฏในคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“วิธีการของการเรียนรู้เปรียบเหมือนวิธีการของการวิจัยและตอนนี้มุ่งเน้นไปที่วิธีการสอบถามบทเรียนที่ได้เรียนรู้วิธีการศึกษา ESD เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ครูสามารถทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แต่เงินเดือนค่อนข้างต่ำ ซึ่งก็มีอะไรไม่มากนักที่เขาจะทำได้”

“นอกจากนี้เรายังได้กำหนดกรอบหลักสูตรใหม่ที่จะเริ่มต้นจากโรงเรียนอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 เราวางแผนที่จะผลิตตำราเรียนซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินงาน หนังสือใหม่ที่เขียนไว้ จะเหมาะสมสำหรับนักเรียนในปีปัจจุบัน ก่อนที่เราจะเริ่มต้นเราทำวิจัยครั้งแรก จากนั้นเราจะหาช่องว่างที่เราสามารถพัฒนาหนังสือเล่มใหม่

which following the Bloom Taxonomy. TPAT teaching policy of action plan was set in 2015. We plan to do hybrid model that focus on action research, and we want to promote lifelong learning.”

For the management of educational administration, it indicated that ministry of education should set up the national blueprint and student standard for blended the teacher such as pedagogy strategies, construct information technology center to develop the educational section, all school teachers to complete at least Bachelor degree, has the international benchmark, national benchmark and local benchmark, improve the educational and the program of assessment, focus on the quality of education development to reach the international standard. There is an interview quote from ASEAN educator showed that:

“For the requirement of teacher training, they need to complete bachelor degree and can study one more year to become a teacher. We still now have a big number of teachers who still graduate lower than bachelor degree. By the year 2020, we hope that we can train all school teachers to complete at least Bachelor degree.”

ซึ่งต่อไปนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบลูม คือนโยบายการเรียนการสอน TPAT ของแผนปฏิบัติการ ที่ได้จัดตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2558 เราวางแผนที่จะทำรูปแบบไฮบริดที่มุ่งเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการและเรายังต้องการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับผู้เรียน”

สำหรับการจัดการด้านการบริหารการศึกษาก็แสดงให้เห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการควรตั้งค่าต้นแบบและมาตรฐานผู้เรียนตามมาตรฐานแห่งชาติ สำหรับครูก็เช่นกัน ควรมีกลยุทธ์ว่าด้วยเรื่องศาสตร์การสอน การสร้างศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาในส่วนของการศึกษา โดยที่ทำให้ครูในโรงเรียนทั้งหมดได้สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี มีมาตรฐานระดับนานาชาติ มาตรฐานระดับชาติ และมาตรฐานในท้องถิ่น มีการปรับปรุงการศึกษาและโปรแกรมของการประเมินที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ไปถึงมาตรฐานสากล ซึ่งปรากฏในคำสัมภาษณ์จากการศึกษาความคิดเห็นของนักการศึกษาอาเซียน ดังนี้

“สำหรับความต้องการของการฝึกอบรมครูที่ครูนั้นยังจำเป็นต้องศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี แล้วจะต้องเรียนอีกหนึ่งปีที่จะเป็นครู ตอนนี้เรายังมีครูอีกจำนวนมากที่ยังจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี โดยในปี พ.ศ.2563 เราหวังว่าเราจะสามารถฝึกอบรมครูในโรงเรียนทั้งหมดให้สามารถสอบผ่านได้อย่างน้อยในระดับปริญญาตรี”

For educational research and apply research results in teaching and instruction, it indicated that to focus on the impact of the research and set the model of research. Result of educational research will use in the demonstration school and to issue the gap of educational problem, focus about education quality and will continue to teaching quality, set up the research capacity building to train the teacher, to improve the quality of teaching and learning, to cooperate on doing research in ASEAN context, set the research components of education changing from theory to practice, set up the new pedagogy by using research methods which showed interesting issue in this quote:

“It has set the research components of education changing from theory to practice. Set up the new pedagogy by using research methods, setting up and training about general overview how to teach in class, set the new collaboration, lesson of studies, implemented the research into action, more action research and problem based learning.”

The future of educational system indicated that the state should be provided the education as quick as possible, ASEAN should be provided the exchange program, should be set up the knowledge of “ASEANness” or the manual of how to be the ASEAN citizen, should be support the local languages and add into the national curriculum, to develop students’ potential beyond academic performance, shift the focus from grades to building aptitude and skills, have to reach the international standard of education,

สำหรับการวิจัยและนำผลการวิจัยทางการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนก็ชี้ให้เห็นว่าให้ความสำคัญกับผลกระทบของการวิจัยและการกำหนดรูปแบบของการวิจัย ผลการวิจัยทางการศึกษาจะใช้ในโรงเรียนการสาธิตและการลดช่องว่างของปัญหาการศึกษาที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาและจะยังคงคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการวิจัย การฝึกอบรมครูเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนและการเรียนรู้ จะให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในบริบทอาเซียนทั้งในส่วนของการวิจัยเพื่อการศึกษา การเปลี่ยนแปลงจากทฤษฎีนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อค้นหาแนวทางใหม่ในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยใช้วิธีการวิจัยเป็นฐานที่แสดงให้เห็นปัญหาที่น่าสนใจในคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ได้มีการกำหนดองค์ประกอบการศึกษาทางการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงจากทฤษฎี สู่การปฏิบัติ โดยการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่โดยใช้วิธีการวิจัย การตั้งคำถามและการฝึกอบรมเกี่ยวกับภาพรวมทั่วไปวิธีการสอนในชั้นเรียน รวมทั้งการทำงานร่วมกันในทางการศึกษา รวมทั้งการดำเนินการด้วยการวิจัยไปสู่การปฏิบัติมากขึ้นหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน”

อนาคตของระบบการศึกษานั้น พบว่า รัฐบาลของประเทศควรจะให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างเร่งด่วนที่สุด ประชาคมอาเซียนควรจะต้องให้มีโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ควรกำหนดความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในลักษณะที่เป็น “ASEANness” หรือคู่มือของวิธีการพัฒนาเพื่อเป็นพลเมืองอาเซียนที่ควรจะต้องสนับสนุนภาษาท้องถิ่น และเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรระดับชาติ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มากกว่าผลการเรียนที่เปลี่ยนไปเพื่อมุ่งการพัฒนาความถนัดและทักษะที่ต้องไปให้ถึงในระดับมาตรฐานสากลของการศึกษา

increase the research production, improve our curriculum and educational benchmark in order to reach the international standard. Educator from Philippines has showed her view on this:

“It has to think about the brighter future such as implementation of research, unemploy rate will decrease, add more technical and vocational skill. We have to reach the international standard of education. We have to follow the Philippines Qualification Framework. In 2020, it has to increase the research production, improve our curriculum, and benchmark the international standard.”

Educational Management for ASEAN People indicated that ASEAN should move towards skills development and critical thinking, should be more research on ASEAN studies, building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, need to set up the standard for ASEAN Education, set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning. ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, increased collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, provide the English intensive program,

ด้วยการเพิ่มการผลิตผลงานวิจัย การปรับปรุงหลักสูตร และมาตรฐานการศึกษาของเราเพื่อให้บรรลุมาตรฐานสากล นักการศึกษาจากประเทศฟิลิปปินส์ได้แสดงมุมมองเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ดังนี้

“เราจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับอนาคตที่สดใสเช่น การดำเนินการวิจัยเรื่องอัตราเกี่ยวกับ unemploy จะลดลง หรือเพิ่มทักษะทางเทคนิคและอาชีวศึกษา เราต้องไปให้ถึงมาตรฐานสากลของการศึกษา เราต้องทำตามกรอบวัดคุณสมบัติของฟิลิปปินส์ และในปี 2563 จะมีการเพิ่มการผลิตผลงานวิจัยเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรของเราและมาตรฐานตามมาตรฐานสากล”

การจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียนชี้ให้เห็นว่าประเทศในประชาคมอาเซียนควรจะย้ายไปสู่การพัฒนาทักษะและความคิดที่สำคัญ ควรจะมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียนศึกษา และการสร้างสถาบันการศึกษาของอาเซียน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้อาเซียนจำเป็นต้องตั้งค่ามาตรฐานสำหรับการศึกษาอาเซียนกำหนดนโยบายการศึกษาของอาเซียน และอัตลักษณ์อาเซียนที่เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ การออกแบบนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพมากขึ้น และการเรียนรู้อาเซียนนั้นควรมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและนำวิธีการในการสอนของครูอาเซียน เพิ่มความร่วมมือภายในอาเซียน ที่อาจนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้และการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น

and intercultural relations, should have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries, set up the frame of teacher quality, teacher effectiveness, teacher psychology and set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

In summary, the state of educational management in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focused on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

โดยที่โปรแกรมและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมควรจะมีการเคลื่อนย้ายของครูและมองไปที่การเรียนการสอนในประเทศอื่น ๆ ด้วยการกำหนดกรอบประสิทธิภาพของครู จิตวิทยาการสอนของครู และการมีจิตวิญญาณความเป็นครูก็เป็นหนึ่งของโครงการอาเซียนที่ดำเนินการควบคู่กับทางตะวันตกและนำมารวมกันเพื่อที่จะก้าวไปสู่ในระดับที่สูงขึ้นภายในปี พ.ศ. 2573

โดยสรุป ผลการศึกษาสถานะของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนพบว่า ส่วนใหญ่นโยบายการศึกษาในประเทศในประชาคมอาเซียนขึ้นอยู่กับรัฐบาล หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนดำเนินการวิจัยในการแก้ปัญหาและการพัฒนาเรียนรู้ของนักเรียน การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในประชาคมอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปในด้านของทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาและการวิจัย

Chapter V

Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community

บทที่ 5

กรอบของการจัดการศึกษา

เพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน

Chapter V

Framework of Educational Management for the Unity in ASEAN Community

Framework educational management for the unity in ASEAN Community has been shown through educational management in ASEAN countries which focused on education and provision for lifelong learning and it is a national priority. It aims to help students to discover their own talents, to make the best of these talents and realize their full potential, and to develop a passion for learning. ASEAN students will be trained to achieve 21st century competencies by the encouragement of schools and parents, and they will be practiced to be a confident person, a self-directed learner, an active contributor, and a concerned citizen. Conducting educational research is simultaneously encouraged to contribute proactively to schools in the system, particularly in building school capacities that includes developing new pedagogies, implementing experiential learning modes, and conducting practitioner inquiry. Enhancing student learning experiences in school system will be set for the final goal of research result. Results from data collection about framework of educational management for the unity can be analyzed and shown as below figure.

บทที่ 5

กรอบของการจัดการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน

กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียนได้พัฒนาจากการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนซึ่งมุ่งเน้นไปที่การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งมีความสำคัญในระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนค้นหาพรสวรรค์ของตัวเองและพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ และการพัฒนาให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มุ่งสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้บรรลุเป้าหมาย คือมีความสามารถและเป็นผู้เรียนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการให้การสนับสนุนจากโรงเรียนและผู้ปกครองให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้มีความมั่นใจ เป็นผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ รู้จักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศ การปฏิบัติการวิจัยทางการศึกษาคือกลยุทธ์สำคัญในการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในเชิงรุกให้กับโรงเรียนในระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโรงเรียนให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียน พัฒนาศาสตร์การสอนให้กับครูผู้สอน สร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ในโรงเรียน และแสวงหาผู้ที่ต้องการฝึกประสบการณ์ทางการศึกษามาร่วมทำงาน รวมทั้งการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ภายในโรงเรียนทั้งระบบ ซึ่งเป็นเป้าหมายสุดท้ายของผลงานวิจัย ผลลัพธ์ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกรอบของการจัดการศึกษาคือเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอให้เห็นดังแผนภาพต่อไปนี้

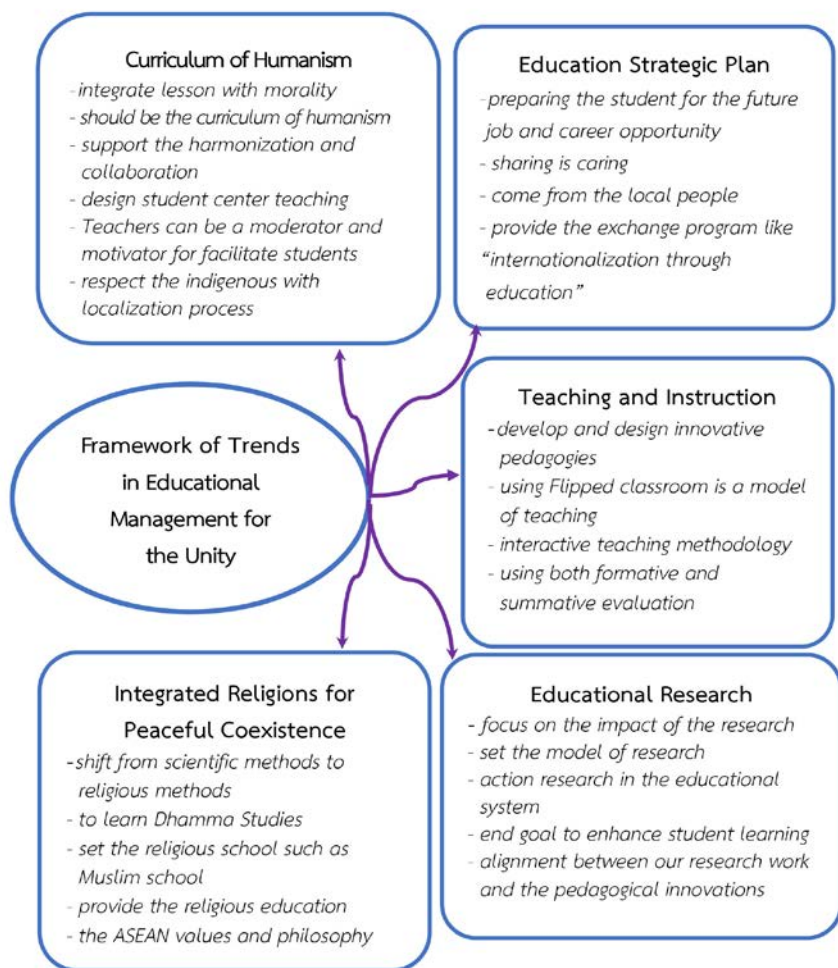
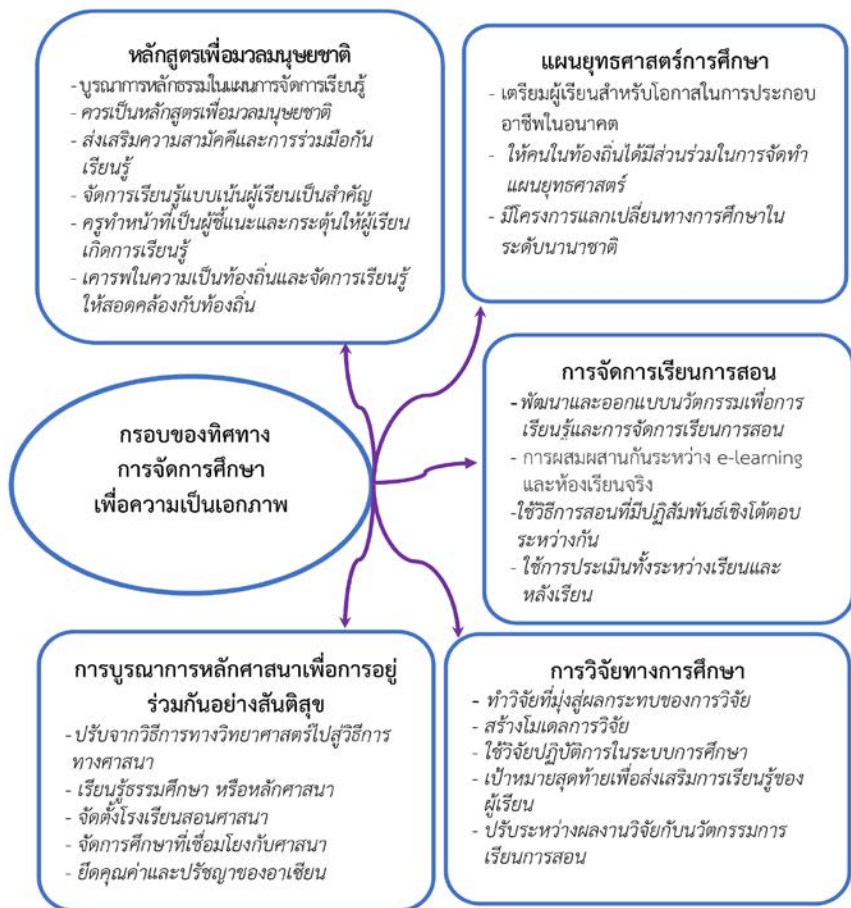

Figure 5.1 Framework of Educational Management for the Unity

ภาพที่ 5.1 กรอบการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ

According to the context of religious diversity in ASEAN countries, there are 5 aspects related to the framework of educational management for the unity in ASEAN community that consisted of 1) the curriculum of ASEAN educational system should be the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people and education should be changed from them as the community engagement, 3) active teaching and instruction is the way of enhancing students' progress and should be able to integrate between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principle, and 5) the integration of all religions for peaceful coexistence which consisted of good for human kind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind. It can be summarized and shown in the following figure.

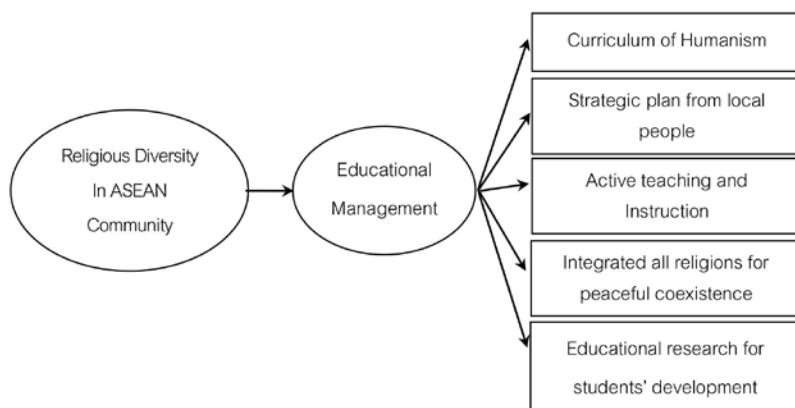
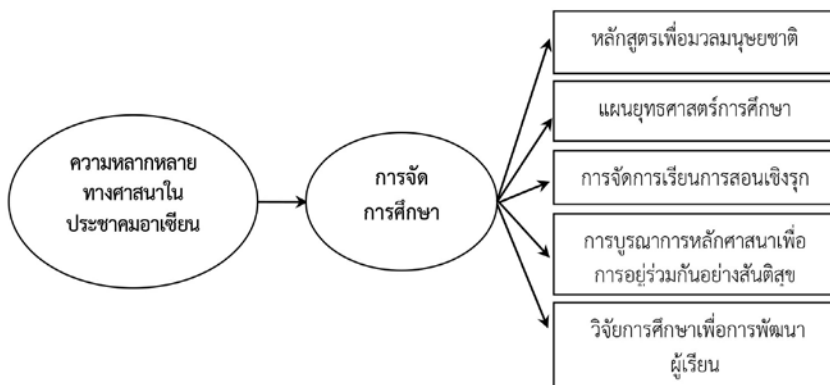

Figure 5.2 Educational Management Framework in Summary

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับบริบทของความหลากหลายทางด้านศาสนาของประเทศในประชาคมอาเซียน พบว่า กรอบของการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน มีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่เกิดจากการสนับสุน การประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นมาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรที่จะปรับเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบเชิงรุกคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะเป็นดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) เกิดการรวมกลุ่มของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นบุคคลที่ดีเพื่อมนุษยชาติ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์ สามารถสรุปและแสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5.2 บทสรุปของกรอบการจัดการศึกษา

Trends of Educational Management for ASEAN People

Each ASEAN country has created education development plan in order to encourage students in their countries to have the opportunity of learning with high potential. The development plan usually related to student's learning, teaching and instruction, curriculum, learning assessment, educational research, and education opportunity for people in their countries. Considering the gap between each ASEAN country in education development, the results indicated that it is quite wide range between the highest development country and the follower countries. For this reason, the study of education management in ASEAN countries is needed for searching the medium way of support each other for education development.

Trends of educational management for ASEAN people showed 12 aspects which are 1) ASEAN should move towards skills development and critical thinking, 2) should be more research on ASEAN studies, 3) building the ASEAN institution of education and then responds to the demand of ASEAN community and sharing of ASEAN knowledge, 4) need to set up the standard for ASEAN education, 5) set up the policy of ASEAN education and ASEAN identity as the international collaborative project, 6) design innovative pedagogies that would bring about more effective teaching and learning, 7) ASEAN has to provide student exchange program and leading the way in ASEAN teacher education, 8) increase collaboration within ASEAN could lead to an exchange of skills and knowledge, 9) provide the English intensive program and intercultural relations, 10) should to have the mobility of teacher and look at the curriculum in others countries,

ทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียน

แต่ละประเทศในอาเซียนได้จัดทำแผนการพัฒนาการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนในประเทศของตนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ แผนพัฒนาการศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน จากจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การประเมินการเรียนรู้ การวิจัยทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้คนในประเทศของตน เมื่อพิจารณาถึงช่องว่างระหว่างแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนในการพัฒนาการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า มีช่องว่างค่อนข้างมากระหว่างประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุดและประเทศที่กำลังพัฒนาตามหลัง ด้วยเหตุนี้การศึกษาการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการค้นหาสื่อกลางในการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อการพัฒนาทางการศึกษาร่วมกัน

ทิศทางการจัดการศึกษาสำหรับคนอาเซียนมี 12 ด้านคือ 1) อาเซียนควรมุ่งสู่การพัฒนาทักษะและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2) ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาอาเซียน 3) การสร้างสถาบันการศึกษาอาเซียนและตอบสนองต่อความต้องการของประชาคมอาเซียนและการแบ่งปันความรู้อาเซียน 4) ต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาอาเซียน 5) กำหนดนโยบายการศึกษาอาเซียนและอัตลักษณ์อาเซียนให้เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ 6) การออกแบบนวัตกรรมการสอนที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น 7) อาเซียนจะต้องจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและเป็นผู้ดำเนินการศึกษาของครูอาเซียน 8) เพิ่มความร่วมมือภายในอาเซียนอันจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้ 9) จัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเข้มข้นและความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม 10) มีความคล่องตัวของครูและดูแลหลักสูตรในประเทศอื่น ๆ

set up the frame of teacher quality, 11) teacher effectiveness and teacher psychology, and 12) ASEAN should be set up the one spirit of ASEAN project, counterpart of western and bring together to be the top in 2030.

Trends and Strategy of Educational Management of Countries in ASEAN Community

Education Strategic Plan in Cambodia

Education Strategic Plan in Cambodia

- Increase scholarships and opportunities for poor and merit students.
- Strengthen capacity absorption of student at regional HE.
- Strengthen capacity absorption of student on science, technology, engineering, creative arts and mathematics at higher education.
- Develop capacity for teaching and administrative staff at higher education.
- Improve the quality of learning, teaching and research at higher education.
- Enhance curriculum diversification with ASEAN standards
- Increase financial supports to Higher Education sub-sector.
- Strengthen HEI's Internal Quality Assurance System
- Strengthen autonomy accountability and transparency
- Strengthen result based planning, budgeting, implementation, monitoring, review and reporting.
- Strengthen health education program at HEIs.

Figure 5.3 Education Strategic Plan in Cambodia

กำหนดกรอบคุณภาพของครู 11) ประสิทธิภาพผลของครูและจิตวิทยาครูและ 12) อาเซียนควรกำหนดโครงการจิตวิญญาณเดียวของอาเซียนเคียงคู่กับ ตะวันตกและรวมตัวกันเป็นผู้นำในปี พ.ศ.2573

ทิศทางและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศกัมพูชา

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศกัมพูชา

- เพิ่มทุนการศึกษาและให้โอกาสสำหรับผู้เรียนที่ยากจนและส่งเสริมเด็กเรียนดี
- เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกล
- เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ และคณิตศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา
- พัฒนาความสามารถของบุคลากรด้านการสอนและการบริหารในระดับอุดมศึกษา
- ปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ การสอนและการวิจัยในระดับอุดมศึกษา
- ยกระดับหลักสูตรให้มีความหลากหลายเพื่อให้ได้มาตรฐานของอาเซียน
- เพิ่มระดับการสนับสนุนด้านงบประมาณในส่วนงานย่อยของระดับอุดมศึกษา
- เสริมสร้างระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- เสริมสร้างความรับผิดชอบอิสระและความโปร่งใส
- เสริมสร้างผลงานพื้นฐานการวางแผนงบประมาณ การปฏิบัติ การติดตาม การทบทวน และการรายงานผล
- เสริมสร้างโปรแกรมสุศึกษาในระดับสถาบันอุดมศึกษา

ภาพที่ 5.3 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศกัมพูชา

Education Strategic Plan 2017-2021 in Thailand

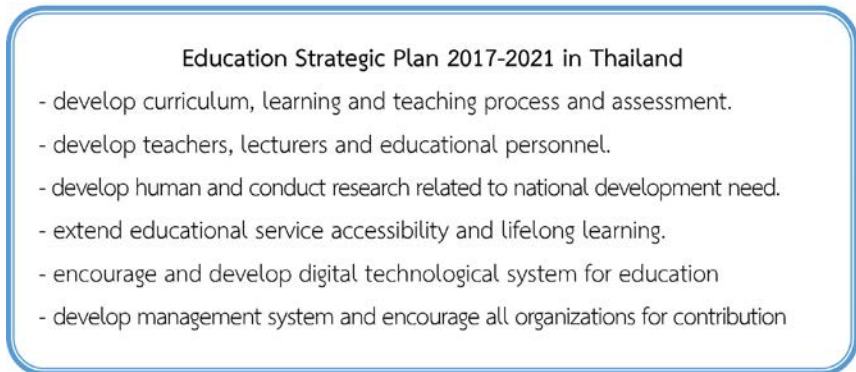

Figure 5.4 Education Strategic Plan in Thailand

Education Strategic Plan in Brunei Darussalam

This will reassess and reevaluate to determine the extent to which the plan was aligned to Brunei Vision 2035.

Figure 5.5 Education Strategic Plan in Brunei Darussalam

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาปี ค.ศ.2017-2021 ของประเทศไทย

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาปี 2017-2021 ของประเทศไทย

- พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
- พัฒนาผู้สอน อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
- พัฒนามนุษย์และทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของการพัฒนาชาติ
- ขยายการให้บริการทางการศึกษาให้เข้าถึงและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการศึกษา
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกองค์กรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษา

ภาพที่ 5.4 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศไทย

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

แผนการจัดการศึกษานี้จะมีการประเมินผลเพื่อกำหนดและขยายให้มีการปรับให้สอดคล้องกับกระบวนทัศน์ของบรูไนในปี ค.ศ. 2035

แผนยุทธศาสตร์การศึกษา

ของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

- เป็นเลิศในการสอนและการเรียนรู้
- เน้นความเป็นมืออาชีพและมีความรับผิดชอบ
- เน้นประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

ภาพที่ 5.5 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

Education Strategic Plan in Laos PDR

Education Strategic Plan by 2023 in Laos PDR

- Participation:** more disadvantaged children and young people participate in primary education daily and are ready to learn.
- Resourcing:** learning environments in targeted geographic areas are more equitable and adequately resourced.
- Effective teaching:** effective teaching enables more disadvantaged girls and boys to learn.

Figure 5.6 Education Strategic Plan in Laos PDR

Education Strategic Plan in Indonesia

Education Strategic Plan in Indonesia

- Give increasing priority to early childhood education
- improve participation, learning and teaching in basic education
- The expansion of senior secondary participation should cater expressly for the increasing diversity of student cohorts
- Develop a modern system of technical education and vocational training
- Undertake a major program of diversifying tertiary education
- Give increased attention to the education and training needs of adults
- Continue the comprehensive reform of educational assessment
- Provide up-to-date labour market information for students and teachers
- improve teaching productivity and raise the professional capacities
- Adopt a systematic and joined-up approach to education reform

Figure 5.7 Education Strategic Plan in Indonesia

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

แผนยุทธศาสตร์การศึกษา
ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวภายในปี 2023

การมีส่วนร่วม: ให้เด็กที่ขาดโอกาสและผู้เรียนวัยเยาว์ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเรียนรู้

การจัดสรรทรัพยากร: จัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับภูมิประเทศ และจัดสรรให้เกิดความเสมอภาคและเพียงพอกับทรัพยากรที่มีอยู่

การสอนที่มีประสิทธิภาพ: เน้นการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้เด็กหญิงและชายที่ขาดโอกาสในการเรียนรู้

ภาพที่ 5.6 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของ สปป.ลาว

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย

- ให้ความสำคัญกับการเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สำหรับการศึกษาก่อนวัยเรียน
- ปรับปรุงการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ และการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ขยายการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาในการเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนในรุ่นเดียวกัน
- พัฒนาระบบที่ทันสมัยเกี่ยวกับการศึกษาในสายวิชาชีพ และอาชีวศึกษา
- ดำเนินการเปิดโปรแกรมทางการศึกษาวิชาเอกที่เป็นตติยภูมิที่มีความหลากหลาย
- เพิ่มความสนใจในการจัดการศึกษาและการฝึกปฏิบัติตามความต้องการของผู้ใหญ่
- ปฏิรูปความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- เตรียมข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานที่ทันสมัยสำหรับผู้เรียนและผู้สอน
- ปรับปรุงผลผลิตจากการสอนและยกระดับความสามารถทางวิชาชีพ
- ประยุกต์ใช้วิธีการที่เป็นระบบและการมีส่วนร่วมในการปฏิรูปการศึกษา

ภาพที่ 5.7 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย

Malaysia Education Blueprint 2015 – 2025

Figure 5.8 Education Strategic Plan in Malaysia

Philippine Education for All 2015 National Review

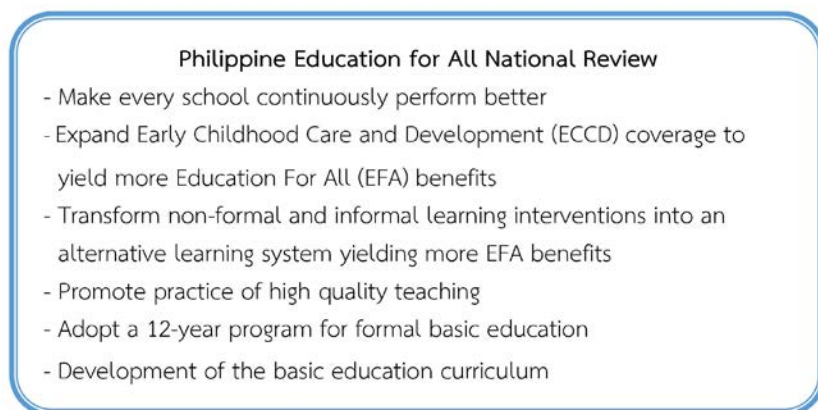

Figure 5.9 Education Strategic Plan in Philippine

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศมาเลเซีย

แผนการจัดการศึกษาของมาเลเซียปี 2015 – 2025

แรงบันดาลใจ 5 ด้าน

- เข้าถึง:** เพิ่มการเข้าถึงและการลงทะเบียนเรียนในระดับอุดมศึกษา
- คุณภาพ:** คุณภาพของบัณฑิต สถาบันการศึกษา และการจัดการทั้งระบบ
- เสมอภาค:** ผู้เรียนชาวมาเลเซียทั้งหมดได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตามศักยภาพตามพื้นฐาน
- เอกภาพ:** สร้างระบบการจัดการศึกษาที่มีการเตรียมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะแลกเปลี่ยนค่านิยม ประสพการณ์ และแรงบันดาลใจด้วยการเข้าใจในความหลากหลาย
- ประสิทธิภาพ:** เพิ่มการลงทุนทางการศึกษาด้วยการวิจัย การลงทะเบียนเรียน และคุณค่าของตัวบุคคลในองค์กร

ภาพที่ 5.8 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศมาเลเซีย

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์

- ทำให้ทุกโรงเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ขยายการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยให้ครอบคลุมไปถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาเพื่อทุกคน
- เปลี่ยนแปลงจากการจัดการศึกษาแบบไม่เป็นทางการไปสู่ระบบการเรียนรู้ทางเลือกเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียนทุกคน
- ส่งเสริมการปฏิบัติการสอนให้มีคุณภาพในระดับสูง
- ปรับใช้แผนการจัดการศึกษาแบบ 12 ปี สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 5.9 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศฟิลิปปินส์

National Education Strategic Plan 2016-2021 in Myanmar

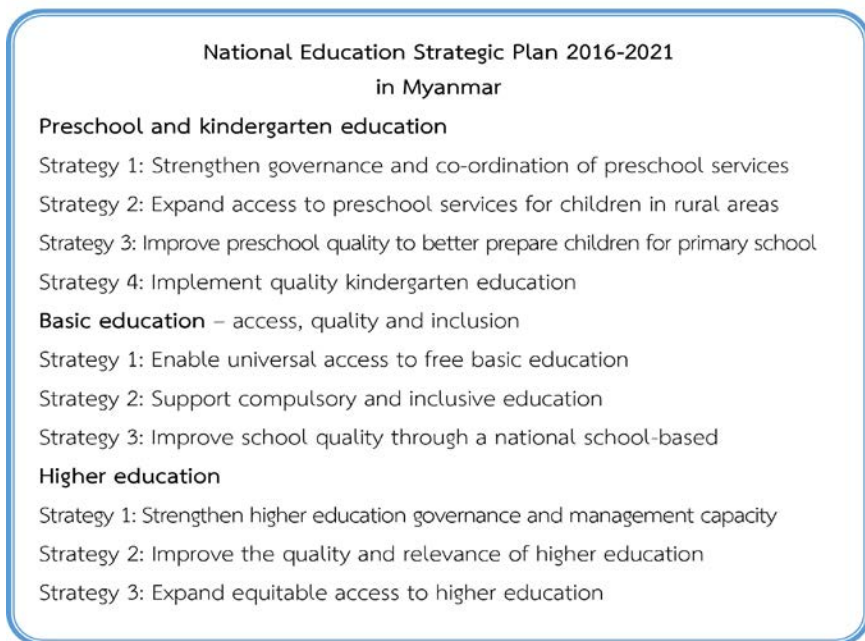

Figure 5.10 Education Strategic Plan in Myanmar

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศเมียนมาร์

แผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาชาติปี 2016-2021 ของเมียนมาร์

การศึกษาก่อนวัยเรียนและระดับอนุบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 1: เสริมสร้างธรรมาภิบาลและความร่วมมือของการให้บริการการศึกษาก่อนวัยเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ขยายการเข้าถึงการให้บริการการศึกษาก่อนวัยเรียนสำหรับผู้เรียนในชนบท

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาก่อนวัยเรียนให้มีความพร้อมสำหรับระดับประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ดำเนินการด้านคุณภาพของการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน – เข้าถึง คุณภาพ และมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 1: สามารถเข้าถึงการศึกษาสากลด้วยการศึกษาฟรีในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: สนับสนุนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาแบบรวม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาชาติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การศึกษาระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 1: เสริมสร้างธรรมาภิบาลในระดับอุดมศึกษาและความสามารถในการจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ขยายการเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างเท่าเทียม

ภาพที่ 5.10 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศเมียนมาร์

Education Strategic Plan in Singapore

Education Strategic Plan in Singapore

- Creating an enriching and personalized learner-centric environment in our educational institutions
- Building a nation-wide Education and Learning infrastructure
- Positioning Singapore as a centre for innovation in the use of infocomm technologies for the Education and Learning sector
 - iACCESS provides the infrastructure,
 - iLEARN makes available interactive digital learning resources
 - iEXPERIENCE integrates these through the development of applications for learners

Figure 5.11 Education Strategic Plan in Singapore

Education Strategic Plan in Vietnam

Education Development Solutions in Vietnam During 2011-2020

- To renovate education administration
- To develop teachers and educational administrators
- To renovate teaching and instruction including assessment
- To increase investment resources for education
- To increase associate training scientific research for social needs
- To increase support education in ethnic minority areas
- To develop education science
- To expand and raise effectiveness of international cooperation on education

Figure 5.12 Education Strategic Plan in Vietnam

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศสิงคโปร์

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศสิงคโปร์

- การสร้างคุณลักษณะที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ในสถาบันการศึกษา
- การสร้างการศึกษาที่ทั่วถึงทั้งประเทศและเน้นการเรียนรู้แบบโครงสร้างพื้นฐาน
- การกำหนดตำแหน่งให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางนวัตกรรมในการใช้แม่แบบเทคโนโลยี
ดิจิทัลสำหรับการศึกษาและการเรียนรู้

iACCESS เพื่อการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน

iLEARN สร้างความสะดวกในการใช้ทรัพยากรการเรียนรู้

แบบดิจิทัลเชิงโต้ตอบ

iEXPERIENCE การบูรณาการการศึกษาผ่านการพัฒนาแอปพลิเคชัน
สำหรับผู้เรียน

ภาพที่ 5.11 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศสิงคโปร์

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ในระหว่างปี 2011-2020

- ปรับปรุงการบริหารการศึกษา
- พัฒนาผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา
- ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและประเมินผล
- เพิ่มทรัพยากรการลงทุนเพื่อการศึกษา
- เพิ่มความร่วมมือในการฝึกฝนการทำวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
- เพิ่มการสนับสนุนการศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อย To increase support
- พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
- ขยายและยกระดับประสิทธิผลของความร่วมมือกันทางการศึกษาในระดับนานาชาติ

ภาพที่ 5.12 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

The Synthesis of ASEAN Education Strategy

Each ASEAN country has created education development plan in order to encourage students in their countries to have the opportunity of learning with high potential. The development plan usually related to student's learning, teaching and instruction, curriculum, learning assessment, educational research, and education opportunity for people in their countries. Considering the gap between each ASEAN country in education development, the results indicated that it is quite wide range between the highest development country and the following countries. For this reason, the study of education management in ASEAN countries is needed for searching the medium way of support each other for education development. This is the reason of doing the synthesis of ASEAN education strategy.

Results from studying ASEAN countries educational strategic plan indicated that 6 strategic aspects are synthesized and showed as the following aspects.

1. Develop Teachers and Administrators (A)

To develop teachers and educational administrators (V)

Professionalism and Accountability (B)

Develop teachers, lecturers and educational personnel. (T)

Develop capacity for teaching and administrative staff at higher education. (C)

การสังเคราะห์ยุทธศาสตร์การศึกษาอาเซียน

ประเทศแต่ละประเทศในอาเซียนได้จัดทำแผนการพัฒนาการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนในประเทศของตนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างสูงสุดเต็มตามศักยภาพ แผนพัฒนาการศึกษาจะเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การประเมินการเรียนรู้ การวิจัยทางการศึกษา และโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้คนในประเทศของตน เมื่อพิจารณาถึงช่องว่างระหว่างแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนในการพัฒนาการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาด้านการศึกษานั้นจะมีช่องว่างค่อนข้างมากระหว่างประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุดและประเทศที่กำลังพัฒนาตามหลัง ด้วยเหตุนี้การศึกษาการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการค้นหาสื่อกลางในการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อการพัฒนาทางการศึกษาร่วมกัน

ผลจากการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า มีการสังเคราะห์ประเด็นด้านยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาครูและผู้บริหารระบบ (A)

เพื่อพัฒนาครูและผู้บริหารการศึกษา (V)

ความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบ (B)

พัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (T)

พัฒนาขีดความสามารถในการสอนและการจัดการของพนักงาน

ระดับอุดมศึกษา (C)

2. Develop Curriculum and Assessment (B)

Development of the basic education curriculum (P)

Strengthen capacity absorption of student on science, technology, engineering, creative arts and mathematics at higher education. (C)

Enhance curriculum diversification with ASEAN standards (C)

To renovate assessment (V)

Develop Curriculum and Assessment (T)

Continue the comprehensive reform of educational assessment (I)

3. Develop Teaching and Instruction (C)

To renovate teaching and instruction (V)

To develop education science (V)

Promote practice of high quality teaching (P)

A centre of innovation for the Education and Learning sector (S)

Creating an enriching and personalized learner

Teaching and Learning Excellence (B)

Efficiency and Innovativeness (B)

Develop learning and teaching process (T)

Improve the quality of learning and teaching at higher education. (C)

Effective teaching enables more disadvantaged girls and boys to learn. (L)

Improve participation, learning and teaching in basic education (I)

2. พัฒนาหลักสูตรและการประเมิน (B)

- การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (P)
- เสริมสร้างขีดความสามารถในการดูซึมของนักเรียนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิศวกรรมศิลปะเชิงสร้างสรรค์และคณิตศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา (C)
- เพิ่มความหลากหลายของหลักสูตรด้วยมาตรฐานอาเซียน (C)
- เพื่อปรับปรุงการประเมิน (V)
- พัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล (T)
- ดำเนินการปฏิรูปการประเมินการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (I)

3. พัฒนาการเรียนการสอนและการสอน (C)

- เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (V)
- เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์การศึกษา (V)
- ส่งเสริมการฝึกฝนการสอนที่มีคุณภาพสูง (P)
- ศูนย์นวัตกรรมสำหรับภาคการศึกษาและการเรียนรู้
- การสร้างผู้เรียนที่มีคุณค่าและเป็นส่วนตัว
- ความเป็นเลิศด้านการสอนและการเรียนรู้ (B)
- ประสิทธิภาพและนวัตกรรม (B)
- พัฒนากระบวนการเรียนรู้และการสอน (T)
- ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา (C)
- การสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้เด็กหญิงและเด็กชายที่ด้อยโอกาสได้เรียนรู้มากขึ้น (L)
- ปรับปรุงการมีส่วนร่วมการเรียนรู้และการสอนในการศึกษาขั้นพื้นฐาน (I)

Improve teaching productivity and raise the professional capacities (I)

Integrates technology through the development of applications for learners (S)

4. Develop Educational Research (D)

To increase associate training scientific research for social needs (V)

Develop human and conduct research related to national development need. (T)

Improve the quality of research at higher education. (C)

5. Develop Educational Opportunity (E)

To increase support education in ethnic minority areas (V)

To increase investment resources for education (V)

Enable universal access to free basic education (M)

Adopt a 12-year program for formal basic education (P)

Increase scholarships and opportunities for poor and merit students (C)

More disadvantaged children and young people participate in primary

Education daily and are ready to learn. (L)

Give increasing priority to early childhood education (I)

Give increased attention to the education and training needs of adults (I)

Provide up-to-date labour market information for students and teachers (I)

All Malaysians have the opportunity to fulfil their potential regardless of background (ML)

ปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนและเพิ่มความสามารถให้เป็นระดับ
มืออาชีพ (I)

ผสมรวมเทคโนโลยีผ่านการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับผู้เรียน (S)

4. พัฒนาการวิจัยการศึกษา (D)

เพื่อเพิ่มการวิจัยทางวิทยาศาสตร์สำหรับฝึกอบรมความต้องการทาง
สังคม (V)

พัฒนานุชายและดำเนินการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการ
พัฒนาประเทศ (T)

ปรับปรุงคุณภาพงานวิจัยในระดับอุดมศึกษา (C)

5. พัฒนาโอกาสทางการศึกษา (E)

เพื่อเพิ่มการสนับสนุนด้านการศึกษาในพื้นที่ชนกลุ่มน้อย (V)

เพื่อเพิ่มทรัพยากรการลงทุนเพื่อการศึกษา (V)

เปิดใช้งานการเข้าถึงแบบสากลเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐานฟรี(M)

ยอมรับโปรแกรม 12 ปีสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็น

ทางการ (P)

เพิ่มทุนการศึกษาและโอกาสสำหรับนักเรียนที่ยากจนและมีคุณธรรม(C)

เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสมากขึ้นมีส่วนร่วมในระดับ

ประถมศึกษา การศึกษารายวันและพร้อมที่จะเรียนรู้ (L)

ให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัยมากขึ้น (I)

ให้ความสนใจเพิ่มขึ้นกับความต้องการด้านการศึกษาและการ

ฝึกอบรมของผู้ใหญ่ (I)

ให้ข้อมูลตลาดแรงงานที่ทันสมัยสำหรับนักเรียนและครู (I)

ชาวมาเลเซียทุกคนมีโอกาสที่จะเติมเต็มศักยภาพโดยไม่คำนึงถึงภูมิ

หลัง (ML)

- (ML) To increase access to and enrolment in higher education
- Support compulsory and inclusive education (MY)
- Enable universal access to free basic education (MY)
- Expand access to preschool services for children in rural areas (MY)
- Expand equitable access to higher education (MY)

6. Develop Educational Management (F)

- To renovate education administration (V)
- To expand and raise effectiveness of international cooperation on education (V)
- Building a nation-wide Education and Learning infrastructure (S)
- Make every school continuously perform better (P)
- Transform non-formal and informal learning interventions into an alternative learning system (P)
- Extend educational service accessibility and lifelong learning. (T)
- Develop management system and encourage all organizations for contribution (T)
- Encourage and develop digital technological system for education (T)
- Increase financial supports to Higher Education sub-sector. (C)
- Strengthen HEI's Internal Quality Assurance System (C)
- Learning environments in targeted geographic areas are more equitable and adequately resourced. (L)

เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและการลงทะเบียนเรียนในระดับอุดมศึกษา (ML)
 สนับสนุนการศึกษาภาคบังคับและแบบรวม (MY)
 สามารถได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานฟรีตามหลักสากล (MY)
 ขยายการเข้าถึงการศึกษาก่อนวัยเรียนสำหรับเด็กของพื้นที่ในเขต
 ชนบท (MY)
 ขยายการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นธรรม (MY)

6. พัฒนาการจัดการศึกษา (F)

เพื่อปรับปรุงการบริหารการศึกษา (V)
 เพื่อขยายและเพิ่มประสิทธิภาพของความร่วมมือระหว่างประเทศ
 ด้านการศึกษา (V)
 การสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาและการเรียนรู้ทั่ว
 ประเทศ (S)
 ทำให้ทุกโรงเรียนทำงานได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (P)
 เปลี่ยนการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการไปเป็นเป็นระบบการเรียนรู้
 ทางเลือก (P)
 ขยายการเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอด
 ชีวิต (T)
 พัฒนาระบบการจัดการและสนับสนุนให้ทุกองค์กรได้มีส่วนร่วมใน
 การจัดการศึกษา (T)
 ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (T)
 เพิ่มการสนับสนุนทางการเงินให้กับหน่วยงานระดับอุดมศึกษา (C)
 เสริมสร้างระบบการประกันคุณภาพภายในของ HEI (C)
 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เป้าหมายมีความ
 เสมอภาคและมีทรัพยากรเพียงพอ (L)

Develop a modern system of technical education and vocational training (I)

Adopt a systematic and joined-up approach to education reform (I)

Create an education system that provides students with shared values, shared experiences, and common aspirations by embracing diversity (ML)

To maximize the return on investment in higher education covers research, enrolment, and employability (ML)

Quality of graduates, institutions, and the overall system (ML)

Improve school quality through a national school-based (MY)

Improve preschool quality to better prepare children for primary school (MY)

Strengthen higher education governance and management capacity (MY)

Improve the quality and relevance of higher education (MY)

Implement quality kindergarten education (MY)

In conclusion, six strategic aspects were synthesized consisted of 1) develop teachers and administrators, 2) develop curriculum and assessment, 3) develop teaching and instruction, 4) develop educational research, 5) develop educational opportunity, and 6) develop educational management.

พัฒนาระบบที่ทันสมัยของการศึกษาทางเทคนิคและการฝึกอบรม
สายอาชีพ (I)

นำแนวทางการปฏิรูปการศึกษามาใช้อย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม (I)

สร้างระบบการศึกษาที่ให้นักเรียนได้แบ่งปันค่าประสบการณ์ที่
แบ่งปันและแรงบันดาลใจร่วมกันโดยการยอมรับความหลากหลาย (ML)

เพื่อเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุนในระดับอุดมศึกษาโดยให้
ครอบคลุมการวิจัย การลงทะเบียนและการจ้างงาน (ML)

คุณภาพของบัณฑิตสถาบันและระบบโดยรวม (ML)

ปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนผ่านทางโรงเรียนแห่งชาติ (MY)

ปรับปรุงคุณภาพก่อนวัยเรียนเพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับ
โรงเรียนประถมศึกษา (MY)

เสริมสร้างและการกำกับดูแลด้านการจัดการศึกษาในระดับ
อุดมศึกษา (MY)

ปรับปรุงคุณภาพและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษา (MY)

ใช้การศึกษาระดับอนุบาลที่มีคุณภาพ (MY)

โดยสรุป ยุทธศาสตร์การศึกษาทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) พัฒนา
ครูและผู้บริหาร 2) ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล
3) ยกระดับการจัดการเรียนการสอน 4) ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา
5) สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และ 6) พัฒนาการบริหาร
การศึกษา

Chapter VI
Strategy of Educational Management for Peace
in ASEAN Community

บทที่ 6

ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน

Chapter VI

Strategy of Educational Management for Peace in ASEAN Community

For the strategy of educational management for peace in ASEAN community, it indicated that six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management and showed as below figure.

Figure 6.1 ASEAN Education Strategic Plan

Details of educational goals of each strategy can be shown as the following aspects.

บทที่ 6

ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียน ที่ได้จากการศึกษาแบ่งได้เป็น 6 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัด และการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษาล ผลการศึกษาแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6.1 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาอาเซียน

สำหรับรายละเอียดของเป้าประสงค์ทางการศึกษาของแต่ละยุทธศาสตร์ แสดงได้ดังต่อไปนี้

The analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique collected from 27 experts indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items. Considering median, median and mode difference and interquartile range of each item showed that median of strategies and goals was between 4.00 to 5.00, the absolute of median and mode difference equal to 0 in all items, interquartile range were between 0.00 – 1.00 which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan at agree level to strongly agree level. Considering goals in each strategy showed as below:

Three goals are set for the 1st strategy to develop teachers and administrators, which are 1) develop teachers and lecturers to be professionalism, 2) develop Educational administrators to be professionalism, and 3) develop educational personnel to have accountability.

Four goals are set for the 2nd strategy to collaborate curriculum and assessment, which are 1) develop the basic education curriculum for all, 2) enhance curriculum diversification with ASEAN standards, 3) continue the comprehensive reform of educational assessment, and 4) collaborate curriculum and assessment between ASEAN countries.

Five goals are set for the 3rd strategy to enhance teaching and instruction, which are 1) enhance teaching and instruction with efficiency and innovativeness, 2) enhance the quality of learning and teaching effectively, 3) integrates technology through teaching and instruction excellently, 4) encourage cross cultural learning between each ASEAN country, and 5) encourage a personalized learning to achieve 21st century competencies.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDFR จากการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 27 ท่าน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านและ 26 เป้าประสงค์ ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และความแตกต่างฐานนิยม และช่วง interquartile ของแต่ละรายการ พบว่า ค่ามัธยฐานของยุทธศาสตร์และเป้าหมายอยู่ระหว่าง 4.00-5.00 ค่าสัมบูรณ์ของค่ามัธยฐานและความแตกต่างฐานนิยม เท่ากับ 0 ในทุกรายการ interquartile ช่วงระหว่าง 0.00-1.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของอาเซียนที่ยอมรับตั้งแต่ระดับเห็นด้วยถึงระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รายละเอียดของเป้าประสงค์ของแต่ละยุทธศาสตร์แสดงได้ดังต่อไปนี้

เป้าประสงค์ 3 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 1 ว่าด้วยการพัฒนาครูและผู้บริหาร ประกอบด้วย 1) ครูและอาจารย์มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ 2) ผู้บริหารการศึกษามีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และ 3) บุคลากรทางการศึกษามีความรับผิดชอบต่อนักเรียน

เป้าประสงค์ 4 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 2 ว่าด้วยการร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ประกอบด้วย 1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนทุกคน 2) ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาอาเซียน 3) ปฏิรูปความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผล การศึกษา และ 4) ความร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตรและการวัดประเมินผลในระหว่างประเทศอาเซียน

เป้าประสงค์ 5 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่าด้วยยกระดับการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นนวัตกรรม 2) คุณภาพการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ 3) บูรณาการเทคโนโลยีผ่านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ 4) การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมระหว่างแต่ละประเทศในอาเซียน และ 5) การเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อไปสู่สมรรถนะในศตวรรษที่ 21

Four goals are set for the 4th strategy to encourage educational research, which are 1) increase associate training scientific research for social needs, 2) conduct research for improving the quality of teaching and learning, 3) conduct research and implement from educational system into the community, and 4) develop educational innovation for improving student's learning through classroom action research.

Five goals are set for the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) support compulsory and inclusive education, 2) expand access to preschool services for children in rural areas, 3) increased attention to the education and training needs of adults, 4) provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background, and 5) increase scholarships and opportunities for poor and merit students.

Five goals are set for the 6th strategy to develop educational management, which are 1) extend educational service accessibility and lifelong learning, 2) expand and raise effectiveness of international cooperation on education, 3) provides students with shared values, shared experiences, and common aspirations by acceptance diversity, 4) develop the quality of graduates, institutions and the overall system, and 5) develop education system that appropriate for multicultural community. In summary, strategy of educational management for peace of countries in ASEAN community can be shown as below figures.

เป้าประสงค์ 4 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 4 ว่าด้วยการส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) สร้างภาคีเครือข่ายการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่อความต้องการของสังคม 2) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน 3) ทำวิจัยโดยการขับเคลื่อนจากระบบการศึกษาไปสู่ชุมชน และ 4) พัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เป้าประสงค์ 5 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 5 ว่าด้วยการสนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) การศึกษาภาคบังคับและแบบร่วมเรียนรู้ 2) ประเมินการให้บริการทางการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในพื้นที่ชนบท 3) ความต้องการทางการศึกษาและการฝึกฝนของกลุ่มวัยผู้ใหญ่ 4) สร้างโอกาสในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียน และ 5) จัดหาทุนและให้โอกาสสำหรับผู้เรียนที่มีฐานะยากจนและ ให้รางวัลสำหรับเด็กเรียนดี

เป้าประสงค์ 5 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 6 ว่าด้วยการพัฒนาการบริหารการศึกษา ประกอบด้วย 1) ให้บริการการเข้าถึงทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) ประสิทธิภาพของความร่วมมือทางการศึกษาในระดับนานาชาติ 3) แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสพการณ์ และสร้างแรงบันดาลใจพื้นฐานโดยการยอมรับความหลากหลาย 4) พัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบัน การศึกษา และการพัฒนาภาพรวมทั้งระบบ และ 5) ระบบการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับชุมชนพหุวัฒนธรรม โดยสรุป ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน แสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

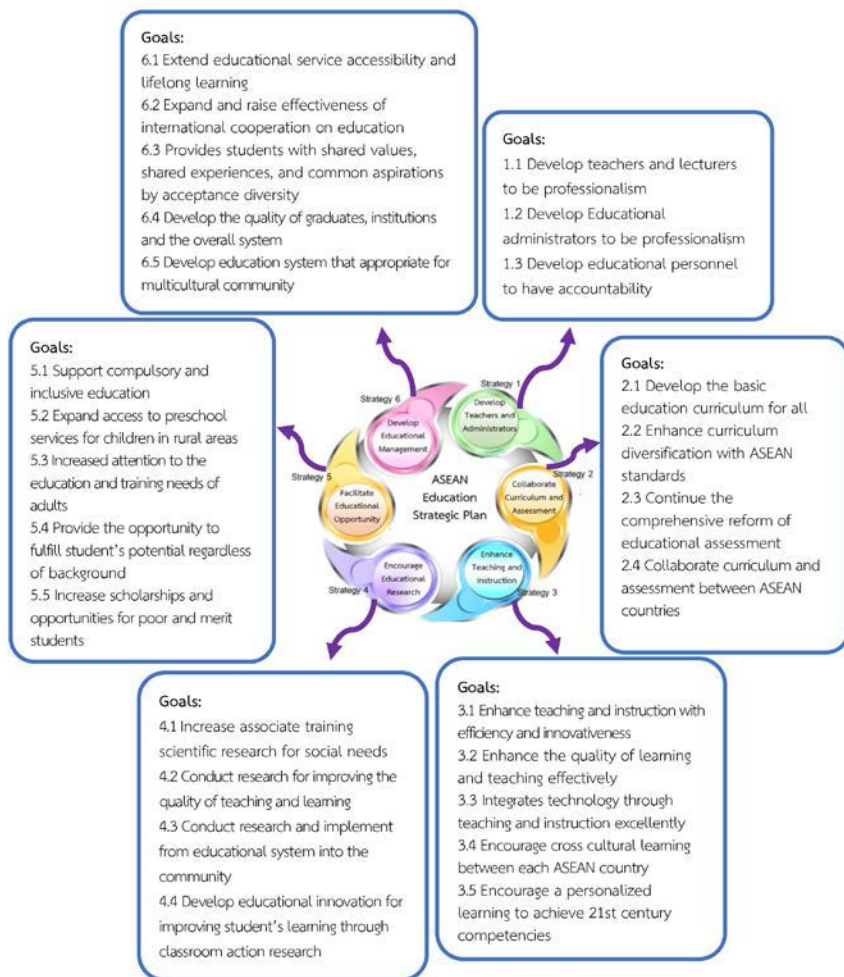
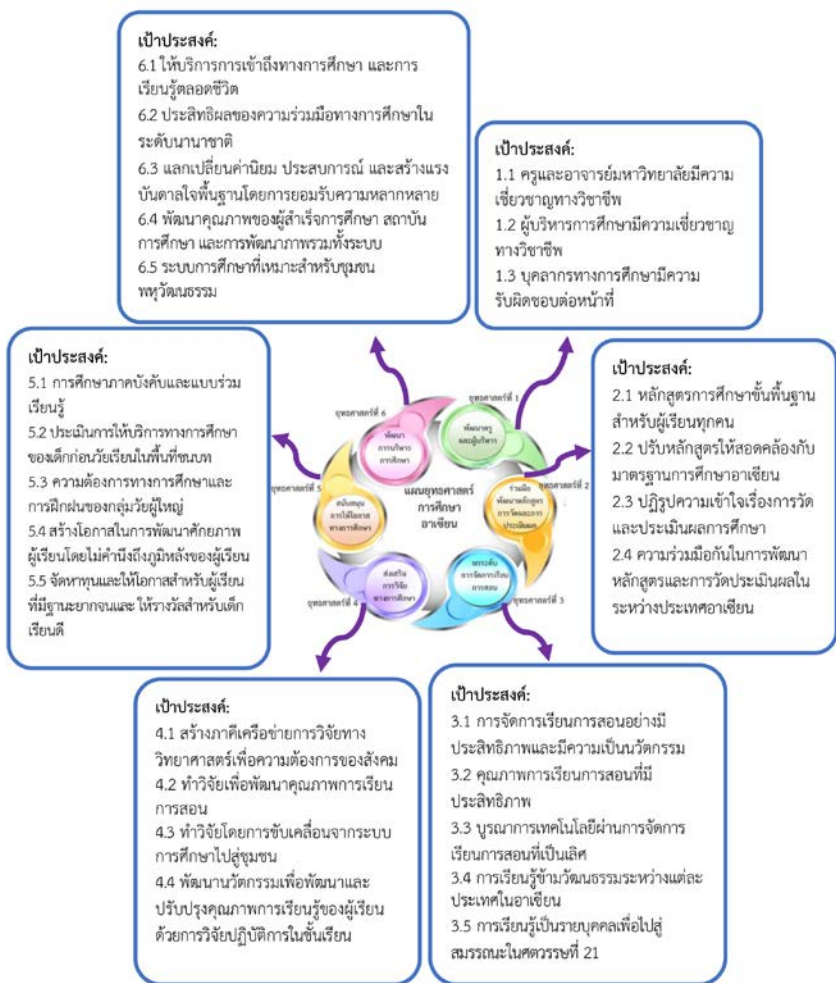

Figure 6.2 Strategic plan for the ASEAN Educational Management

ภาพที่ 6.2 แผนยุทธศาสตร์สำหรับการจัดการศึกษาอาเซียน

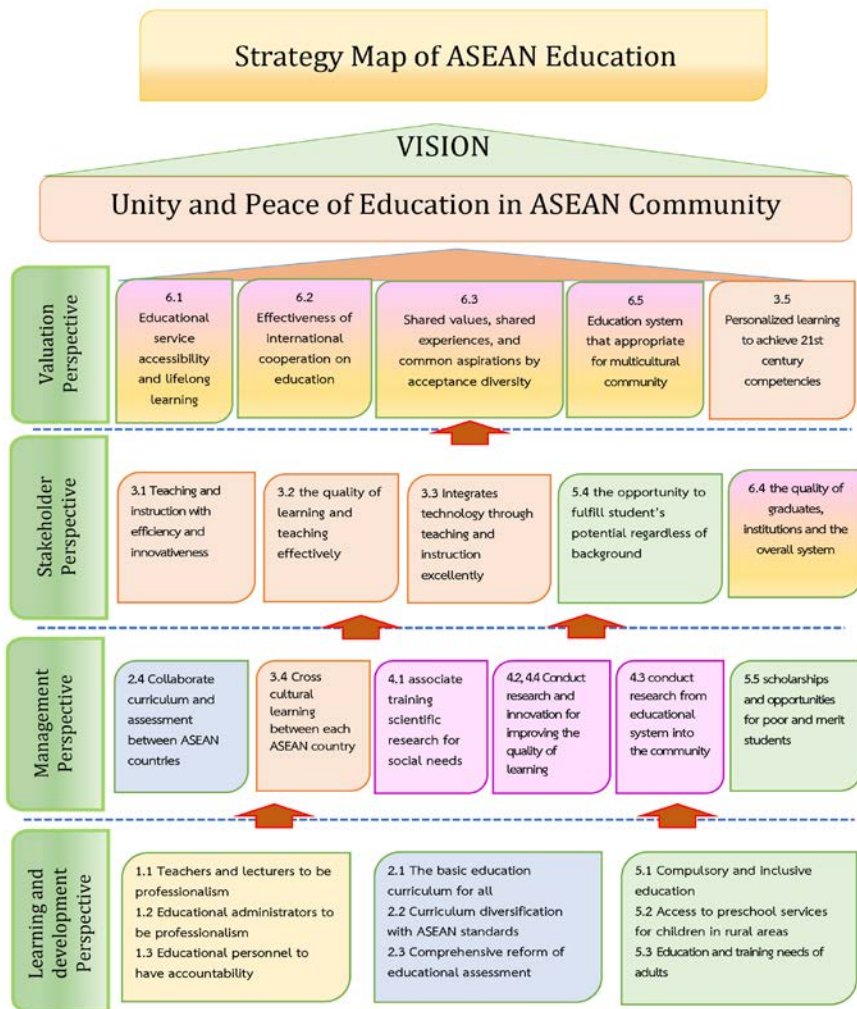
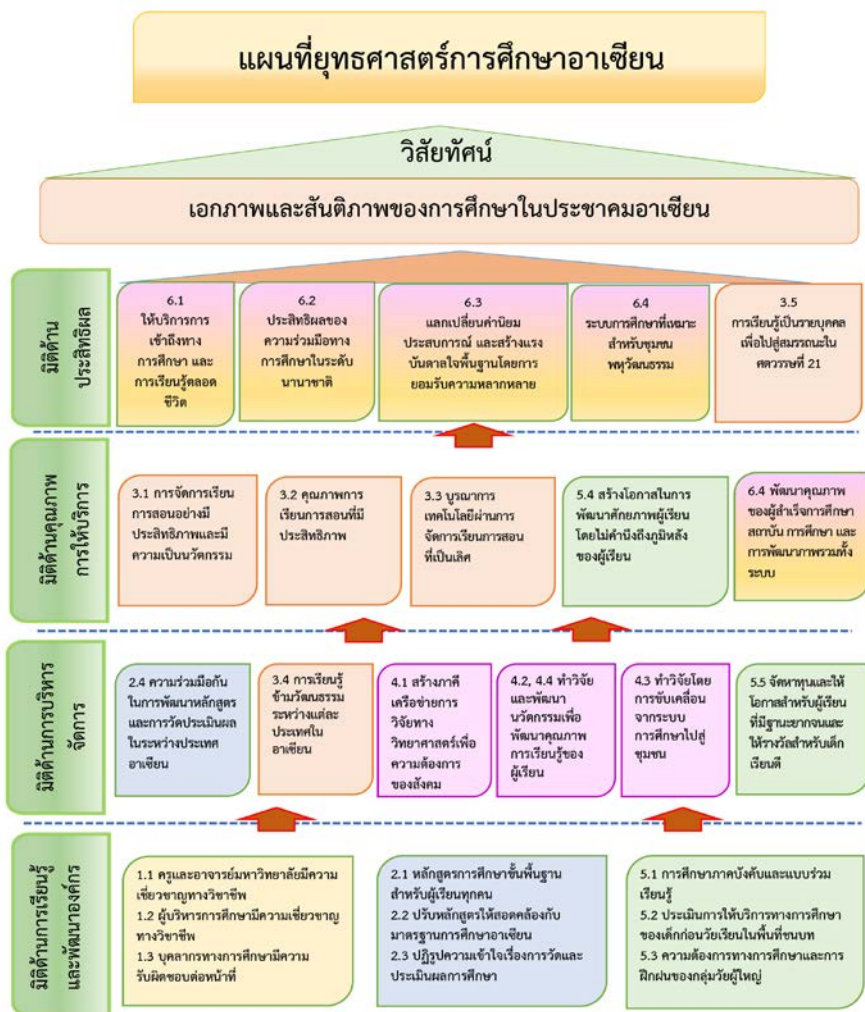

Figure 6.3 Strategy Map of ASEAN Education

ภาพที่ 6.3 แผนที่ยุทธศาสตร์ของการศึกษาอาเซียน

The Scenario of Educational Management in ASEAN Community

The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Figure 6.4 ASEAN Education Roadmap 2018-2024

ภาพอนาคตของการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

ภาพอนาคตที่แสดงในแผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียนในการทำนายนโยบายการศึกษาที่มุ่งสู่ความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ.2561 ที่มีความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2563 ที่จะมีการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้เป็นประชาคมอาเซียนที่มีทั้งเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาใน พ.ศ.2567

ภาพที่ 6.4 แผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียน ปี พ.ศ.2561-2567

Chapter VII
The Reflection of Research Results

บทที่ 7
การสะท้อนคิดผลการวิจัย

Chapter VII

The Reflection of Research Results

The Reflection of research results has proposed in this chapter including results of study into practice, and lesson learned of field study in ASEAN countries. Details are shown as below.

Reflection

The first reflection related to educational management in ASEAN community showed that ASEAN needs to set up the standard for ASEAN education and the policy of ASEAN education including the identity as the international collaborative project. These results related to the research of Phra Komsaeng Kuntasiri (2012) conducted research entitled “Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR and the suggestion from research encourage teachers to teach and focus on practice more than on theory. Students should be encouraged to have the opportunity of sharing opinion as well as in educational media that teachers should learn more and update new learning media. In the assessment aspect, teachers should give students mark or score without bias. For problem solving indicated that the curriculum should improve to reach the standard by extend to Master degree and Doctoral degree and should develop diverse activities. In addition, teachers should pay responsibility on teaching and focus on activities by supporting students on using educational media such as computer, VDO, picture, newspaper and journal.

บทที่ 7

การสะท้อนคิดผลการวิจัย

การสะท้อนคิดผลการวิจัยที่ได้นำเสนอในบทนี้ คือผลการศึกษาที่เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและบทเรียนต่างๆ ที่จะนำเสนอในบทนี้ได้รับจากประสบการณ์ในการศึกษาภาคสนามในประเทศอาเซียน รายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

การสะท้อนคิด

การสะท้อนคิดในมิติแรกจะสะท้อนคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียนคืออาเซียนจำเป็นต้องร่วมกันกำหนดค่ามาตรฐานสำหรับการศึกษาของอาเซียนและนโยบายการศึกษาของอาเซียน รวมทั้งอัตลักษณ์เฉพาะในการร่วมมือกันจัดโครงการระหว่างประเทศ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Phra Komsaeng Kuntasiri (2012) ที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “การเรียนการสอนและการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพปากปาสักวิทยาลัยเทคนิค เมืองเวียงจันทน์ ประเทศลาว และข้อเสนอแนะจากการวิจัยส่งเสริมให้ครูที่จะสอนและมุ่งเน้นการปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎี นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสในการแสดงความเห็นร่วมกันเช่นเดียวกับครูที่ควรมีการนำสื่อการสอนมาใช้ในห้องเรียน ครูเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ใหม่ ในด้านการวัดและประเมินผล ครูควรมีการตรวจให้คะแนนนักเรียนอย่างเป็นธรรมและไม่มียึดติด สำหรับการแก้ปัญหาที่ควรดำเนินการต่อไปคือ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน มีการขยายการศึกษาให้ไปถึงในระดับระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและควรพัฒนากิจกรรมที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องรับผิดชอบในการสอนและมุ่งเน้นกิจกรรมโดยการสนับสนุนผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีโอ ภาพ หนังสือพิมพ์และวารสาร

For the assessment, it should encourage students to ask question during doing class activities. These results also correlated to the strategies of Laos PDR which are the 1st strategy is to encourage education cooperation for developing human resources, the 2nd strategy is to encourage cooperation in knowledge enhancing for teachers and educational personnel in basic education, vocational education, non-formal education and informal education, the 3rd strategy is to encourage cooperation in development and education standard enhancement in higher education from the research of Bureau of International Cooperation (2009) as well as the strategic plan of Cambodia from the same research team found that the 1st strategy is to encourage education cooperation for being the mechanism of making relationship and cultural understanding, the 2nd strategy is to encourage education cooperation for being the main key in human resources development and skill for solving poverty, the 3rd strategy is to encourage cooperation in education reform. These are the sample education strategic plan from ASEAN countries that have tries to develop education in their countries in order to reach ASEAN standard.

The second reflection on strategies of educational management for peace in ASEAN community has shown six strategic aspects consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management.

สำหรับการประเมินผลนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถามในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ผลการศึกษาเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือด้านการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในความรู้เสริมสร้างสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษานอกระบบ การศึกษาและการศึกษาตามอัธยาศัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในการพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาที่สูงขึ้นจากการวิจัยของสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (2009) เช่นเดียวกับแผนกลยุทธ์ของกัมพูชาจากทีมวิจัยเดียวกันพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือการศึกษาสำหรับการเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 2 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือการศึกษาสำหรับการเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะในการแก้ปัญหาความยากจน ยุทธศาสตร์ที่ 3 คือการสนับสนุนให้ความร่วมมือในการปฏิรูปการศึกษา เหล่านี้เป็นแผนยุทธศาสตร์การศึกษาตัวอย่างจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีความพยายามที่จะพัฒนาการศึกษาในประเทศของตนเพื่อให้สามารถเข้าถึงมาตรฐานอาเซียน

ภาพสะท้อนที่สองเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความสุขในประชาคมอาเซียนที่ได้แสดงไว้มี 6 ด้าน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคู่มือและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา

It can be discussed these results are related to the research of Bureau of International Cooperation (2009) which conducted the research called “Strategic Development of Educational Cooperation between Thailand and Neighboring Countries” consisted of Cambodia, Laos PDR, Myanmar and Vietnam. The main strategic plan showed that the 1st strategy was to enhance the policy of educational cooperation to be the national policy for being a mechanism in creating sustainable relationship between Thailand and Neighboring countries. The 2nd strategy was to expand the cooperation of educational quality development in basic education, higher education, vocational education to be lifelong education that related to trend of national development of each country. The 3rd strategy was to create unity in educational cooperative movement with neighboring countries in the same direction. The 4th strategy was to encourage good understanding, trust and confident between Thailand and neighboring countries.

In addition, these results also related to the research of Ministry of Education (2006) from the research called “Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community”. Results indicated that all ASEAN countries has given education for the most important issue of country development especially education can lead to economic development. Many countries in both old member and new member still give the role of education to reduce poverty and move over underdeveloped country in economy. At the same time, education is the key of potential enhancement for competition at international level. Some countries in ASEAN wish to have equally potential development within ASEAN countries.

จากผลการศึกษาสามารถเชื่อมโยงกับผลงานวิจัยของสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (2552) ซึ่งได้ดำเนินการวิจัยที่เรียกว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม แผนกลยุทธ์หลักแสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ที่ 1 คือการเสริมสร้างนโยบายในการร่วมมือด้านการศึกษาที่จะเป็นนโยบายแห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน กลยุทธ์ที่ 2 คือการขยายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษา การศึกษาสายอาชีพที่จะศึกษาตลอดชีวิตที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มของการพัฒนาแห่งชาติของแต่ละประเทศ กลยุทธ์ที่ 3 คือการสร้างความเป็นเอกภาพในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน กลยุทธ์ที่ 4 คือการส่งเสริมให้มีความเข้าใจที่ดี ความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังเกี่ยวข้องกับการวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนที่” ผลการศึกษาพบว่า ทุกประเทศในประชาคมอาเซียนได้กำหนดให้การศึกษาคือหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาสามารถนำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ หลายประเทศในทั้งสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่ยังคงให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อลดความยากจนและขยับให้ห่างจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาในมิติทางด้านระบบเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพที่มีศักยภาพสำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ บางประเทศในอาเซียนต้องการที่จะมีการพัฒนาศักยภาพอย่างเท่าเทียมกันภายในประชาคมประเทศอาเซียน

The third reflection related to five goals of the 5th strategy to facilitate educational opportunity, which are 1) support compulsory and inclusive education, 2) expand access to preschool services for children in rural areas, 3) increased attention to the education and training needs of adults, 4) provide the opportunity to fulfill student's potential regardless of background, and 5) increase scholarships and opportunities for poor and merit students. This strategy is very important for education development for making the unity in ASEAN community. Education for all is a key for providing education opportunity for children who are ASEAN members. It related to the article of Simpson, R.L. and others (2004) studied about "The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators". It showed that The No Child Left Behind (NCLB) Act is potentially the most significant educational initiative to have been enacted in decades. Among the salient elements of this initiative are requirements that all students have qualified teachers and be given the opportunity to attend high-quality schools. The NCLB legislation also requires that states raise academic achievement levels for all students, including those with disabilities. Linked to these components and related issues, this article discusses the major components of the NCLB along with implications and recommendations for educators. For the expectation of this research, researchers hope that we can apply The No Child Left Behind (NCLB) Act to be a part of educational management in ASEAN countries.

การสะท้อนคิดในมิติที่สามที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ 5 ด้านของ ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพื่อสร้างความสะดวกโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย 1) สนับสนุนการศึกษาภาคบังคับและแบบรวม 2) ขยายการเข้าถึงบริการ ก่อนวัยเรียนสำหรับเด็กในพื้นที่ชนบท 3) เพิ่มความสนใจกับการศึกษาและการฝึกอบรมความต้องการของผู้ใหญ่ 4) ให้โอกาสในการเติมเต็มศักยภาพ ของนักเรียนและคำนึงถึงภูมิหลัง และ 5) เพิ่มทุนการศึกษาและโอกาส สำหรับนักเรียนที่ยากจนและให้รางวัลแก่ผู้เรียน ยุทธศาสตร์นี้เป็นสิ่งสำคัญ มากสำหรับการพัฒนาทางการศึกษาสำหรับการทำความเป็นเอกภาพใน ประชาคมอาเซียน การศึกษาทั้งหมดเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการให้โอกาส ทางการศึกษาสำหรับเด็กที่เป็นสมาชิกอาเซียน มีความสอดคล้องกับ บทความของ Simpson, RL และคณะ (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ“การไม่ทิ้ง ใครไว้ข้างหลัง” เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญและความท้าทาย สำหรับนักรการศึกษา เป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (NCLB) พระราชบัญญัติอาจเป็นความคิดริเริ่มการศึกษาที่สำคัญที่สุดที่ ได้รับการตรารขึ้นในทศวรรษที่ผ่านมา หนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของ ความคิดริเริ่มนี้เป็นความต้องการให้นักเรียนทุกคนมีและได้รับโอกาสที่จะ เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ กฎหมาย NCLB ยังกำหนดให้รัฐระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนทุกคนรวมทั้งผู้ที่มีความ พิการ เชื่อมโยงกับองค์ประกอบเหล่านี้และประเด็นที่เกี่ยวข้องบทความนี้ กล่าวถึงส่วนประกอบที่สำคัญของ NCLB พร้อมกับผลกระทบและ ข้อเสนอแนะเพื่อสำหรับนักรการศึกษา สำหรับความคาดหวังของการวิจัย ครั้งนี้ นักวิจัยหวังว่าเราสามารถนำกฎหมายเกี่ยวกับไม่มีเด็กถูกทิ้งไว้ข้าง หลัง (NCLB) ไปปรับใช้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาในประเทศอาเซียน

The fourth reflection Related to the Encouragement of our ASEAN countries on education development. From the result showed that some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development which related to the report of Department of Foreign Affairs and Trade, (2014) on Australia-Laos Education Delivery Strategy 2013–2018. Result showed that the focus of Australia's support will be in improving access to education, through both physical infrastructure and investments in school communities and administrations, to enable better management of resources. For physical infrastructure, support will focus on improving early childhood education learning environments and incomplete primary schools. This support will be carefully planned and managed to ensure it responds to location-specific needs, taking into account resettlement and safeguard concerns; and is matched with resourcing of teachers and learning materials. To complement the physical investment in school communities, efforts will be made to improve the knowledge and value of education in communities. Support for strong school leadership, through capacity building of school principals, Village Education Development Committees (VEDCs), community groups, and District Education and Sports Bureaus (DESBs) will aim to increase community participation in education, ultimately supporting more children to stay in school and complete a basic education. This support will also assist school communities to be better able to plan, manage and monitor the use of resources, including school block grants, towards meeting national education quality standards, leading to more equitable and adequate school resourcing.

การสะท้อนคิดในมิติที่สี่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนกันของประเทศในประชาคมอาเซียนของเราในการพัฒนาการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่าบางประเทศในกลุ่มอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปในระยะเวลา ทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการรายงานของกระทรวงการต่างประเทศและการค้า (2557) ในออสเตรเลีย-ลาว ด้านการศึกษากลยุทธ์ปี พ.ศ.2556-2561 ผลการศึกษาพบว่า จุดสำคัญของการสนับสนุนของออสเตรเลียจะอยู่ในการปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษาผ่านโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางร่างกายและการลงทุนในชุมชนโรงเรียนและการบริหารเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรที่ดีขึ้น สำหรับโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและการสนับสนุนจะมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยเรียนรู้สภาพแวดล้อมการศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ การสนับสนุนนี้จะได้รับการวางแผนอย่างรอบคอบและการบริหารจัดการเพื่อให้แน่ใจว่าจะตอบสนองความต้องการเฉพาะสถานที่คำนึงถึงการตั้งถิ่นฐานใหม่ ป้องกันความวิตกกังวล การพัฒนาทรัพยากรครูและสื่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมการลงทุนทางกายภาพในชุมชนโรงเรียนที่มีความพยายามที่จะทำเพื่อปรับปรุงความรู้และความคุ้มค่าของการศึกษาในชุมชน โดยมีการสนับสนุนสำหรับโรงเรียนที่มีผู้นำที่แข็งแกร่งผ่านการสร้างขีดความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการหมู่บ้าน การศึกษาการพัฒนา (VEDCs) กลุ่มชุมชนและการศึกษาอำเภอและสำนักงานกีฬา (DESBs) จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชนในการศึกษา ในท้ายที่สุดการสนับสนุนผู้เรียนที่จะอยู่ในโรงเรียน และดำเนินการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการสนับสนุนนี้ยังจะช่วยให้ชุมชน โรงเรียนสามารถวางแผนจัดการศึกษาและตรวจสอบการใช้ทรัพยากรได้ดีกว่า รวมทั้งงบประมาณในการอุดหนุนโรงเรียนที่นำไปสู่การประชุมเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาแห่งชาติที่จะนำไปสู่ความเท่าเทียมกันมากขึ้นและความเพียงพอของทรัพยากรในโรงเรียน

Australia's support under this pillar will aim to achieve the following by 2018; 1) increased number of classrooms constructed through a community-based contracting approach in remote and disadvantaged village, and 2) increased number of accessible textbooks and teaching materials that incorporate relevant curriculum distributed to more schools.

In addition, this research results also related to the report of The Ministry of Education, Youth and Sport (2014) which indicated that the fact of ASEAN integration in 2015 and the desire of Cambodia to be a middle income country by 2030 require considerable investment in education. Both professional and well qualified human resources and financial resources are required (highly successful ASEAN countries have grown in part as a result of the high level of education investment often in excess of 5% of gross domestic product GDP). MoEYS recognizes the importance of making the whole of the sector work together in order to respond to the social and economic demands. The focus of the ESP 2014 - 2018 is on consolidating the gains already made in the previous ESP periods, reaching out to the most disadvantaged, providing learning that is of a high quality and relevant to the national development. Education services are delivered professionally and accountably in order to lay a foundation for knowledge and skills based economy. The sector will develop its sector wide quality assurance framework based on learning and service delivery standards that respond to the needs of children, communities and the labor market.

การสนับสนุนของออสเตรเลียภายใต้เสาหลักนี้จะมุ่งเพื่อให้ประสบความสำเร็จในปี พ.ศ.2561 ประกอบด้วย 1) ได้เพิ่มจำนวนของห้องเรียนที่สร้างโดยความร่วมมือกันจากชุมชนตามแนวทางที่มีการทำสัญญาในพื้นที่หมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลและด้อยโอกาส และ 2) ได้เพิ่มจำนวนของตำราเรียนที่สามารถเข้าถึงและสื่อการสอนที่รวมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อแจกให้กับโรงเรียนต่าง ๆ

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังเกี่ยวข้องกับการรายงานของกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนและการกีฬา (2557) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความเป็นจริงของการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 และความต้องการของประเทศกัมพูชาที่จะเป็นประเทศที่มีรายได้ในระดับกลางภายในปี พ.ศ.2573 ต้องใช้เงินลงทุนมากในภาคการศึกษา ทั้งทางด้านทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเป็นมืออาชีพและมีคุณสมบัติที่ดีและทรัพยากรทางการเงินที่จำเป็นต้องมี สำหรับในประเทศอาเซียนที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงได้มีการเติบโตในส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนทางการศึกษาในระดับสูงและมักจะอยู่ในส่วนที่เกินจากร้อยละ 5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนและการกีฬา (MoEYS) ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานภาคีร่วมกันเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจ มุ่งเน้นไปที่ของ ESP ในระหว่างปี พ.ศ.2557 – 2561 ที่อยู่ในการรวมกำไรที่ทำอยู่แล้วในงวด ESP ก่อนนี้ เพื่อสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสส่วนใหญ่ให้ได้รับการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ การบริการด้านการศึกษาที่มีการดำเนินการอย่างมืออาชีพเพื่อวางรากฐานสำหรับความรู้และทักษะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะมีการพัฒนากรอบความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่มีคุณภาพอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้และการบริการในระดับมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและตลาดแรงงาน

Three policies are set for educational management in Cambodia by the year 2018. In Policy 1, Ensuring equitable access for all to education services and all children have access to all type of ECE services, primary schools, secondary schools and then opportunities to continue learning. For children who are unable to access formal education alternatives will be provided. Increase the number of children and youth that have access to all education levels with a focused attention on equity and access for the most disadvantaged areas and groups of children. Increase opportunities for children to finish 12 years education with a good knowledge and reasoning and logic skills who can build these skills and knowledge through technical training, higher education and other means. In Policy 2, enhancing the quality and relevance of learning, all children and youth have a relevant and quality learning experience enabling them to contribute effectively to the growth of the nation. Ensure learning is of high quality and relates learning to socio-economic goals of the country and of local contexts; a quality framework that provides learners, parents, communities, teachers and managers with outcome standards and monitoring and reporting against these. In Policy 3, Ensuring effective leadership and management of education staff at all levels Education services are provided effectively and flexibly. Efficient and professional management provides best value (with a focus on results), timely and relevant monitoring and reporting of results with effective feedback, measures for accountability and mechanisms for adjustment to policy, strategy and programs at both national and subnational level. Management of public education institutions can respond efficiently to emerging needs at school level.

นโยบายสามด้านที่กำหนดไว้สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศ กัมพูชาในปี พ.ศ.2561 นโยบายที่ 1 ดูแลให้เข้าถึงการให้บริการการศึกษา สำหรับผู้เรียนทุกคนโดยที่เด็กทุกคนที่มีสิทธิ์เข้าถึงการให้บริการของ ECE ทุก ประเภท โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วโอกาสที่จะ ดำเนินการต่อการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงทางเลือกการศึกษา อย่างเป็นทางการจะมีการช่วยให้เด็กมีการเข้าถึงการศึกษาในทุกระดับ การศึกษามีความสนใจมุ่งเน้นในการเข้าถึงสำหรับพื้นที่ด้อยโอกาสและกลุ่ม ของเด็ก เพิ่มโอกาสสำหรับเด็กที่จะจบการศึกษาในเวลา 12 ปี ที่มีความรู้ที่ดี เช่น การใช้เหตุผลและตรรกะทักษะที่สามารถสร้างทักษะและความรู้เหล่านี้ ผ่านการฝึกอบรมทางด้านเทคนิค การศึกษาในระดับอุดมศึกษาและวิธีการ อื่น นโยบายที่ 2 การเสริมสร้างคุณภาพและความเกี่ยวข้องของการเรียนรู้ เด็กและเยาวชนทุกคนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการเจริญเติบโตของประเทศ ใน การเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงและสร้างความสัมพันธ์การเรียนรู้เพื่อเป้าหมายทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและบริบทท้องถิ่น กรอบการทำงานที่มี คุณภาพนี้จะช่วยให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ครูและผู้บริหารให้มีมาตรฐาน จากการตรวจสอบผลและการรายงานผล นโยบายที่ 3 การดูแลให้ผู้นำที่มี ประสิทธิภาพและการจัดการของพนักงานการศึกษาในทุกระดับการบริการ การศึกษาจะได้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่น จัดการที่มี ประสิทธิภาพและเป็นมืออาชีพให้คุ้มค่าที่สุด (ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์) การ ตรวจสอบให้ทันเวลาและมีความเกี่ยวข้องและการรายงานผลที่มีความคิดเห็น ที่มีประสิทธิภาพ การสร้างกลไกในการรับผิดชอบและกลไกในการปรับ นโยบายเชิงกลยุทธ์และโปรแกรมทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นต่าง ๆ ดังนั้น ในด้านการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาของภาคประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ในระดับ โรงเรียนได้

Results of Study into Practice

There are three main results of the research finding which can be implemented in the area of education development in ASEAN community.

1. Educational management in ASEAN community showed that most of the educational policy in ASEAN countries depended on the government, the curriculums and instructions focus on child center education and students are trained for 21st century skills, teachers conduct research for solving and developing student's learning. Teacher training is also an important part of educational development. However, some ASEAN countries still need further development in term of resources and budget of educational development and research.

2. Framework of trends in educational management for the unity in ASEAN community consisted of 5 aspects which were 1) the curriculum of humanism which supported the harmonization and collaboration, 2) the strategic planning came from local people, 3) teaching and instruction were integrated between scientific methods and religious methods, 4) the gap of educational problem should be implemented through action research and religious principles, and 5) all religions were integrated for peaceful coexistence consisted of good for humankind, conduct good action, avoid bad action and purify our mind.

3. Trends of educational management for peace in ASEAN community showed 12 aspects of bringing together to be the top in 2030 and can be developed through educational strategies. Six strategic aspects of educational management for peace in ASEAN community were synthesized.

ผลการศึกษาที่นำไปสู่การปฏิบัติ

ผลการศึกษาที่นำไปสู่การปฏิบัติสามารถนำมาใช้ในพื้นที่ของการพัฒนาด้านการศึกษาในประชาคมอาเซียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่ของนโยบายการศึกษาในประเทศในกลุ่มอาเซียนขึ้นอยู่กับรัฐบาลหลักสูตรและคำแนะนำการมุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะในศตวรรษที่ 21 ครูผู้ดำเนินการวิจัยในการแก้ปัญหาและการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การฝึกอบรมครูยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการศึกษา แต่บางประเทศในกลุ่มอาเซียนยังคงต้องพัฒนาต่อไปภายใต้ระยะเวลา ทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนางานการศึกษาและการวิจัย

2. กรอบของทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 5 ด้านคือ 1) หลักสูตรในระบบการศึกษาของอาเซียนที่ควรจะเป็นหลักสูตรที่ยึดถือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ซึ่งได้รับการสนับสนุน การประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน และ 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นมาจากคนในท้องถิ่นและการศึกษาควรจะเปลี่ยนจากการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) การสอนแบบเชิงรุกคือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและควรที่จะสามารถบูรณาการระหว่างวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิธีการทางศาสนา 4) ช่องว่างของปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะเป็นดำเนินการแก้ไขผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและหลักศาสนา และ 5) การรวมกลุ่มของทุกศาสนาสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นคนดีเพื่อมนุษยชาติ การทำแต่สิ่งที่ดี การละเว้นจากความชั่วทั้งปวง และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์

3. แนวโน้มการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในประชาคมอาเซียนแสดงให้เห็นว่า 12 ด้าน ของการร่วมกันเพื่อจะพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดภายในปี พ.ศ. 2573 และสามารถพัฒนาผ่านยุทธศาสตร์การศึกษา ซึ่งสังเคราะห์ได้เป็นยุทธศาสตร์ 6 ด้านของการจัดการศึกษาเพื่อสันติภาพในภูมิภาคอาเซียน

The strategies consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. Analysis results from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique indicated that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items which showed that the expert group had correlated agreement on ASEAN education strategic plan. The scenario was shown in ASEAN education roadmap to predict the future of education that to move towards education cooperation in 2018, to be a unity in education in 2020, to have education for peace in 2022, and to make ASEAN community full of unity and peace of education in 2024.

Lesson Learned of Field Study in ASEAN Countries

The experience of doing data collection in ten ASEAN countries included Myanmar, Laos, Vietnam, Cambodia, Malaysia, Indonesia, Singapore, the Philippines, Brunei Darussalam and Thailand had gained the knowledge of the neighboring countries and to illustrate the locations, cultural sensitivities, unplanned situations, networking strategies, and outcome from field study in order to have deeply understanding to each other in the contemporary pluralistic society in ASEAN community. The overall finding showed that education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education.

ยุทธศาสตร์ที่สังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และ ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา ผลการวิเคราะห์จากการวิจัย อนาคตด้วยเทคนิค EDFR โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 27 ท่าน ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน และเป้าประสงค์ 26 ด้าน ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้มีความคิดเห็นที่สัมพันธ์กันเกี่ยวกับการศึกษาแผนยุทธศาสตร์อาเซียน ภาพอนาคตที่แสดงในแผนที่เส้นทางการจัดการศึกษาอาเซียนในการทำนายอนาคตของการศึกษาที่มุ่งสู่ความร่วมมือทางการศึกษาในปี พ.ศ.2561 ที่มีความเป็นเอกภาพทางการศึกษาในปี พ.ศ.2563 ที่จะมีการศึกษาเพื่อสันติภาพในปี พ.ศ.2565 และเพื่อให้เป็นประชาคมอาเซียนที่มีทั้งเอกภาพและสันติภาพทางการศึกษาใน พ.ศ.2567

บทเรียนจากการศึกษาภาคสนามในประเทศอาเซียน

จากประสบการณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 10 ประเทศอาเซียน ประกอบด้วย ประเทศพม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม และไทย ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานที่ที่มีความเปราะบางทางวัฒนธรรม สิ่งที่ไม่ได้วางแผนล่วงหน้า จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ได้แนวทางการวางแผนกลยุทธ์และผลจากการศึกษาข้อมูลที่มีลักษณะเป็นเครือข่ายเพื่อให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของคนที่อยู่ในสังคมพหุนิยมร่วมสมัยในประชาคมอาเซียน และจากผลการศึกษาโดยรวม พบว่า ระบบการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียนระบบเดียวกันซึ่งเป็นระบบการดำเนินงานของโรงเรียนในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

Most compulsory education covers primary school and some countries cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning.

Conclusion

Education system in ten ASEAN countries have shown the same system which are the system of pre-school, primary school, secondary school, and higher education. Most compulsory education covers primary school and some cover secondary school. Education for all is the main purpose of ASEAN countries in order to develop students to reach the highest potential of their learning. Six strategic aspects were synthesized consisted of strategy 1 develop teachers and administrators, strategy 2 collaborate curriculum and assessment, Strategy 3 enhance teaching and instruction, strategy 4 encourage educational research, strategy 5 facilitate educational opportunity, and strategy 6 develop educational management. The result of analysis from Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique which collected from 27 experts found that 6 strategies and 26 goals have been accepted the consensus from experts all items.

การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ครอบคลุมโรงเรียนระดับประถมศึกษา และบางประเทศครอบคลุมถึงโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา การศึกษาทั้งหมดเป็น วัตถุประสงค์หลักของประเทศในกลุ่มอาเซียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุ ศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทสรุป

สรุปผลการศึกษาการจัดการศึกษาใน 10 ประเทศอาเซียน พบว่า มีการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นระบบเดียวกัน ซึ่งเป็นระบบการดำเนินงาน ของโรงเรียนระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ใน การศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ พบว่า ครอบคลุมโรงเรียนระดับประถมศึกษา และบางส่วนครอบคลุมโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ด้านการศึกษา คือ วัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาประเทศในประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้บรรลุตามศักยภาพสูงสุดของการเรียนรู้ สำหรับยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ที่สังเคราะห์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาครูและผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร การวัดและการประเมินผล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริม การวิจัยทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 สนับสนุนการให้โอกาสทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารการศึกษา ผลการวิเคราะห์จากการ วิจัยอนาคตด้วยเทคนิค EDRF โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 27 ท่าน ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้าน และ เป้าประสงค์ 26 ด้าน ได้รับการยอมรับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ

References

- Bureau of International Cooperation. (2009). *Strategic Development of educational cooperation between Thai and neighboring countries*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education.
- Department of Technical Education. (2008). *The role of technical and vocational education training (TVET) providers in training for employees*. Information paper on Brunei Darussalam for APEC Forum on Human Resource Development, 19-21 November 2008, Chiba City, Japan.
- Department of strategy and evaluation Bangkok. (2013). *Knowledge of ASEAN community*. Bangkok: National Office of Buddhism Publishing.
- Editorial department. (2011). Enhancing education by using technology into the world level. *Wittayajarn Journal*. 110 (11) (September 2011): 73-74.
- Florido, A.M. (2014). *Educational profile of the Philippines and best practices in Filipino schools and classrooms*. Retrieved on 25th October 2015, from <http://www.unc.edu>
- Khaemane, T. (2007). *Teaching Science: Knowledge for efficient learning procedure*. 2nd edition. Bangkok: Chulalongkorn University publisher.
- Ministry of Education. (2006). *Comparative research on educational reform of countries in ASEAN community*. Bangkok: Office of the Education Council.
- _____. (2012). *The Ministry of Education Strategic Plan 2012 – 2017*. Retrieved on 9th October 2017, from <http://www.moe.gov.bn/Shared%20Documents/strategicplan.pdf>
- _____. (2014). *Education strategic plan 2014 – 2018*. Retrieved on 25th October 2014, from <http://planipolis.iiep.unesco.org>

- Phra Komsaeng Kuntasiri. (2012). Teaching and instruction on profession curriculum of Pak Pa Sak Technical College, Vientiane, Laos PDR. *Thesis of Master Degree on Educational Administration*. Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Piboonsongkram, P. (2011). Create the connection in ASEAN for the usefulness of Thai people. *ASEAN Highlight*, pp 50-53, Retrieved 22 October 2018, From <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-499440-122503-20121204.pdf>
- Pornsrima, D. (2013). *Critical and opportunity of Thai teaching career forward to ASEAN community*. An Academic Conference of Kurasapa in 2013 on “Research for enhancing educational quality and professional development”, on 14-15 September 2013 at Ambassador Hotel, Sukhumvit 11 Bangkok.
- Simpson, R.L., Lacava, P.G. & Graner, P.S. (2004). The No Child Left Behind Act Challenges and Implications for Educators. *Sage Journals*. 40(2), (November 1, 2004): 67-75.
- Suwannavela, J. (2002). *Research-based Education*. Special speech on the anniversary of Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- The World Bank. (2014). *Education in Indonesia: Managing the transition to decentralization*. Retrieved on 25th October 2017, from <http://siteresources.worldbank.org/EDUCATION>
- Wongwanit, S. (2013). *Formative Research: Research for action improvement continually*. Kurusapa Academic Conference 2013 “Research for enhancing educational quality and occupational development”, on 14-15 September 2013 at Ambassador Hotel Bangkok.

Appendix / ภาคผนวก
Field Study / การศึกษาภาคสนาม

Interview Brunei Educators and Field study

13 June 2016 : Dr.Kathrina bte DP Haji Mohd Daud, Institute of Asian Studies
 Dr.Masitah Shahrill, Director of Studies, Academic Affairs
 Dr.Mohamad Azmi bin Hj Mohamad, Islamic Studies
 Dr.Abbey Tan Chee Mong, Director of Global Relations

Interview Singapore Educators and Field study

13 May 2016: Interview Dr. Huang Jun Song David, National Institute of Education, Nanyang Technological University

Interview Indonesia Educators and Field study

4 May 2016: Interview Dr.Yunardi, Education and Culture Attache, Embassy of Indonesia

17 June 2016: Interview Prof. Dr. Djohan, Dean of Graduate School, Indonesia Institute of the Arts.
Yogyakarta Indonesia

Interview Laos Educators and Field study

30 May 2016: Dr. Bounchanh Sipphanthong, Deputy Director, Department of External Relations
Ministry of Education and Sports, Laos

Dr. Nio Silavong, Faculty of Education, National University of Laos

1 June 2016 Visit and have a conversation with Mr.Bounkhong Phommavong (the vice-director)
about teaching and instruction at Sangha College Ongtue, Laos

Focus Group Discussion of Different Areas in ASEAN Countries

Vietnam Education
17th November 2017

Thai-Vietnam Education
10th November 2017

Thai-Myanmar Education
11th October 2017

Myanmar Education
1st November 2017

Thai Education
19th September 2017

Thai-Indonesia Education
25th July 2017

Thai-Cambodia Education
5th November 2016

Thai-Cambodia Education
5th November 2016

Presenting on progress research at International Conference

International Conference, London
ASEAN EDUCATION
19th April 2017

International Conference, London
ASEAN EDUCATION
19th April 2017

International Conference, MCUKK
Singapore Education
31st March 2017

International Conference, MCUKK
Singapore Education
31st March 2017

Knowledge Sharing to International Educators
international conference, London England
18-19 April 2017

Present on progress research result to
international conference, London England
18-19 April 2017

Biography of Author

Assoc. Prof. Dr. Phra Theppavaramethi (Prasit Brahmarang si) graduated in Bachelor Degree (B.A.) of Religious Philosophy, Mahachulalongkornrajavidyalaya University in 1985, Master Degree of Philosophy (M.A.) in 1988, and Doctor of Philosophy (Ph.D.) of Philosophy, University of Madras, India in 1996, and received Scholarship from India Government (UNIVERSITY GRANTS COMMISSION: U.G.C.). He serves the position of Vice-Abbot and President of Educational Organization, Wat Prayurawongsawas, Chairman of the board for coordinate strategic plan of Buddhist affairs reform. Vice-Rector for Administration, Mahachulalongkorn rajavidyalaya University.

Phra Theppavaramethi also took a leading role in organizing the International Cerebration on the Occasion of United Nation Day of Vesak to advocate Dhamma applications and sufficiency practices. In addition, he is the author, co-author or editor of more than 100 books including Buddhist Ethics in the World of Impermanence and Life History and Achievements of Phra Upalikunupramajarn. His work focuses on ASEAN related issues as Acting Director of ASEAN Studies Centre, he conducted an international research on the Development of Integrated Buddhist ASEAN Curriculum in Thailand and CLMV Countries funded by Thailand Research Fund (TRF) and Buddhist Research Institute of Mahachulalongkornrajavidyalaya University including the research called “*Trends of Educational Management for Unity and Peace of Countries in ASEAN Community*”, and “*A Movement of Buddhist Reform:Policy and Practice for Peaceful Society Development*”. Current address is Wat Prayurawongsawas Warawihan, Khaeng Wat Kalaya, Thonburi, Bangkok.

ประวัติผู้เขียน

พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี), รศ.ดร., สำเร็จการศึกษาปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาปรัชญาศาสนา (เกียรตินิยม) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (พ.ศ.2528) ปริญญามหาบัณฑิต (M.A.) สาขาปรัชญา (พ.ศ.2531) และปริญญาดุษฎีบัณฑิต (Ph.D.) สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศอินเดีย (พ.ศ.2539) โดยได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจากรัฐบาลอินเดีย (UNIVERSITY GRANTS COMMISSION: U.G.C.) ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาสและประธานองค์การศึกษา วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ประธานคณะกรรมการประสานงานแผนยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา (คปพ.) รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพพรเมธี มีส่วนสำคัญในการจัดประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติเนื่องในโอกาสวันวิสาขบูชาโลก เพื่อเผยแพร่การประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติอย่างพอเพียง นอกจากนี้ยังเป็นนักเขียนที่เขียนร่วมหรือเป็นบรรณาธิการของหนังสือมากกว่า 100 เล่ม/เรื่อง รวมทั้งประวัติและผลงานที่เป็นงานเขียนเกี่ยวกับพระอุบาลีคุณูปมาจารย์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ในฐานะรักษาการผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการวิจัยระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการพุทธอาเซียนในประเทศไทยและประเทศ CLMV โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวมทั้งผลงานวิจัย 2 เรื่องล่าสุดคือ “ทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพของประเทศในประชาคมอาเซียน” และ “การขับเคลื่อนการปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา: นโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสังคมสันติสุข” ที่อยู่ปัจจุบันคือ วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

